

Συνάδελφοι μαζικοποιήστε τα σωματεία σας

ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΦΥΛΛΟ 73ο - ΧΡΟΝΟΣ 12ος
ΜΑΗΣ - ΙΟΥΝΗΣ 2008
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ: 0,06 €
ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ

Η διεκδίκηση αποκλειστικά δημόσιας δωρεάν Πρόνοιας - Υγείας

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΤΑΞΗ

Συγκρούεται με την τάξη των καπιταλιστών που θέλουν την Υγεία εμπόρευμα για να αυγατίσουν τα κέρδη τους

Είναι στον αντίποδα της πολιτικής των κομμάτων της πλουτοκρατίας και του ευρωμονόδρομου, που στηρίζουν

τη συνύπαρξη του ιδιωτικού και δημόσιου τομέα, λειτουργώντας ως ατζέντηδες του κεφαλαίου στο χώρο της υγείας

ΕΙΣΗΓΗΣΗ ΣΤΗΝ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΣΤΙΣ 24 ΜΑΗ 2008

Διεκδικούμε Δημόσια-Δωρεάν Υγεία

Με βάση τις πραγματικές ανάγκες του λαού και την πρόοδο της επιστήμης

Συνάδελφοι,

Καθημερινά όλο και περισσότερο δυσκολεύει η ζωή της εργατικής τάξης. Η ανεργία, η ακρίβεια πολλαπλασιάζουν τη φτώχεια, τη μιζέρια, την εξασθλίωση. Οξύνεται η επίθεση της εργοδοσίας. Μισθοί, μεροκάματα, Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας βρίσκονται στο στόχαστρό της. Καθημερινά με την τρομοκρατία της ανεργίας, της απόλυσης υποχρεώνονται χιλιάδες εργάτες να δουλεύουν πολύ κάτω από τις συμβάσεις ακόμα και της εξευτελιστικής σύμβασης της ΓΣΕΕ. Το εφτάωρο - οχτάωρο είναι σε πολλές περιπτώσεις ζητούμενο στους χώρους δουλειάς. Συνέπεια αυτής της κατάστασης είναι η όξυνση της εκμετάλλευσης της εργατικής τάξης. Δεν χωράει αμφιβολία πως έρχονται τα χειρότερα.

Το κεφάλαιο γίνεται όλο και πιο επιθετικό, η αύξηση της κερδοφορίας του είναι συνηφασμένη με τη χειροτέρευση της θέσης της εργατικής τάξης. Η εξασφάλιση κερδών, καλύτερων όρων ανταγωνισμού, έχουν άμεση εξάρτηση από το επίπεδο ζωής της εργατικής τάξης, από την επιτάχυνση και εφαρμογή των αντιδραστικών αναδιαρθρώσεων. Με λίγα λόγια, όσο θα χειροτερεύει η ζωή της εργατικής λαϊκής οικογένειας, τόσο θα αυγατίζουν τα κέρδη του κεφαλαίου. Αυτό το γαϊτανάκι δεν έχει τελειωμό.

Τα προβλήματα οξύνονται και πολλαπλασιάζονται. Η ακρίβεια, το ασφαλιστικό, η υγεία, η παιδεία, η στέγη, είναι βασικά ζητήματα που καθορίζουν το επίπεδο ζωής της εργατικής λαϊκής οικογένειας. Παράλληλα, είναι και βασικοί τομείς που το κεφάλαιο επενδύει για να συσσωρεύσει πλούτο, δηλαδή να παίρνει πίσω το ήδη πενιχρό μεροκάματο του εργάτη.

Κοτώντας πίσω, το τελευταίο μόνο οκτάμηνο, θα διαπιστώσουμε ότι το Ασφαλιστικό δεν ήταν η αρχή και το τέλος της αντεργατικής επίθεσης. Συνοδεύτηκε αμέσως με την εξευτελιστική σύμβαση του ενός ευρώ που υπέγραψαν ΓΣΕΕ - ΣΕΒ, κατ' εντολή των κομμάτων της πλουτοκρατίας, ΝΔ και ΠΑΣΟΚ, την έκθεση Κουκιάδη, πρώην βουλευτή του ΠΑΣΟΚ, με εντολή της κυβέρνησης, που προτείνει μέτρα ευελξίας στην αγορά εργασίας, όπως μικρότερες αποζημιώσεις, α-

πελευθέρωση των απολύσεων, μετατροπή των συμβάσεων πλήρους εργασίας σε μερικής απασχόλησης.

Τη συνέχιση της επίθεσης στην Παιδεία, με στόχο την επιτάχυνση της καθιέρωσης των ιδιωτικών Πανεπιστημίων, της υποβάθμισης και της εμπορευματοποίησής της.

Την εφαρμογή της κάρτας παροχών του ΙΚΑ, έστω και πιλοτικά σε δύο νομούς. Δηλαδή ο ασφαλισμένος θα αρ-

ρωσταίνει όσο του επιτρέπει η κάρτα.

Συνάδελφοι,

Τα αντιλαϊκά μέτρα που παίρνει η κυβέρνηση δεν αφορούν μόνο τους οικοδόμους. Βασανίζουν συνολικά την εργατική τάξη, τα λαϊκά στρώματα, την εργαζόμενη αγροτιά, τους μικροεπαγγελματίες.

Παρόμοια κατάσταση αντιμετωπίζουν και οι εργαζόμε-

νοι στην Ευρώπη και σ' όλο τον καπιταλιστικό κόσμο. Είναι απαίτηση του κεφαλαίου, για να περιορίσει το «εργατικό κόστος», για να διευκολύνεται στον ανταγωνισμό. Γι' αυτό το λόγο, αυτά τα αντιλαϊκά μέτρα παίρνονται από κυβερνήσεις φιλελεύθερες, σοσιαλδημοκρατικές, κυβερνήσεις συνασπισμού, κεντροδεξιές ή κεντροαριστερές.

Με την έννοια αυτή στην επικαιρότητα μπαίνει μόνιμα το

ζητήμα: Προσαρμογή στις ανάγκες του κεφαλαίου ή σύγκρουση, διεκδίκηση των σύγχρονων αναγκών της εργατικής τάξης;

Αποδοχή του αποπροσανατολιστικού συνθήματος «ένας άλλος κόσμος είναι εφικτός ή ο άνθρωπος πάνω από τα κέρδη» που οδηγεί στη διαχείριση του συστήματος, την υποταγή και χειραγώγηση της εργατικής τάξης σύμφωνα με τις ανάγκες του κεφαλαίου ή

ανάπτυξη της ταξικής πάλης για να ανακόψουμε την επίθεση του κεφαλαίου, να κατακόψουμε δικαιώματα, να δημιουργούνται προϋποθέσεις για την κατάργηση της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο;

Αυτό το ζήτημα, συνάδελφοι, θα είναι μόνιμα μπροστά μας και πάνω σ' αυτό θα κρίνεται κάθε πολιτική δύναμη, κάθε συνδικαλιστική παράταξη, από τη στάση και το ρόλο που θα παίξει στη διαδικασία επίτευξης αυτού του στόχου.

Συνάδελφοι,

Μέρος όλων των προβλημάτων που καταγράψαμε κι έχουν άμεση σύνδεση μεταξύ τους είναι το ζήτημα της Υγείας και σ' αυτό θέλουμε να επικεντρώσουμε στη σημερινή Ολομέλεια της Διοίκησης, να οργανώσουμε τη δουλειά μας παραπέρα.

Δεν βάζουμε για συζήτηση ένα πρόβλημα άγνωστο ή που προέκυψε σήμερα. Είναι ζήτημα που βαθμιαία οξύνεται και αγκαλιάζει όλο και πλατύτερες λαϊκές δυνάμεις.

Κάνοντας μια αναδρομή προς τα πίσω θα διαπιστώσουμε ότι η Δημόσια Υγεία, οι παροχές των ασφαλιστικών οργανισμών τα τελευταία 30 χρόνια συνέχεια υποβαθμίζονται. Κι ενώ συρρικνώνονται οι κοινωνικές παροχές, παράλληλα αναπτύσσεται ο τομέας της ιδιωτικής πρωτοβουλίας στο χώρο γενικά της

Πώς θα οργανώσουμε την αγωνιστική μας δράση

Συνάδελφοι,

Όπως είπαμε στην αρχή, δεν ξεκινάμε από το μηδέν. Η συζήτηση όμως σήμερα θα είναι πιο εξειδικευμένη. Πιο συγκεκριμένα θα δούμε την οργάνωση της δουλειάς μας.

Δεν επιδιώκουμε μια περιστασιακή καμπάνια. Στόχος μας είναι να οργανώσουμε δουλειά με προοπτική, να συσπειρώσουμε δυνάμεις γύρω από αυτό το θέμα. Να οργανώσουμε παρεμβάσεις μαζί με άλλους φορείς και εργαζομένους στα τοπικά υποκαταστήματα του ΙΚΑ, σε νοσοκομεία, κέντρα Υγείας, σε Νομαρχίες, Δήμους κτλ. Για παράδειγμα, με αιχμή τις δυσκολίες που παρουσιάστηκαν σε ορισμένες περιοχές στην καταβολή του δώρου, με το πρόβλημα των εκκαθαριστικών, τις ουρές που παρουσιάζονται στα ιατρεία του ΙΚΑ, τις καθυστερήσεις στο κλείσιμο των ραντεβού

με γιατρούς, που φθάνουν τους 1-2 μήνες, μπορούμε να ξεκινήσουμε δουλειά ανοίγοντας βέβαια συνολικά το ζήτημα της Υγείας και στη βάση των δικών μας προτάσεων.

Να αναδεικνύουμε τα προβλήματα που υπάρχουν στις νέες ηλικίες, στα νέα παιδιά, στα νέα ζευγάρια που πληρώνουν πανάκριβα την απόκτηση ενός παιδιού.

Να ανοιχτούμε στους οικοδόμους που με την αύξηση των ενοσίων από τα 40 στα 80 και το 2010 στα 100, τους στέλνουν στα δόντια των επιτηδίων για να αγοράσουν πανάκριβα παροχές που έτσι και αλλιώς δικαιούνται να έχουν από τον ασφαλιστικό τους φορέα. Στους συνταξιούχους, που η μισή και πλέον σύνταξη πάει στα φάρμακα, στους γιατρούς κλπ.

Ιδιαίτερη δουλειά να αναπτύξουμε στους οικονομικούς μετανάστες. Όχι μόνο

στη βάση ότι πρέπει να παλέψουμε για δωρεάν Υγεία, αλλά πρέπει να αποκτήσουν ασφαλιστική συνείδηση, με την έννοια ότι το ένσημο είναι μέρος του ημερομισθίου τους και η αφαίρεσή του από τον εργοδότη σημαίνει αύξηση της απλήρωτης εργασίας, δηλαδή αύξηση των κερδών και παράλληλη αύξηση της εκμετάλλευσης.

Στη βάση αυτή πρέπει να συνεδριάσουν τα Διοικητικά Συμβούλια των Συνδικάτων μας, να οργανώσουν τη δουλειά μεθοδικά, με έλεγχο και σχέδια.

Να γίνουν περιοδικές, ομιλίες σε χώρους δουλειάς, Γενικές Συνελεύσεις, συσκέψεις. Κάθε σωματείο να λειτουργήσει με φαντασία και πρωτοβουλία.

Υλικό θα βγει τις επόμενες ημέρες, που θα έχει τους βασικούς άξονες για να βοηθήσει στη δουλειά μας.

Υγείας. Τα κέρδη που αποκομίζουν από τα λαϊκά στρώματα είναι αστρονομικά. Όσο αυτή η αντίθεση οξύνεται, τόσο γίνεται πιο ορατός, καθαρός, ο ταξικός χαρακτήρας αυτού του κεφαλαϊώδους προβλήματος. Το ζήτημα της Υγείας είναι άμεσα συνδεδεμένο με το επίπεδο ζωής του λαού σε όλους τους τομείς δραστηριότητας.

Εμείς ως κλάδος, αλλά και οι άλλοι εργαζόμενοι έχουμε τεράστιες εμπειρίες. Ποιες είναι, για παράδειγμα, οι συνθήκες Υγιεινής στους χώρους εργασίας;

1. Οι γιατροί εργασίας είναι ανύπαρκτοι. Για όλη την Ελλάδα είναι μόλις 56!

2. Οι επαγγελματικές ασθένειες στην κυριολεξία θερίζουν τον κλάδο.

3. Χρήη νοσοκόμου, στις περισσότερες περιπτώσεις, κάνουν άσχετοι ή οι ίδιοι οι εργοδότες.

4. Ασθενόφορο δεν υπάρχει κι όπου υπάρχει, είτε δεν έχει οδηγό, είτε δεν λειτουργεί γιατί έχει μηχανολογικά προβλήματα.

5. Δεν υπάρχει ιατρείο για τις πρώτες ανάγκες, εξοπλισμένο με τα απαραίτητα φαρμακευτικά είδη.

6. Ποιος καθορίζει την καταλληλότητα του εργασιακού περιβάλλοντος; Όλοι είναι ανεύθυνοι και «το μάρμαρο το πληρώσαν» οι εργαζόμενοι.

7. Ανύπαρκτες είναι οι απαραίτητες ιατρικές εξετάσεις των εργαζομένων ακόμα και στους πιο επιβαρημένους χώρους δουλειάς. Αποτέλεσμα, η έλλειψη της πρόληψης να οδηγεί χιλιάδες εργαζομένους, στην καλύτερη περίπτωση, στην αναπηρική σύ-

νταξη και στη χειρότερη στον άλλον κόσμο.

Πέρα όμως από τους χώρους δουλειάς το πρόβλημα της Υγείας είναι συνδεδεμένο με δραστηριότητες και τομείς της κοινωνικής ζωής, με τον Αθλητισμό, τη διατροφή, την Παιδεία κ.ά. Αφορά σημαντικά τις γυναίκες και τα ιδιαίτερα προβλήματα που αντιμετωπίζουν ειδικά στην αναπαραγωγική ηλικία, αφορά τα παιδιά και την προληπτική μέριμνα που επιβάλλεται να έχουν, γενικά τη ζωή της εργατικής λαϊκής οικογένειας.

Απ' αυτή την άποψη δεν είναι ένα πρόβλημα που αφορά μόνο τους εργαζομένους στο χώρο της Υγείας. Αντίθετα, είναι ένα ιδιαίτερα σοβαρό μέτωπο πάλης, που αφορά συνολικά την εργατική τάξη, τα λαϊκά στρώματα.

Όλοι οι οικοδόμοι, αλλά και κάθε εργαζόμενος κουβαλάει τραυματικές εμπειρίες από τις παρεχόμενες υπηρεσίες των ταμείων και το ξεπαράδισμα στα ιδιωτικά ιατρεία και νοσοκομεία:

- Ατελείωτες ουρές και καυγάδες στα ιατρεία του ΙΚΑ.

- Κλείσιμο ραντεβού μετά από 2-3 μήνες.

- Απογευματινά ιατρεία.

- Ράντζα στους διαδρόμους των νοσοκομείων.

- Φακελάκια.

- Και η ταλαιπωρία δεν έχει τέλος...

Γι' αυτή την κατάσταση ευθύνη έχουν τα κόμματα της εξουσίας, ΝΔ και ΠΑΣΟΚ, ευθύνη έχουν και τα κόμματα που ευθυγραμμίζονται μαζί τους, ΣΥΝ & ΛΑΟΣ, γιατί υπερασπίζονται την ιδιωτική πρωτοβουλία στο χώρο της

Υγείας, δηλαδή την εμπορευματοποίηση ενός αγαθού που θα έπρεπε να παρέχεται δωρεάν.

Συνάδελφοι,

Να ξεκαθαρίσουμε ότι δεν ξεκινάμε από το μηδέν. Η δουλειά που αναπτύξαμε όλο το προηγούμενο διάστημα για την Κοινωνική Ασφάλιση είναι πρόπλασμα για να αναδείξουμε το πρόβλημα της Υγείας. Κι αυτό γιατί στην προπαγάνδα μας, αναδεικνύαμε ότι η Κοινωνική Ασφάλιση δεν περιορίζεται στενά στα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης και στο ύψος της σύνταξης. Είναι

βα της θα ισοπεδώσει και θα συμπαρασύρει κάθε κοινωνική παροχή. Αυτή η θέση μας επιβεβαιώνεται στη ζωή και από το προωθούμενο από την Κυβέρνηση νομοσχέδιο για την Πρωτοβάθμια φροντίδα Υγείας, που προβλέπει:

1. Τη μεταφορά της ευθύνης του κράτους στην Τοπική Αυτοδιοίκηση (Δήμους), στις συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, σε διάφορες φιλανθρωπικές οργανώσεις.

2. Την καθιέρωση της ηλεκτρονικής κάρτας παροχών, που όπως αναφέραμε εφαρμόζεται ήδη πιλοτικά σε δύο νομούς. Με αυτήν θα υπο-

ποδοτική βάση αφού καθορίζεται από τις δυνατότητες του ταμείου και βεβαίως αργότερα θα καθορίζεται και με τις εισφορές του εργαζομένου και την οικογενειακή κατάσταση. Δηλαδή, ένας οικοδόμος που λόγω ανεργίας, καιρικών συνθηκών κλπ. έβαλε 40-50 ένσημα, επί της ουσίας δεν θα έχει να λαμβάνει για ιατρική-φαρμακευτική περίθαλψη.

3. Χρόνια τώρα, τόσο η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, όσο και της ΝΔ και οι Διοικήσεις των ασφαλιστικών οργανισμών με πρωτοστατών το ΙΚΑ, μας βομβάρδιζαν με την πολυφαρμακία, την ανεξέλεγκτη συνταγογράφηση, τους γιατρούς που κάνουν κομπρεμί με φαρμακεία και εταιρίες. Σήμερα έρχεται η κυβέρνηση να σεβρίσει την ουσία όλης αυτής της προπαγάνδας: Πρωτόκολλο ιατρικών εξετάσεων και φαρμάκων. Δηλαδή, οι ιατρικές πράξεις και τα φάρμακα θα είναι προκαθορισμένα πακέτα που θα στηρίζονται σε έρευνες φαρμακευτικών και άλλων εταιρειών, με κριτήριο πάντα το κέρδος.

Συνάδελφοι,

Αυτά τα μέτρα θα επιβαρύνουν την ήδη άσχημη κατάσταση στο χώρο της Υγείας. Οι ουρές στα ιατρεία θα μεγαλώσουν. Το δικαίωμα να κάνει ο ασθενής μια εξέταση, θα επιμηκυνθεί στους 2-3 μήνες. Τα φάρμακα που θα συνταγογραφούνται θα είναι ακόμα πιο υποβαθμισμένα. Τα φακελάκια στα νοσοκομεία θα πολλαπλασιαστούν. Συγχρόνως, βέβαια, θα πολλαπλασιαστούν από τη μια αυ-

τοί που θα απευθύνονται στα ιδιωτικά ιατρικά κέντρα, νοσοκομεία και γιατρούς και από την άλλη αυτοί που θα αργοπεθαίνουν αβοήθητοι.

Δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία ότι τόσο η σημερινή, όσο και η προηγούμενη κυβέρνηση έπαιξαν το ρόλο του ατζέντη για την ενίσχυση της κερδοφορίας του κεφαλαίου στο χώρο της Υγείας.

Είναι χαρακτηριστικά τα οικονομικά μεγέθη που βλέπουν κατά καιρούς το φως της δημοσιότητας. Για παράδειγμα, το 1999 τα έσοδα των δημοσίων νοσοκομείων προέρχονταν σε ποσοστό 75,98% από τα νοσήλια των ταμείων και σε ποσοστό 8,19% από τον κρατικό προϋπολογισμό. Το 2006 τα έσοδα από τα νοσήλια των ταμείων έφθασαν στο 82,19% και η κρατική χρηματοδότηση μειώθηκε στο 3,5%. Εχουμε δηλαδή μια σταδιακή μείωση των κρατικών δαπανών στη νοσοκομειακή περίθαλψη, που καλύπτεται από την αφαίμαξη των ταμείων και των ασφαλισμένων. Αυτό επιβεβαιώνεται και από τα παρακάτω στοιχεία: Το διάστημα 1989-2004 οι δαπάνες που κατέβαλαν οι εργαζόμενοι στον τομέα της Υγείας από 42,6% έφθασαν στο 46,1% και το 2006 έφθασαν στο 48,5% του συνόλου των δαπανών για την Υγεία. Αυτό μεταφράζεται ότι το 2006 οι λαϊκές οικογένειες πλήρωσαν το αστρονομικό ποσό των 7,49 δισ. ευρώ.

Από την άλλη ο τζίρος των ιδιωτικών επιχειρήσεων την

Δεν είναι ένα πρόβλημα που αφορά μόνο τους εργαζομένους στο χώρο της Υγείας. Αντίθετα, είναι ένα ιδιαίτερα σοβαρό μέτωπο πάλης, που αφορά συνολικά την εργατική τάξη, τα λαϊκά στρώματα. Όλοι οι οικοδόμοι, αλλά και κάθε εργαζόμενος κουβαλάει τραυματικές εμπειρίες από τις παρεχόμενες υπηρεσίες των ταμείων και το ξεπαράδισμα στα ιδιωτικά ιατρεία και νοσοκομεία

ένα συνολικό αντιδραστικό πακέτο που περιέχει τα συνταξιοδοτικά, αλλά και τα ζητήματα Υγείας -ιατρική, νοσοκομειακή, φαρμακευτική περίθαλψη- ενταγμένο στη γενικότερη επίθεση του κεφαλαίου σε όλους τους τομείς της ζωής της εργατικής τάξης.

Ενημερώσαμε και προετοιμάσαμε τους εργαζομένους ότι αυτή η επίθεση στο διά-

χρώνει τους ασφαλισμένους να αγοράζουν υπηρεσίες και φάρμακα μέχρι ένα συγκεκριμένο ποσό. Δηλαδή, ο ασφαλισμένος θα αρρωσταίνει ανώλογο με το ύψος των παροχών που είναι φορτωμένη η κάρτα του. Είναι μέτρο απάνθρωπο και αντιδραστικό, μεταφέρει το δικαίωμα στην Υγεία, τη ζωή, στην καλή διαχείριση του δικαιούχου της κάρτας. Λειτουργεί σε αντα-

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

ΕΚΘΕΣΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΡΓΑΣΙΑΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ

Σε ρόλο «λαγού» για να προωθηθεί η ευελιξία

Μια ακόμα Επιτροπή -στην οποία αυτή τη φορά πρόσταται ο πρώην ευρωβουλευτής του ΠΑΣΟΚ Ι. Κουκάδης- για την παραπέρα ανατροπή των εργασιακών σχέσεων και την αναμόρφωση του εργατικού δικαίου, σύμφωνα με τις ανάγκες του κεφαλαίου, έβαλε μπροστά η κυβέρνηση της ΝΔ, για να παίξει το ρόλο του «λαγού». Και ομοιογενώς, το «Πόρισμα» της Επιτροπής Κουκάδης, ανταποκρίνεται με επάρκεια σε έναν τέτοιο ρόλο. Η προσπάθεια του υπουργείου Απασχόλησης να αποστασιοποιηθεί λεκτικά από το περιεχόμενο και τις προτάσεις της Επιτροπής που συστήθηκε με δική της απόφαση, δεν έχει την παραμικρή αξία. Ακριβέστερα, έχει την ίδια αξία με αυτή που είχαν οι δηλώσεις της για την Επιτροπή, η οποία είχε συσταθεί για το Ασφαλιστικό. Έτσι, αναμένεται ότι η επιχειρηματολογία που αναπτύσσεται στις 276 σελίδες της Έκθεσης θα αποτελέσει και τη «θεωρητική» βάση των προτάσεων που θα διαμορφώσει η κυβέρνηση προς την ΕΕ, για την αναμόρφωση του εργατικού δικαίου.

Πρώτος και βασικός στόχος της Έκθεσης της Επιτροπής είναι η νομομοποίηση στη συνείδηση των εργαζομένων της περιφέρειας «ευελιξίας» -γι' αυτό και ο τίτλος του πορίσματος είναι «Έκθεση για τη σύζευξη ευελιξίας με ασφάλεια»!... Τη νομομοποίηση δηλαδή της στρατηγικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που, μεταξύ άλλων, προβλέπει την εφαρμογή της ευελιξίας των εργασιακών σχέσεων σε όλο το εύρος τους και ταυτόχρονα τον παραμερισμό και των ελάχιστων εμποδίων που έχουν εναπομείνει στο εργατικό δίκαιο.

Στο κέντρο αυτών των επιδιώξεων τίθενται το ζήτημα των απολύσεων, η αντικατάσταση της σταθερής εργασίας από μορφές ευέλικτης απασχόλησης, η διευθέτηση του χρόνου εργασίας και η παραπέρα προώθηση των ελαστικών ωραρίων, αλλά και το ύψος και ο τρόπος διαμόρφωσης των αμοιβών, καθώς και η μείωση για τις επιχειρήσεις του λεγόμενου μη μισθολογικού κόστους.

Το «τυρί» και η «φάκα»

Η «λαγική» που διαπερνά το πόρισμα είναι ότι εργαζόμενοι και συνδικάτα δεν μπορούν να κάνουν τίποτα όσον αφορά στην προώθηση της «ευελιξίας». Ως εκ τούτου, το μόνο που τους απομένει είναι να κάτσουν και να συζητήσουν πώς αυτή θα εφαρμοστεί! Οι απολαγητές του κεφαλαίου θέλουν, δηλαδή, να εμφανιστούν και ως υπέρμαχοι των εργατικών συμφερόντων: «Γιατί -όπως υποκριτικά γράφουν- με την άρνηση της συζήτησης για τις προϋποθέσεις ευελιξίας, ουσιαστικά διευκολύνεται η περαιτέρω επβιοή της, χωρίς όρους ασφάλειας».

Παλά και χλοειπωμένα «επιχειρήματα» από τους κάθε λογής από καθέδρους απολογητές του συστήματος. Αν αυτούς άκουγαν οι εργάτες, το σίγουρο είναι ότι η εργατική τάξη, εδώ και σε όλο τον κόσμο, θα είχε καθηλωθεί στην προ Σικάγου εποχή. Η μήπως τελικά, αυτός είναι ο στόχος τέτοιων ισχυρισμών και αυτών που τους παραγγέλλουν; Αλλιώς, οι ίδιοι αυτο-αποκαλύπτονται, όταν ομολογούν πως «...ο προτεινόμενος συνδυασμός ευελιξίας με ασφάλεια δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί χωρίς να καμφθούν οι δυσπιστίες από την πλευρά των εργαζομένων...» (σελ. 32 του Πορίσματος).

Και ακόμα: «Οι μαζικές αναδιαρθρώσεις έχουν προκαλέσει σοκ σε ευρείες μάζες ενεργού πληθυσμού. Με τη σύζευξη ευελιξίας με ασφάλεια μπορεί να προβληθεί μια νέα πολιτική πρόταση, αξιόπιστη για την εργατική πλευρά...». Ψάχνουν, λοιπόν, για άλλοθι. Στήνουν τη φάκα με το «τυρί» της δήθεν ασφάλειας των εργαζομένων που είναι στις άτυπες και ευέλικτες μορφές απασχόλησης ή είναι άνεργοι.

Ποιο είναι όμως το περιεχόμενο που δίνεται σε αυτήν την ασφάλεια; Το πόρισμα της Επιτροπής αναφέρει στη σελίδα 31: «Τη μεταφορά του κέντρου βάρους προστασίας από την προνομιακή προστασία αλίγων (!) σε ελαστικότερη αλλά καθολική προστασία για το σύνολο των εργαζομένων». Δε θα σχολιάσουμε εδώ την προσπάθεια, για να διαχωριστούν και να έλθουν σε αντιπαλότητα οι «λίγοι» εργα-

ζόμενοι που δήθεν έχουν «προνομιακή προστασία», με τους εργαζομένους που βρίσκονται «εκτός των τεχνών». Υπογραμμίζουμε μόνο το γεγονός ότι οι ίδιοι οι συντάκτες αναγνωρίζουν, ρητά, πως αυτή η δήθεν προστασία θα είναι «ελαστικότερη».

Με οδηγό... τις οδηγίες

Πολύ περισσότερο που το πρόβλημα για τους εργαζομένους σε όλη αυτή την γκρίζα ζώνη των ευέλικτων μορφών απασχόλησης, δεν είναι η έλλειψη νομικής κάλυψης -όπως ψευδώς ισχυρίζονται πολλοί- αλλά το περιεχόμενο αυτής της νομοθεσίας. Γιατί, είναι γεγονός ότι στην Ευρωπαϊκή Ένωση έχουν διαμορφωθεί μια σειρά από οδηγίες (π.χ. οδηγίες για τις συμβάσεις ορισμένου χρόνου, τη μερική απασχόληση, την απόσπαση εργαζομένων, το χρόνο εργασίας, η πρό-

ταση οδηγίας για το δανεισμό προσωπικού) που αντίθετα από τα θρυλούμενα, καθόλου δε βελτίωσαν τη θέση των εργαζομένων. Ισα ίσα οι οδηγίες αυτές συνέβαλαν με τη σειρά τους στην παραπέρα αποδιάρθρωση των εργασιακών σχέσεων.

Και βέβαια δε θα μπορούσε να είναι διαφορετικά μέσα στο μαντρί της ΕΕ. Αλίμονο, αν οι εργαζόμενοι περίμεναν από το «λύκο να φυλάξει τα πρόβατα»... Και όμως, χωρίς ίχνος ντροπής, στην Έκθεση αναγράφεται προκλητικά πως: «Η μόνη αποτελεσματική μέχρι σήμερα άμυνα για τα συμφέροντα των εργαζομένων απέναντι στις μονομερείς επιλογές του κεφαλαίου για τις νέες εργασιακές σχέσεις υπήρξαν οι κανονικές οδηγίες...».

Αλλά, αν έτσι είναι τα πράγματα, αν έχουμε μια τόσο φιλεργατική Κομισιόν και κατ' επέκταση ΕΕ, τότε γιατί όλα αυτά τα προβλήματα;

συνέχεια από τη σελίδα 3

περίοδο 1997 - 2004 αυξήθηκε κατά 134% και το 2005 κατά 12,2%.

Συνάδειφα

Αυτή η κατάσταση θα οξύνεται όσο το δικαίωμα στην Υγεία αντιμετωπίζεται σαν εμπόρευμα για να πλουτίζουν μια κάστα κεφαλαιοκράτες. Θα οξύνεται όσο τα κόμματα της εξουσίας, ΝΔ - ΠΑΣΟΚ, θα αποκτούν εκλογική δύναμη και πολιτική επιρροή.

Πρέπει να χτυπηθεί και να καταδικαστεί αυτή η πολιτική και οι φορείς της. Είναι εχθρική για την εργατική τάξη, το λαό γενικότερα.

Είναι αντιδραστική και ενισχύει την επιχειρηματική δραστηριότητα η θέση που

υποστηρίζουν ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, ΣΥΝ και ΛΑΟΣ για τη συνύπαρξη ιδιωτικού και δημόσιου τομέα και τη δήθεν ανάπτυξη του ανταγωνισμού μεταξύ τους. Αυτή η θέση δεν ενισχύει μόνο το κεφάλαιο, αλλά οδηγεί και την εργατική τάξη στην εγκληματική αντίληψη ότι μπορεί να έχει κέρδη το κεφάλαιο και παράλληλα να υπάρχει σύστημα Υγείας προς όφελος του λαού.

Η συνύπαρξη δημόσιου και ιδιωτικού τομέα Υγείας μπορεί να υπάρξει μόνο στη βάση της λειτουργίας του δημόσιου τομέα ως ατζέντα για την εξασφάλιση πελατείας στον ιδιωτικό τομέα. Ορισμένα παραδείγματα από τη σημερινή κατάσταση επιβεβαιώνουν αυτήν τη θέση:
- Από τους 323 μαστογρά-

Διεκδικούμε Δημόσια-Δωρεάν Υγεία

φους μόνο οι 52 (16%) είναι εγκατεστημένοι σε δημόσια νοσοκομεία. Πόσοι από αυτούς δουλεύουν είναι άλλο ζήτημα...

- Από τους 199 αξονικούς τομογράφους το Δημόσιο κατέχει τους 48 (24%). Πολλοί από αυτούς υπολειπονται.

- Από τις 109 γ-κάμερες (για απινθηρογραφήματα) οι 38 (25%) είναι στο δημόσιο.

- Η αναλογία των μαγνητικών τομογράφων και υπερηχοτομογράφων κατά τα 3/4 ανήκουν στον ιδιωτικό τομέα.

- Παραμένουν κλειστά 150 κρεβάτια στις μονάδες εντατικής θεραπείας (ΜΕΘ) στα δημόσια νοσοκομεία λόγω έλλειψης προσωπικού και την ίδια στιγμή ενοικιάζονται

από τα ασφαλιστικά ταμεία ΜΕΘ σε ιδιωτικές μονάδες υγείας.

Και με αυτά τα στοιχεία αποδεικνύεται περίτρανα ότι η συνύπαρξη δημόσιου και ιδιωτικού τομέα είναι σχέση ισχυροποίησης των επιχειρήσεων, της κερδοφορίας των καπιταλιστών σε βάρος του λαού. Δεν μπορεί καμιά κυβέρνηση σοσιαλδημοκρατική - φιλελεύθερη - κεντροαριστερή ή κεντροδεξιά να βάλει κανόνες στη λειτουργία του ιδιωτικού τομέα. Δεν μπορεί να λύσει αυτή τη βασική αντίθεση: από τη μια να συσσωρεύεται τεράστιος πλούτος και από την άλλη να πεθαίνει ο λαός από την έλλειψη ιατρικής, φαρμα-

κευτικής, νοσοκομειακής περιθαλψής. Λύση μπορεί να δώσει μόνο μια εξουσία με κυβέρνηση που στο κέντρο της πολιτικής της θα έχει τις λαϊκές ανάγκες και όχι την αύξηση της κερδοφορίας του κεφαλαίου.

Οι κορόνες που πετούν για δωρεάν τάχα σύστημα Υγείας είναι λόγια του αέρα και αυτό γιατί δεν μπορεί να υπάρξει δωρεάν Υγεία χωρίς την πλήρη χρηματοδότηση από τον κρατικό προϋπολογισμό. Δεν μπορεί να υπάρξει δωρεάν Υγεία και να επιβαρύνονται τα ασφαλιστικά ταμεία με τη χρηματοδότησή της. Δεν μπορεί να υπάρξει δωρεάν Υγεία χωρίς την κατάργηση της επιχειρηματικής

δραστηριότητας στον τομέα της Υγείας και της Πρόνοιας.

Να, λοιπόν, γιατί στο βαθμό που θα καταδικαστούν αυτές οι πολιτικές και οι φορείς τους, θα δημιουργούνται καλύτερες προϋποθέσεις για τη διεκδίκηση δημόσιας και δωρεάν Πρόνοιας και Υγείας με βάση τις ανάγκες του λαού και την πρόοδο της επιστήμης.

• Αποκλειστικά Δημόσιο, ενιαίο, δωρεάν, καθολικό σύστημα Υγείας - Πρόνοιας, αναπτυγμένο σε όλες τις βαθμίδες, ώστε να καλύπτει πλήρως τις ανάγκες των λαϊκών οικογενειών.

• Κατάργηση κάθε επιχειρηματικής δραστηριότητας στον τομέα της Υγείας

Γιατί οι «απασχολήσιμοι» γίνονται καθημερινά και πιο αναλώσιμοι; Αυτό δεν το απαντάνε οι συντάκτες. Ίσως γιατί όπως σημειώνουν (σελ. 12): «Οι λεγόμενες ευέλικτες σχέσεις δημιουργούνται και αναπαράγονται από το ανήσυχο κεφάλαιο(!) και βρίσκουν τη νομιμοποίησή τους σε ετερόκλητες ανάγκες».

Να, λοιπόν, που οι καπιταλιστές, για να ξεπερνάνε τη μονοτονία και την πλήξη τους, και, καθώς είναι ανήσυχα πνεύματα, σπάνε το κεφάλι τους για να βρουν νέες μορφές και τύπους ευέλικτης απασχόλησης. Οχι, τίποτα δεν τους εξαναγκάζει. Όλα αυτά καμία σχέση δεν έχουν με την όξυνση του ανταγωνισμού και την αύξηση της κερδοφορίας των επιχειρήσεων. Καμία συσχέτιση με την ένταση της εκμετάλλευσης της εργατικής δύναμης. Και εκτός των άλλων, «τα θέλουν και οι εργαζόμενοι» (βλέπε «ετερόκλητες ανάγκες»), που προφανώς αναζητούν νέες μορφές απασχόλησης για να περνάνε την ώρα τους.

Στην παραπάνω «λογική» στηρίζουν την ανάγκη να ευθαρουνθεί «η μερική απασχόληση και να καταστεί θελκτική για τους εργαζόμενους» και βεβαίως να εξεταστεί η «ανάληψη από το κράτος μέρους από τα τυχόν πρόσθετα βάρη που αναλαμβάνει ο εργοδότης, απασχολώντας προσωπικό με μερική απασχόληση». Έτσι, η προώθηση της ευελιξίας συναρτάται -πέραν των άλλων- και με την ανάληψη από το κράτος υποχρεώσεων που μέχρι τώρα είχε ο εργοδότης.

Απελευθέρωση απολύσεων

Παράλληλα με την προώθηση της μερικής απασχόλησης και της εν γένει «κινήτικότητας» των εργαζομένων, κεντρικό σημείο αναφοράς της Έκθεσης είναι η διαμόρφωση ενός νέου καθεστώτος σχετικά με τις απολύσεις. Μάλιστα, η Επιτροπή φτάνει στο σημείο να προτείνει την ουσιαστική απελευθέρωσή τους, αφού ο εργοδότης, σε περίπτωση παράνομης απόλυσης δε θα υποχρεώνεται να επαναπρολάβει τον εργαζόμενο, αλλά απλώς θα υποχρεούται σε μια πρόσθετη αποζημίωση. «Σε αρκετές χώρες της ΕΕ -υπογραμμίζεται στην Έκθεση- δεν προβλέπεται η ακυρότητα μιας παράνομης απόλυσης και συνεπώς η συνέχιση της εργασιακής σχέσης, αλλά η καταβολή μιας επιπλέον αποζημίωσης».

Επιπλέον, προτείνεται η γενική επανεξέταση του ρόλου της Πολιτείας στο ζήτημα των απολύσεων και συγκεκριμένα η ακύρωση της δυνατότητας που έχει στην απαγόρευση των απολύσεων! «Στο πλαίσιο του κοινωνικού διαλόγου και προκειμένου να αποκτήσουν προτεραιότητα οι συναινετικές λύσεις, θα πρέπει να επανεξεταστεί ο ρόλος που επιφυλάσσεται σήμερα στη διοίκηση, ώστε αυτός να μην περιορίζεται στην... αρμοδιότητα έγκρισης ή απαγόρευσης των απολύσεων» γράφεται χαρακτηριστικά.

Με δυο λόγια, προτείνεται όχι μόνο να εξασφαλιστεί η ασυδοσία των εργοδοτών όσον αφορά τις απολύσεις, αλλά χαρακτηρίζεται ως «περιορισμός» το δικαίωμα της Πολιτείας -έστω στα χαρτιά- να απαγορεύει απολύσεις και να ζητά επαναπρόσληψη των απολυμένων.

Την ανησυχία της εκφράζει η Επιτροπή και για τη μη προώθηση της διευθέτησης του χρόνου εργασίας. Μάλιστα, επιχειρεί να κάνει πιο θελκτική την κατάργηση του σταθερού ημερήσιου χρόνου εργασίας και την εφαρμογή των σχετικών νομοθετημάτων, προβάλλοντας ως επιχείρημα, την κατάχρηση εκ μέρους των επιχειρήσεων της δυνατότητας που έχουν για την επιβολή υπερεργασίας.

Όπου που περνάει από το μυαλό των συντακτών ότι ανάμεσα στη «Σκύλλα» της υπερεργασίας και των εξουθενωτικών για τους εργαζόμενους υπερωριών και στη «Χάρυβδη» της διευθέτησης, υπάρχει και το δικαίωμα στον σταθερό ημερήσιο χρόνο εργασίας και στη μείωσή του με πενήντημερο, 7ωρο και 35ωρο. Γι' αυτό με πίκρα διαπιστώνουν ότι «το σύστημα διευθέτησης θα απέδιδε περισσότερους καρπούς(!), αν οι κοινωνικοί εταίροι είχαν αποδεχτεί τη φιλοσοφία του και το είχαν διαμορφώσει κατά τέτοιον τρόπο, ώστε να είναι ελκυστικό και για τους εργαζόμενους...». Δε μας λένε μόνο, ποιοι θα δρέψουν τους καρπούς από την κατάργηση του σταθερού ημερήσιου χρόνου εργασίας...

- Πρόνοιας.

- Κατάργηση των εισφορών των εργαζομένων στον κλάδο Υγείας των ασφαλιστικών ταμείων και κάθε μορφής συμμετοχής (νοσήλια, εισιτήρια) ή άλλων προϋποθέσεων (ένσημα) για την υγειονομική φροντίδα και περίθαλψη.
- Πλήρης χρηματοδότηση από τον κρατικό προϋπολογισμό και τους εργοδότες.
- Κατάργηση των αντασφαλιστικών νόμων Σιούφα - Ρέππα - Πετραλά.
- Συγκρότηση κρατικού σώματος γιατρών εργασίας και τεχνικών ασφαλείας, πλήρως στελεχωμένου με το ανάλογο επιστημονικό και διοικητικό προσωπικό (γιατροί και μηχανικοί Εργασίας, νοσηλεύτες, επισκέπτες Υγείας, επιθεωρητές κλπ.) που θα λειτουργεί στο Κέντρο Υγείας κάθε περιοχής.

- Κατάργηση των Εξωτερικών Υπηρεσιών Προστασίας Πρόληψης (ΕΞΥΠΠ) του επαγγελματικού κινδύνου.
- Ανάπτυξη της ειδικότητας των γιατρών Εργασίας και οργάνωση ειδικών μονάδων που θα ασχολούνται με τη διερεύνηση, διάγνωση και αντιμετώπιση των επαγγελματικών ασθενειών.
- Προσανατολισμός των ελεγκτικών μηχανισμών του κράτους στον ουσιαστικό έλεγχο της εργοδοτικής ευθύνης, για την ουσιαστική εφαρμογή των κανονισμών και της νομοθεσίας για την εργασιακή υγεία και ασφάλεια.
- Πλήρης ασφαλιστική κάλυψη του επαγγελματικού κινδύνου με την καταβολή εργοδοτικής εισφοράς, στο πλαίσιο του δημοσίου συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης.

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ ΕΡΓΑΤΕΣ ΣΤΑ ΘΕΡΜΟΚΗΠΙΑ ΤΗΣ ΗΛΕΙΑΣ

Ξεσηκώθηκαν στην Ηλεία οι σύγχρονοι είλωτες

Πάνω από 1.500 εργάτες γης συγκεντρώθηκαν στην πλατεία της Νέας Μανωλάδας, διεκδικώντας αυξήσεις στο μεροκάματο και καλύτερες συνθήκες δουλειάς. Στην περιοχή υπάρχουν τσιφλικάδες που εκμεταλλεύονται μέχρι και 150 μετανάστες στα θερμοκήπιά τους

Στην περιοχή της Νέας Μανωλάδας παράγεται το μεγαλύτερο μέρος της εγχώριας παραγωγής φράουλας (κοντά στο 90%). Περίπου 40 μεγαλοκαλλιεργητές (από 200 στρέμματα και άνω) έχουν στην κατοχή τους περισσότερα από 55.000 στρέμματα και στη διάθεσή τους περισσότερους από 2.500 εργάτες γης. Η παραγωγή της φράουλας ξεκίνησε ουσιαστικά πριν από περίπου 15 χρόνια και κάθε χρόνο, λόγω των μεγάλων κερδών που αφήνει, πολλαπλασιάζεται, από τη στιγμή που η τιμή της εργατικής δύναμης είναι εξευτελιστική.

Η κανονική απόδοση ενός στρέμματος καλλιέργειας της φράουλας φτάνει μέχρι και τους 5 τόνους (το πρώτο χέρι κόβεται από αρχές Φλεβάρη και το τελευταίο τον Ιούνη). Ο μέσος όρος της τιμής -διαμορφώνεται ανάλογα με την περίοδο- είναι περίπου στα δύο ευρώ. Αυτό σημαίνει πως για ένα στρέμμα ο τζίρος φτάνει τα 10.000 ευρώ και γι' αυτόν που έχει 250 στρέμματα ο τζίρος φτάνει τα 2,5 εκατομμύρια ευρώ! Τα συνολικά έσοδα που καταβάλλει ένας μεγαλοκαλλιεργητής για να στήσει τη συγκεκριμένη καλλιέργεια (νόμιμο, αιθερικές βέργες, φυτά, φυτοφάρμακα, εργατικά, τελέρα, κεσεδάκια) δεν ξεπερνούν τα 7.000 ευρώ.

Ωστόσο οι μεγαλοκαλλιεργητές και τα τσιφλικά τους διαμαρτύρονται προκλητικά ότι αδυνατούν να τα βγάλουν πέρα όταν ένας εργάτης μέσα σε μία ώρα, γεμίζει πέντε τελέρα με φράουλες. Καθένα χωρά 10 κεσεδάκια, από αυτά που στη λαϊκή αγορά πληρώνει

σήμερα κανείς μέχρι και δύο ευρώ. Για τη δουλειά τους αυτή έπαψαν το μέγιστο 23,50 ευρώ. Έτσι από τη μία τα κέρδη των μεγαλοκαλλιεργητών πολλαπλασιάζονται, και από την άλλη αυξάνεται η φτώχεια, η εξαθλίωση των εργατών γης.

Το ποτήρι όμως ξεχειλίζει, οι 1.500 εργάτες, κυρίως από το Μπαγκλαντές αλλά και Βούλγαροι, Αλβανοί, Ινδοί και Ρουμάνοι αποφάσισαν να βγουν στο δρόμο.

Αμφιτώντας την τρομοκρατία, τους εκβιασμούς και παρά το ότι πολλοί από αυτούς δεν έχουν τα απαραίτητα έγγραφα παραμονής απαιτήσαν από τους σύγχρονους τσιφλικάδες της περιοχής το μεροκάματο να πάει στα 30 ευρώ και να πληρωθούν και τα δεδουλευμένα, που σε ορισμένες περιπτώσεις έφθαναν τους επτά μήνες.

Η συγκέντρωση που πραγματοποιήσαν στην κεντρική πλατεία της Μανωλάδας, η αποφασιστικότητά τους έβγαλε τα προβλήματά τους έξω από τα θερμοκήπια, έδειξαν τους υπεύθυνους που από τη μία είναι οι εργοδότες και από την άλλη η αδιαφορία του κράτους στην αισχρή εκμετάλλευση των μεταναστών.

Έγινε γνωστό στην κοινωνία ο τρόπος ζωής αυτών των ανθρώπων που ήρθαν στην πολιτισμένη Ευρώπη να βρουν την τύχη τους. Δουλειά, ύπνος, ξεκούραση στον ίδιο χώρο μέσα στα θερμοκήπια, μέσα στις παράγκες, χωρίς ρεύμα, νερό, τουαλέτες κλπ.

Οι εργοδότες ανησύχησαν γιατί ξύπνησαν οι σκλάβοι και ζήτησαν καλύ-

τερο μεροκάματο, καλύτερες συνθήκες διαβίωσης, καλύτερη ζωή. Ανησύχησαν για έναν ακόμα λόγο. Γιατί από την πρώτη στιγμή βρέθηκε κοντά τους το ταξικό κίνημα, το ΠΑΜΕ. Η Ομοσπονδία μας μαζί με τα Συνδικάτα των Οικοδόμων της περιοχής βρεθήκαμε κοντά στους μετανάστες και με κάθε τόπο εκφράσαμε τη συμπαράστασή μας και στηρίξαμε τον αγώνα τους.

Οι τσιφλικάδες της Μανωλάδας, βλέποντας τους εργάτες να αρνούνται να συνεχίσουν να δουλεύουν για 23 ευρώ την ημέρα, βλέποντας τον αγώνα να φουντώνει και τη συμπαράσταση του ταξικού εργατικού κινήματος, επιστράτευσαν όλα τα μέσα για να τους αναγκάσουν να γυρίσουν στη δουλειά. Χρησιμοποίησαν καραμπίνες, πιστόλια, πληρωμένους τραμπούκους, παρακρατικούς που προσπάθησαν να σπείρουν την τρομοκρατία χτυπώντας δεκάδες μετανάστες και στελέχη του ΠΑΜΕ.

Συμπαράστατη σε αυτό το όργιο τρομοκρατίας είχαν την αστυνομία που απλά παρακολουθούσε τα γεγονότα χωρίς να επεμβαίνει. Γι' αυτό έχει σοβαρή ευθύνη η κυβέρνηση και το αρμόδιο υπουργείο.

Τελικά, όμως, νικητές βγήκαν οι εργάτες. Η τρομοκρατία δεν πέρασε, την τσάκισε η δύναμη της αλληλεγγύης. Πήραν αύξηση στα μεροκάματα, έβαλαν τις βάσεις για να οργανωθούν καλύτερα, έβγαλαν συμπεράσματα, κατάλαβαν ότι χωρίς τον οργανωμένο αγώνα, χωρίς τη συμπαράσταση του ταξικού εργατικού κινήματος, τίποτα δεν μπορεί να γίνει.

Αυτή την περίοδο βρίσκονται σε εξέλιξη στην περιοχή της Πελοποννήσου έργα όπως, οδικοί άξονες Κορίνθου - Πατρών, Ιόνια Οδός, Τρίπολης - Σπάρτης, επέκταση νέων σιδηροδρομικών γραμμών, κατασκευή ξενοδοχειακών μονάδων, όπως για παράδειγμα στη Μεσσηνία κ.ά.

Τα έργα αυτά δεν εξυπηρετούν λαϊκές ανάγκες. Αντίθετα, τα πληρώνει ο λαός, θησαυρίζουν οι κατασκευαστικές εταιρείες και βεβαίως το

κεφάλαιο τα χρησιμοποιεί για τους δικούς του σκοπούς.

Οι συγχρηματοδοτήσεις (ΣΔΙΤ) των έργων είναι το μέσο της μεταφοράς τζάμπα χρήματος στις τσέπες του κεφαλαίου. Πρόκειται για έργα επιδοτούμενα από κονδύλια της ΕΕ και χρήμα από τη φορολογία του ελληνικού λαού, όπως για παράδειγμα το Ρίο-Αντίρριο που ο λαός το πληρώνει για δεύτερη φορά πανάκριβα (11 ευρώ για να περάσει το ΙΧ αυτοκίνητο), η Αττική Οδός

κ.ά. Το ίδιο θα συμβεί με την Εγνατία Οδό, την Ιόνια Οδό κλπ.

Τα έργα αυτά, εκτός των άλλων, λειτουργούν στην κατεύθυνση της επιτάχυνσης της αλλαγής χρήσης γης, που σημαίνει καταστροφή της αγροτικής και κτηνοτροφικής παραγωγής, μετανάστευση των κατοίκων αυτών των περιοχών, φθηνό εργατικό δυναμικό στις ξενοδοχειακές και άλλες δραστηριότητες του κεφαλαίου στην περιοχή.

Οι περιβίνας καταστροφικές φωτιές στην Πελοπόννησο, πιο συγκεκριμένα σε Ηλεία, Μεσσηνία, Λακωνία και Αρκαδία, λειτούργησαν στην κατεύθυνση της επίταξης της αλλαγής χρήσης γης στην περιοχή, αξιοποιήθηκαν ποικιλοτρόπως από το κεφάλαιο για να βάλει χέρι στα «φλέτα» της περιοχής. Άλλωστε αυτή την κατεύθυνση δεν την έκρυψαν ούτε οι κυβερνητικοί παράγοντες, ούτε οι διάφοροι ντελάληδες των συμφερόντων του κεφαλαίου.

Παράλληλα, ολοκληρώνονται έργα υποδομών όπως λιμάνια -με παράλληλο ξεπούλημα στο ιδιωτικό κεφάλαιο- δικτύα ύδρευσης - αποχέτευσης σε περιοχές ανάπτυξης των ξενοδοχειακών μονάδων.

Σήμερα, γίνεται πιο έντονα φανερό ότι τα ιδεολογήματα για την απασχόληση των κατοίκων στις παραλιακές περιοχές της Ηλείας, που τα προηγούμενα χρόνια κατά κόρον παπαγάλιζαν οι εκπρόσωποι των κομμάτων του ευρωπαϊκού προσανατολισμού μαζί με την εργατική αριστοκρατία του Εργατικού Κέντρου Πύργου, όχι μόνο δεν πρόσφεραν δουλειά στους νέους της περιοχής, στους ξεκληρισμένους μικρομεσαίους αγρότες και ΕΒΕ, αλλά δέχτηκαν ισχυρότατο κτύπημα οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις τουριστικής εκμετάλλευσης της περιοχής.

Αυξήθηκε η ανεργία, μια και η απασχόληση του ντόπιου εργατικού δυναμικού σε τέτοιου είδους επιχειρήσεις είναι ελάχιστη και αυτή με τις «σύγχρονες» εργασιακές σχέσεις, δηλαδή 4ωρα, ανασφάλιστοι, पार्ट-τάιμ κλπ. Αλλαγές στις εργασιακές σχέσεις που δρομολογούνται μετά τη συνθήκη του Μάαστριχτ και έχουν την υπογραφή της ΝΔ, του ΠΑΣΟΚ αλλά και του ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ.

Σ' αυτή την κατεύθυνση εξυμνήτης της καπιταλιστικής ανάπτυξης, εκτελούνται τα έργα της Πελοποννήσου, με ταυτόχρονη εκμετάλλευση από το μεγάλο κεφάλαιο, γι' αυτό και οι αυξήσεις - φωτιά στα διόδια. Βεβαίως, αυτά τα έργα, όπως ομολογούν και οι εκπρόσωποι του ευρωμονόδρομου στην Πελοπόννησο, θα εξυπηρετούν την ταχύτερη μεταφορά εμπορευμάτων, δηλαδή, έναν άλλο τομέα που είναι χρυσοφόρος για το κεφάλαιο.

Παίρνοντας υπόψη αυτές τις εξελίξεις, τη συγκέντρωση των εργαζομένων στις κατασκευές σε τέτοιου είδους μεγάλα έργα, τα Συνδικάτα των Οικοδόμων στην Πελοπόννησο που είναι στον ταξικό προσανατολισμό της Ομοσπονδίας και του ΠΑΜΕ, οργάνωσαν σύσκεψη με κατεύθυνση της Ομοσπονδίας εδώ και ένα περίπου χρόνο στην Τρίπολη για την παρέμβασή μας σε αυτά τα έργα και την οργάνωση των εργατών.

Είναι θετικό ότι συνεδρίασαν τα ΔΣ των Συνδικάτων, με θέμα το σχεδιασμό της δουλειάς στα μεγάλα έργα που βρίσκονται σε εξέλιξη στο χώρο ευθύνης του κάθε Συνδικάτου.

Καταρχάς αποκτήθηκε εικόνα από τα ΔΣ των Συνδικάτων για τις συνθήκες εργασίας στις σύγχρονες «Μανωλάδες» των κατασκευαστικών εταιρειών, τις συνθήκες διαβίωσης των εργα-

Ποιος κερδίζει από τα μεγάλα έργα στην Πελοπόννησο

Σε ποια κατεύθυνση γίνονται, ποιος είναι ο προσανατολισμός τους

ζομένων, την καταπάτηση της εφαρμογής των κλαδικών συμβάσεων εργασίας, την καταστράτηξη των μέτρων υγιεινής και ασφάλειας από τις κατασκευαστικές εταιρείες, την καταπάτηση των ωραρίων εργασίας, το κλέψιμο της ασφάλισης, τη δουλειά τα Σάββατα και τις Κυριακές.

Είναι χαρακτηριστικό, ότι οι εταιρείες στα έργα όπως: ΠΟΤΑ Μεσσηνίας (Πρόγραμμα Ολοκληρωμένης Τουριστικής Ανάπτυξης) - Σήραγγες Αγίου - Έργα Τσακώνα, δημιουργούν οικισμούς μέσα στα εργοτάξια έτσι ώστε από τη μία να ελαχιστοποιήσουν τα έξοδα διαμονής και μεταφοράς, που είναι υποχρεωμένες να καταβάλουν και από την άλλη να πετύχουν την παράταση ωραρίου.

Ετσι τα 10ωρα και 12ωρα γίνονται επακόλουθο και μάλιστα σε συνθήκες στρατωνισμού. Εμφανίζεται από πλευράς της εργοδοσίας ότι οι εργαζόμενοι επιδιώκουν την παράταση του χρόνου εργασίας προφανώς για οικονομικούς λόγους. Δε λένε όμως ότι πληρώνουν εξευτελιστικά μεροκάματα πολύ κάτω και από τη σύμβαση του κλάδου. Ιδιαίτερα προβλήματα αντιμετωπίζουν οι εργαζόμενοι στις σήραγγες, αλλά και στο εργοτάξιο στην ΠΟΤΑ - Τσακώνα.

Μέσα σε αυτές τις συνθήκες τα Οικοδομικά Συνδικάτα στην Πελοπόννησο,

μαζί με τις δυνάμεις του ΠΑΜΕ, παρεμβήκαμε και είχαμε αποτελέσματα.

Εγινε παρέμβαση όλη την προηγούμενη περίοδο από τα Συνδικάτα και το ΠΑΜΕ για τις συνθήκες που επικρατούσαν μέσα στα εργοτάξια, για τα ζητήματα των συλλογικών συμβάσεων, των ω-

με αξόλογα αποτελέσματα.

Παράλληλα, άνοιξε η συζήτηση στις πόλεις και τους νομούς για το τι εξυμνηρούν αυτά τα έργα. Υπήρχε οξύτατη διαπάλη ανάμεσα στα Συνδικάτα και το ΠΑΜΕ, που υποστηρίζουν την πραγματοποίηση έργων που να εξυμνηρούν τις

ηση της γης και του φυσικού πλούτου της περιοχής, την υποταγή στις απαιτήσεις του κεφαλαίου.

Σε μεγαλύτερα τμήματα των εργαζομένων σε αυτά τα έργα βγαίνουν γενικότερα συμπεράσματα. Οριμάζει στη συνείδηση των εργατών ότι μόνο ενωμένοι και με ισχυρό ταξικό Συνδικάτο μπορούν να φέρουν αποτέλεσμα, μπορούν να συγκρουστούν με την αυθαιρεσία της εργοδοσίας.

Στην τελευταία απεργιακή κινητοποίηση στις 16 Απρίλη, αυτό φάνηκε πιο έντονα. Για παράδειγμα, στις σήραγγες του Αγίου που σταμάτησαν από τις 12 η ώρα τη νύχτα, δηλαδή, τρεις βάρδιες, και στο εργοτάξιο της ΠΟΤΑ, όπου μετά από παρέμβαση της Ομοσπονδίας και του Συνδικάτου της Καλαμάτας νέκρωσε το έργο και οι εργαζόμενοι πήγαν με λεωφορεία στη συγκέντρωση του ΠΑΜΕ στην Καλαμάτα. Επίσης, στο φράγμα Πείρου - Παραπεύρου στην Αχαΐα, μετά την αποφασιστική παρέμβαση του Συνδικάτου Οικοδόμων και του ΠΑΜΕ, έπεσε στο κενό η προσπάθεια της εργοδοσίας και του Σωματείου Χειριστών και Οδηγών της Πάτρας, να σπάσουν την απεργία.

Είναι χαρακτηριστικό πως στο Νομό Ηλείας η δράση του Συνδικάτου Οικοδόμων και του ΠΑΜΕ, ενσπληί τις κατασκευαστικές εταιρείες, αλλά και την ερ-

Να συγκρουστούμε στα εργοτάξια με όλους αυτούς που θεωρούν ότι οι οικοδόμοι και οι εργαζόμενοι στις κατασκευές μπορούν να είναι έρμια στις ορέξεις τους. Τώρα, χρειάζεται, μετά και την υπογραφή της νέας συλλογικής σύμβασης εργασίας, η αποφασιστική παρέμβαση όλων των δυνάμεών μας για την τήρησή της

ραρίων, των μέτρων υγιεινής και ασφάλειας, έγιναν μαζικές εγγραφές στα αντίστοιχα Συνδικάτα. Έλληνες και μετανάστες εργάτες ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα της Ομοσπονδίας μας και των Συνδικάτων.

Αυτή η παρέμβαση συνέβαλε στις τελευταίες απεργιακές κινητοποιήσεις, που πραγματοποιήθηκαν από το Σεπτέμβριο και μετά, σ' αυτά τα εργοτάξια να έχου-

λαϊκές ανάγκες, όπως έργα αντιπλημμυρικής προστασίας και αντισεισμικής θωράκισης, εργατικές κατοικίες, νοσοκομεία κλπ., και τις δυνάμεις του ευρωμονόδρομου, βουλευτές, εκπροσώπους της τοπικής αυτοδιοίκησης, την εργατική αριστοκρατία όλων των απεργώσεων (μπλε - πράσινη - ροζ) που εκφράζονται στα εργατικά κέντρα της Πελοποννήσου, που υποστηρίζουν την εμπορευματοποι-

γατική αριστοκρατία του Νομού. Γι' αυτό και προσπάθησαν να τρομοκρατήσουν τον ίδιο τον πρόεδρο του Συνδικάτου με δολοφονική επίθεση. Η αποφασιστική όμως παρέμβαση του Συνδικάτου, του ΠΑΜΕ στην περιοχή, υπαχρέωσε όσους πίστευαν ότι μπορούν να τρομοκρατήσουν τους οικοδόμους, το ταξικό κίνημα, σε άτακτη φυγή. Υποχρέωθηκαν σε δήμωση συγνώμης. Αυτή είναι η δύναμη του ταξικού κινήματος.

Επίσης, πρέπει να τονίσουμε πως το κάλεσμα των Συνδικάτων της περιοχής Πελοποννήσου για συμμετοχή των Οικοδόμων στο συλλαλητήριο αλληλεγγύης στους εργάτες γης της Μανωλάδας, είχε αποτέλεσμα γιατί είχε προηγηθεί η δουλειά στα μεγάλα εργοτάξια, εκεί που είναι οι δικοί μας ξωμάχοι, οι εργάτες από την Ξάνθη, την Κομοτηνή, το Αγρίνιο, τη Ρουμανία, τη Βουλγαρία, την Αίγυπτο, το Αφγανιστάν, που είναι οι σύγχρονες «Μανωλάδες». Εκεί που το κατασκευαστικό κεφάλαιο, οι εργολάβοι, ξεζουμίζουν τον κλάδο.

Πρέπει να τονίσουμε πως ο προανατολισμός από την Ομοσπονδία για δουλειά στα μεγάλα έργα, βοήθησε τα ΔΣ, τα ίδια τα Συνδικάτα στην Πελοπόννησο να ξεφύγουν από το μεροδαύλι - μεροψιά, από τον προανατολισμό «στα του οίκου τους», από το ξερό μούρασμα της προκήρυξης στα στέκια των οικοδόμων, τελειώνοντας έτσι τις υποχρεώσεις τους απέναντι στον κλάδο.

Εγήκαν στην επιφάνεια και αντιμετωπίστηκαν θετικά, ζητήματα προανατολισμού, κοινής δράσης με άλλα σωματεία που έχουν τον ίδιο ταξικό προανατολισμό με το ΠΑΜΕ.

Εγήκαν στην επιφάνεια τα ζητήματα των συλλογικών συμβάσεων του κλάδου, του ενσήμου, της πάλης για τα προβλήματα της παιδείας, της υγείας, της πρόνοιας, που απασχολούν τις οικογένειες των οικοδόμων.

Με αυτή τη δουλειά των ΔΣ σήμερα, μεγαλύτερα τμήματα μεροκαματάρηδων οικοδόμων κατανοούν ότι τον πλούτο που παράγουν από τη δουλειά τους τον καρπώνονται οι εργολάβοι και το κατασκευαστικό κεφάλαιο.

Μέσα από τη δράση και τον προανατολισμό των Συνδικάτων σήμερα στην Πελοπόννησο μεγαλύτερα τμήματα των Οικοδόμων βγάζουν συμπεράσματα για το ποια πολιτική ευθύνεται γι' αυτό που βιώνουν οι ίδιοι και οι οικογένειές τους.

Αυτή η δουλειά που ανοίξαμε το προηγούμενο διάστημα, παίρνοντας υπόψη την πείρα που αποκτήθηκε, κομβητιάζοντας άμεσα στα ΔΣ, πρέπει να συνεχιστεί σχεδιάζοντας πλέον την παρέμβασή μας με μεγαλύτερη απαιτητικότητα και ευθύνη, ιεραρχώντας ως πρώτο ζήτημα την παρουσία των Συνδικάτων στους χώρους δουλειάς, την οργάνωση των εργατών στα μεγάλα έργα στο χώρο ευθύνης κάθε Συνδικάτου.

Να συγκροτούμε στα εργοτάξια με όλους αυτούς που θεωρούν ότι οι οικοδόμοι και οι εργαζόμενοι στις κατασκευές μπορούν να είναι έρμια στις ορέξεις τους.

Τώρα, χρειάζεται, μετά και την υπογραφή της νέας συλλογικής σύμβασης εργασίας, η αποφασιστική παρέμβαση όλων των δυνάμεών μας για την τήρηση της συλλογικής σύμβασης, για τα ζητήματα της ασφάλισης, για τα ζητήματα των συνθηκών εργασίας στα εργοτάξια.

Τώρα, απαιτούνται μαζικές εγγραφές στα κατά τόπους Συνδικάτα.

Γι' αυτό το στοιχείο τα Οικοδομικά Συνδικάτα της Πελοποννήσου έχουμε μαζί μας την Ομοσπονδία μας και το ΠΑΜΕ.

Είμαστε πεπεισμένοι πως νικητές θα είμαστε εμείς.

Αγγελόπουλος Δημήτρης,

Πρόεδρος Συνδικάτου Οικοδόμων Πάτρας

ΑΝΑΚΟΙΝΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΔΙΚΑΤΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ ΙΑΝΝΙΝΩΝ

«Η παρουσία μας στην Εγνατία θορύβησε την εργοδοσία»

Συνάδελφοι οικοδόμοι και εργαζόμενοι στα έργα της Εγνατίας Οδού,

Για άλλη μια φορά στην πράξη αποδείχτηκε αυτό που μόνιμα και σταθερά λέμε ως Ομοσπονδία, ως Συνδικάτο γενικά, ως ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα.

- Τη νίκη τη φέρνει ο αγώνας.
- Η υποχώρηση στις πιέσεις και στις ορέξεις της εργοδοσίας και των ανθρώπων της είναι εις βάρος μας, αξίζουν την εκμετάλλευσή μας αφαιρούν τα δικαιώματά μας.
- Η οργάνωση στα συνδικάτα μας, η οργάνωσή μας στο χώρο δουλειάς είναι ζήτημα ζωής για κάθε εργάτη.
- Οι εργοδότες για να μας υπολογίσουν πρέπει να μας βρίσκουν απέναντί τους, ενωμένους, χωρίς υποχωρήσεις, με καθαρό το μέτω-

πο της πάλης τόσο για τα προβλήματα στο χώρο δουλειάς όσο και στα γενικότερα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε ως κλάδος, ως εργατική τάξη.

Συνάδελφοι,

Η παρουσία του Συνδικάτου και της Ομοσπονδίας μας στους χώρους δουλειάς της Εγνατίας Οδού, με αιχμή τη μη καταβολή δεδουλευμένων για δύο μήνες, θορύβησε την εργοδοσία, το Υπουργείο Χωροταξίας και Περιβάλλοντος, την «Εγνατία». Τους θορύβησε γιατί οι εργάτες με τη βοήθεια του Συνδικάτου προχώρησαν σε επίσημη εργασία, τους θορύβησε το γεγονός ότι είχαμε προετοιμάσει να βγούμε στους δρόμους των Ιωαννίνων, ότι δείξαμε ενότητα και αποφασιστικότητα.

Γι' αυτό η εργοδοσία έσπευσε να

πληρώσει τα δεδουλευμένα του Φλεβάρη και δεσμεύτηκε να πληρώσει και το Μάρτη πριν το Πάσχα.

Συνάδελφοι,

Στη συνάντηση που κάναμε στο ΥΠΕΧΩΔΕ, ευθέως τους θέσαμε το ζήτημα της αφερεγγυότητας της ΑΕΓΕΚ, της εξασφάλισης της συνέχισης του έργου με το υπάρχον προσωπικό και της καταβολής των δεδουλευμένων στα χρονικά όρια που έχει δεσμευτεί η εταιρεία.

Ο Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου συμφώνησε να υπάρχει συνεργασία της Περιφερειάρχη της ΕΓΝΑΤΙΑΣ κας Στεφοπούλου με τον εκπρόσωπο της Ομοσπονδίας μας, συνάδελφο Βλάχο, για να εξασφαλιστεί η έγκαιρη πληρωμή των εργαζομένων. Όμως οι υποσχέσεις θα μείνουν στα

λόγια χωρίς τη δική μας συμμετοχή, χωρίς συνεχή αγώνα. Είμαστε σε επιφυλακή και ετοιμότητα, σε περίπτωση που αποδειχτούν ανακόλουθοι με την υποχρέωσή τους θα βγούμε στους δρόμους του αγώνα.

Συνάδελφοι,

• Συνεχίζουμε τον αγώνα μας με καθολική συμμετοχή στην απεργία της Ομοσπονδίας και άλλων Ομοσπονδιών, Εργατικών Κέντρων και Σωματείων, για την υπογραφή ικανοποιητικών συλλογικών συμβάσεων, για την ανατροπή των Νόμων Σιούφα, Ρέππα, Πετραλιά.

• Γραφόμαστε όλοι στο Συνδικάτο, δυναμώνουμε την οργάνωσή μας, τον αγώνα μας.

ΤΗ ΝΙΚΗ ΤΗ ΦΕΡΝΕΙ Ο ΑΓΩΝΑΣ

Καταγγελία της Ομοσπονδίας Οικοδόμων

Η κατασκευαστική εταιρεία «ΑΕΓΕΚ Κατασκευαστική ΑΕ», που έχει αναλάβει την κατασκευή του έργου «Γέφυρα Άραχθου» στην Εγνατία Οδό επιχειρεί να εφαρμόσει το Νόμο του Νεκροταφείου, επιχειρεί να επιβάλει το «οκάζο και οκάζο» στους εργαζομένους.

Φαίνεται ότι η εν λόγω εταιρεία, μέσω του εκπροσώπου της κ. Τάτση, θεωρούν τους εργάτες δούλους και αποφάσισαν να τους περάσουν αλυσιδές. Συγκεκριμένα, τους υποχρέωσε να υπογράψουν ατομικές συμβάσεις εργασίας, χωρίς να τους δώσει καν την ευκαιρία να τη διαβάσουν πριν την υπογραφή.

Σε μια σύμβαση τεσσάρων σελίδων, που στην κυριολεξία θυμίζει Μεσαιώ-

να, υποχρεώνει τους εργαζομένους να απεμπολήσουν κάθε δικαίωμά τους στο όνομα των συμφερόντων της εταιρείας.

• Υποχρεώνει τον εργαζόμενο να δέχεται τη μετάθεσή του οπούδήποτε έχει έργο η εταιρεία χωρίς να του πληρώσει έξοδα μετακίνησης, αμοιβή εκτός έδρας κλπ.

• Ο εργαζόμενος είναι υποχρεωμένος να εκτελεί εργασίες που του υποδειχνει η εταιρεία, ανεξάρτητα αν έχουν, ή όχι, σχέση με την ειδικότητά του.

• Υποχρεώνει τον εργαζόμενο να δουλεύει Σάββατα - Κυριακές - αργίες ανάλογα με τις ανάγκες της επιχείρησης.

• Επιχειρεί την κατάργηση της ΣΣΕ

του κλάδου, όπως, για παράδειγμα, στην περίπτωση της βροχής.

• Αφαιρεί το δικαίωμα από τον εργαζόμενο να διεκδικήσει να απεργήσει, γιατί η εικόνα που δημιουργείται προς τα έξω, βλάπτει την επιχείρηση, τη φήμη και την υπόληψη της εταιρείας.

• Η όποια καθυστέρηση του εργαζομένου να προσέλθει στον τόπο εργασίας θεωρείται αδικαιολόγητη και συνεπάγεται απόλυση χωρίς αποζημίωση, δηλαδή ούτε σκέψη για απεργία.

• Αφαιρεί το δικαίωμα από τους εργαζομένους να πάρουν άδεια το καλοκαίρι.

• Οι εργαζόμενοι υπογράφουν σύμβαση αορίστου χρόνου όπως αναφέ-

ρεται στην επικεφαλίδα της σύμβασης, στο άρθρο 16, όμως τη μετατρέπει σε σύμβαση έργου.

Καλούμε την εταιρεία:

- να μαζέψει το κατάπτυστο κείμενο που το βόφησε σύμβαση εργασίας.

- Να διαμορφώσει σύμβαση με βάση τις Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας του κλάδου και τις ανάγκες των εργαζομένων στην Εταιρεία.

- Να εξοφλήσει χωρίς καθυστέρηση όλα τα δεδουλευμένα των εργαζομένων.

Καλούμε τους εργαζομένους να πετάξουν στα σκουπίδια τη σύμβαση του Μεσαιώνα και μαζί με τα συνδικάτα τους να διεκδικήσουν ανθρώπινες συνθήκες δουλειάς, αύξηση των μισθών και ημερομισθίων.

ΑΓΓΟΣ «ΣΑΟΥΘ ΣΤΡΙΜ»

Ένας νέος δρόμος κινδύνου

Στις τυπικότητες περί διασφάλισης «ενεργειακής επάρκειας» για την Ελλάδα αλλά και την υπόλοιπη Ευρώπη εστιάσει η κυβέρνηση την προπαγάνδα της, με αφορμή τη συμφωνία για το νέο αγωγό μεταφοράς φυσικού αερίου από τη Ρωσία, «Σάουθ Στριμ», που υπέγραψαν ο πρωθυπουργός, Κ. Καραμανλής, με τον Πρόεδρο της Ρωσίας, Βλ. Πούτιν. Στο πλαίσιο αυτό, ο αρμόδιος υπουργός Ανάπτυξης, Χρ. Φώλιας -επιχειρώντας να διασκεδάσει τις εντυπώσεις- έκανε λόγο για όφελος από τη συμμετοχή της Ελλάδας στο νέο αγωγό φυσικού αερίου που σχεδιάζει η Ρωσία και πρόσθεσε πως δεν τίθεται θέμα δυσφορίας των Αμερικανών. Ωστόσο, μόλις πριν από λίγο καιρό, κατά την επίσκεψή του στην Ελλάδα και μετά τη συνάντησή του με τον Χρ. Φώλια, ο υφυπουργός Εξωτερικών των ΗΠΑ, Μ. Μπράιζα, είχε δηλώσει ότι «η λύση για την Ελλάδα και για τους φίλους μας βόρεια από εδώ είναι διπλή: Ο ελληνοτουρκικός αγωγός και ο "Ναμπούκο"» (ο οποίος είναι ανταγωνιστικός του νέου ρωσικού αγωγού).

Η διαστρέβλωση της πραγματικότητας από την κυβέρνηση για τη στάση των Αμερικανών έχει άμεση σχέση με την άρνησή της να παραδεχτεί ότι σε μια περίοδο όξυνσης των αντιπαράθεσών του μεγάλου κεφαλαίου και των πολιτικών υπηρετών του για τα ενεργειακά θέματα, αυξάνεται αλματώδως ο κίνδυνος για τις χώρες και τους λαούς που εμπλέκονται στους «δρόμους της ενέργειας». Πέρα απ' όλα αυτά,

όταν η κυβέρνηση μιλά για κέρδη από τα... τέλη διέλευσης του φυσικού αερίου κρύβει ότι οι αγωγοί υπηρετούν αποκλειστικά τα υπερκέρδη των εταιρειών που τους χρησιμοποιούν και ότι δεν προκύπτει κανένα όφελος για τους λαούς των χωρών από τους οποίους διέρχονται.

Οι δύο κυβερνήσεις συμφώνησαν στη Μόσχα για τη συμμετοχή στο τμήμα του «Σάουθ Στριμ» που θα ξεκινά από τα ελληνοβουλγαρικά σύνορα και θα κατευθύνεται στην Ιταλία. Η συμφωνία έχει ισχύ 30 ετών και η δυναμικότητα του αγωγού υπολογίζεται σε 10 δισ. κυβικά μέτρα φυσικού αερίου ετησίως. Το έργο θα αναληφθεί από κοινή εταιρεία της ρωσικής «Γκάζπρομ» και της ΔΕΣΦΑ με ισόποση συμμετοχή. Μέρος του φυσικού αερίου θα προορίζεται για την ελληνική αγορά. Η ακριβής διαδρομή θα καθορισθεί στο μέλλον. Οι οικονομοτεχνικές μελέτες θα πρέπει να εκπονηθούν μέσα σε 18 μήνες μετά την ίδρυση της κοινής εταιρείας. Μέσα σε 24 μήνες από την εκπόνησή τους θα πρέπει να αποφασιστεί εάν το έργο είναι βιώσιμο ώστε να προχωρήσει. Η συμφωνία προβλέπει και το ενδεχόμενο αύξησης των διακινούμενων ποσοτήτων, πάντα με κριτήρια της αγοράς.

Σε ανακοίνωση της «Γκάζπρομ» αναφέρεται ότι ο «Σάουθ Στριμ» θα καλύψει μέρος μόνο της αυξημένης ζήτησης φυσικού αερίου της ΕΕ τα επόμενα χρόνια και ότι ο συγκεκριμένος αγωγός θα είναι συμπληρωματικός του αμερικανόπνευστου «Ναμπούκο».

Όταν τα ιμπεριαλιστικά βουβάλια

Οι υπογραφές για τη συμφωνία δικτύωσης της Ελλάδας στο ρωσικό αγωγό φυσικού αερίου «South Stream» «έπεσαν» τις προηγούμενες εβδομάδες στη Μόσχα από το Ρώσο Πρόεδρο, Βλ. Πούτιν, και τον Ελληνα πρωθυπουργό, Κ. Καραμανλή. Οι «ιαχές» για το επίτευγμα της κυβέρνησης, που κατέστησε την Ελλάδα ενεργειακό κόμβο στην ευρύτερη περιοχή, έδωσαν και πήραν.

Πρόκειται για τον αγωγό που σχεδιάστηκε ακριβώς για να παρακάμψει την Τουρκία -η αστική τάξη της οποίας επίσης επιδιώκει να μετατρέψει τη χώρα σε «ενεργειακό κόμβο» στην ευρύτερη περιοχή- αλλά και την Ουκρανία. Είναι, επίσης, γνωστό πως, σε αντίθεση με το συγκεκριμένο αγωγό, οι ΗΠΑ προωθούν τον αγωγό φυσικού αερίου με την επωνυμία «Nabucco» (Τουρκία - Βουλγαρία - Ρουμανία - Ουγγαρία - Αυστρία), που θα μεταφέρει αέριο της Κασπίας στην Ευρώπη.

Οι υπογραφές των δύο ηγετών έδωσαν αφορμή για πανηγυρισμούς και ενθουσιώδη σχόλια από αξιωματούχους της κυβέρνησης και τα «παπαγάλια» της στα ηλεκτρονικά και έντυπα ΜΜΕ.

Η ασφάλεια που εμπεδώνεται στην περιοχή, με τη διέλευση από τη χώρα και γενικότερα από τα Βαλκάνια, των ενεργειακών αγωγών, ήταν το «ισχυρό» επιχειρήματός τους.

- Οι «πλάτες» της Ρωσίας, που από δω και μπρος θα στηρίζουν τα συμφέροντα της χώρας μας, μια που η συνεργασία της με την Ελλάδα είναι «στρατηγικής σημασίας», ήταν το «στιβαρό» επιχειρήματός τους.

- Τα οικονομικά οφέλη που θα έχει η χώρα από την εδραίωση της Ελλάδας ως βασικού ενεργειακού κόμβου της ευρύτερης περιοχής, ήταν το «ατράνταχτο» επιχειρήματός τους.

Επιχειρήματα έωλα, απολύτως αποπροσανατολιστικά.

1. Είναι πέρα από κάθε πραγματικότητα η άποψη πως οι πολίτες στη χώρα μας, αλλά και στα Βαλκάνια γενικότερα, πρόκειται να ζήσουν ασφαλέστεροι από το «κατόρθωμα» της ελληνικής κυβέρνησης να μετατρέψει τη χώρα μας σε βασικό ενεργειακό κόμβο. Έχει, πλέον, γίνει συνείδηση και στον τελευταίο κάτοικο αυτής της περιοχής ότι πάνω στις πλάτες του ανταγωνίζονται για τον έλεγχο των αγορών και των δρόμων της ενέργειας -και όχι μόνον- και οι ΗΠΑ και η Ρωσία και η Ευρωπαϊκή Ένωση. Όλες, δηλαδή, οι ιμπεριαλιστικές δυνάμεις που, έτσι ή αλλιώς, θεωρούν τα Βαλκάνια -μαζί και τη χώρα μας- ζωτικό τους χώρο και επιθυμούν οι όποιες κινήσεις και διεθνείς συμφωνίες των βαλκανικών κρατών να ευνοούν τα δικά τους συμφέροντα, κόντρα στα συμφέροντα των ανταγωνιστών τους ιμπεριαλιστών.

Μια συμφωνία ενός βαλκανικού κράτους, λοιπόν, με μία από τις παραπάνω ιμπεριαλιστικές δυνάμεις -εν προκειμένω τη Ρωσία- είναι προφανές πως εμπλέκεται με την όξυνση των ανταγωνισμών των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων στην περιοχή, που θα προσπαθήσουν, με άλλες κινήσεις, να ανακτήσουν το «χαμένο» έδαφος, ακόμα και στο ίδιο πεδίο, αυτό των αγωγών. Και

κόμβος ολοκληρώνοντας τον αγωγό TGI (Τουρκία - Ελλάδα - Ιταλία)... Μπορείτε να έχετε και τους δύο, τόσο τον TGI όσο και τον «South Stream», εάν κατασκευάσετε πρώτα τον TGI. Αλλά εάν κάνετε πρώτα τον «South Stream», φοβάμαι ότι θα έχετε μόνο αυτόν». Τι άλλο από ωμός εκβιασμός είναι η παραπάνω δήλωση, που διατυπώθηκε δημόσια από τον αναπληρωτή υ-

Ο μόνος δρόμος -κυριολεκτικά μονόδρομος- για να κερδίσει πόντους η εδραίωση της ειρήνης και της ασφάλειας στην περιοχή είναι ο απεγκλωβισμός των χωρών της Βαλκανικής από τους ιμπεριαλιστικούς ανταγωνισμούς

είναι ηλίου φαινότορον πως, όταν οξύνεται ο ανταγωνισμός των ιμπεριαλιστικών βουβαλίων, τη «νύφη» την πληρώνουν τα «βατράχια», δηλαδή οι λαοί. Μόνο συνειδητοί αποπροσανατολιστές μπορούν να υποστηρίξουν πως συμφωνίες, που ρίχνουν λάδι στη φωτιά του ιμπεριαλιστικού ανταγωνισμού, συμβάλλουν στην εδραίωση της ασφάλειας στην περιοχή των πολυπαθών Βαλκανίων.

Αλλωστε, οι εκβιασμοί άρχισαν και γίνονται ανοητά: «Υλοποιήστε τη φιλοδοξία να γίνει η Ελλάδα σημαντικός ενεργειακός

πουργό Εξωτερικών του ανταγωνιστή της Ρωσίας, ιμπεριαλιστή των ΗΠΑ, Μάθιου Μπράιζα;

Όσοι πετούν, από τη χαρά τους, το καπέλο τους για το γεγονός πως η χώρα μας γίνεται «ενεργειακός κόμβος», «στρατηγικός δίαυλος» και «μήλον της Εριδος» για την προώθηση εκείνων ή των άλλων συμφερόντων, ας προσγειωθούν. Το «οπλοστάσιο» των ιμπεριαλιστών είναι πλούσιο: διαμελισμός κρατών, ανακίνηση, υπαρκτών ή μη, μειονοτικών προβλημάτων, πολεμικές επιχειρήσεις, κατοχή χωρών, κλπ. Όλα

Ποιοι και πόσα κερδίζουν από την κούρσα του πετρελαίου

Τεράστια κέρδη αποκομίζουν από την άνοδο της τιμής του πετρελαίου οι μεγάλες πετρελαϊκές εταιρείες και οι κάτοχοι των «κερδοσκοπικών κεφαλαίων».

Τα στοιχεία που δοθήκαν στη δημοσιότητα δείχνουν τους κερδοσκόπους από την κούρσα που οδήγησε την τιμή στα 120 δολάρια το βαρέλι. Δείχνουν, ταυτόχρονα, και ποιοι κρύβονται πίσω από τις διαρκείς ανατιμήσεις του «μαύρου χρυσού».

• Άνοδο κατά 63% στα καθαρά της κέρδη εμφάνισε η πετρελαϊκή εταιρεία «BP», δεύτερη μεγαλύτερη πετρελαϊκή της Ευρώπης, για την περίοδο του α' τριμήνου του 2008. Σύμφωνα με ξένα πρακτορεία, τα καθαρά κέρδη ενισχύθηκαν στα 7,62 δισ. δολάρια από 4,66 δισ. δολάρια πέρυσι.

• Η «Shell», δεύτερη μεγαλύτερη πετρελαϊκή εταιρεία του κόσμου, ανακοίνωσε επίσης ότι τα κέρδη της τους τρεις πρώτους μήνες του έτους αυξήθηκαν κατά 12%, στο επίπεδο - ρεκόρ των 7,8 δισ. δολαρίων. Τα κέρδη και των δύο εταιρειών ήταν περισσότερο από 1 δισ. δολάρια υψηλότερα από αυτά που προέβλεπαν οι αναλυτές.

Τροφодότες της υψηλής κερδοφορίας των «BP» και «Shell» ήταν τα τμήματα παραγωγής πετρελαίου και φυσικού αερίου, τα οποία αν και δεν αύξησαν την παραγωγή τους επωφλήθηκαν ιδιαίτερα από το άλμα των τιμών, ο μέσος όρος των οποίων στη διάρκεια του πρώτου τριμήνου ήταν 100 δολάρια το βαρέλι.

Εν τω μεταξύ, η αμερικανική επενδυτική τράπεζα «Lehman Brothers» εξέφρασε την εκτίμησή ότι οι σημερινές τιμές του πετρελαίου είναι κατά 30% «φουσκωμένες», λόγω της άγριας κερδοσκοπίας στην οποία επιδίδονται μετά μανίας διάφορα επενδυτικά κεφάλαια. Υπολογίζεται ότι μόνο φέτος έχουν επενδυθεί στην αγορά συμβολαίων αργού πετρελαίου περίπου 40 δισ. δολάρια. Υπολογίζεται, ακόμα, ότι από τη σημερινή τιμή του πετρελαίου (120 δολάρια το βαρέλι) τα 20 ως 30 δολάρια οφείλονται στη δράση των «κερδοσκοπικών κεφαλαίων».

Εντυπωσιακά στοιχεία περιλαμβάνει δημοσίευμα του περιοδικού «Alpha», σχετικά με τα κέρδη των hedge funds κατά τη διάρκεια του 2007. Τα κέρδη αυτά υπολογίζονται συνολικά στα 2 δισεκατομμύρια δολάρια!

Το μεγαλύτερο μέρος αυτών των κερδών

προέρχεται από τις «επενδύσεις» αυτών των κεφαλαίων στη διεθνή πετρελαϊκή αγορά. Ένα μέρος, επίσης, προέρχεται από τις αντίστοιχες «επενδύσεις» στην αγορά ακινήτων.

Αξίζει να σημειωθεί ότι οι 25 πλουσιότεροι διαχειριστές τέτοιων κεφαλαίων έβγαλαν κέρδη κατά μέσο όρο 892 εκατ. δολάρια από 532 εκατ. δολάρια το 2006. Οι πενήντα της λίστας έβγαλαν 29 δισ. δολάρια πέρυσι, όσο περίπου το ΑΕΠ της Σρι Λάνκα.

Σύμφωνα με τη λίστα των καλύτερα αμειβόμενων διαχειριστών hedge funds, που δημοσιεύει το περιοδικό «Alpha», στην κορυφή των 50 καλύτερων βρίσκεται ο Τζον Πόλσον, του ομώνυμου hedge fund «Rauison & Co». Η εταιρεία του κέρδισε μόνο πέρυσι 3,7 δισ. δολάρια, υποσκελιζοντας το διάσημο διαχειριστή κεφαλαίων Τζορτζ Σόρος.

Τσακώνονται...

αυτά δεν είναι αποκηρύγματα της φαντασίας κάποιων, τα ζούμε, τα βλέπουμε όλοι μας τα τελευταία χρόνια.

Ο μόνος δρόμος -κυριολεκτικά μονόδρομος- για να κερδίζει πόντους η εδραίωση της ειρήνης και της ασφάλειας στην περιοχή είναι ο απεγκλωβισμός των χωρών της Βαλκανικής -σε ό,τι μας αφορά, της Ελλάδας- από τους ιμπεριαλιστικούς ανταγωνισμούς. Αυτό σημαίνει, απλά, την ανάπτυξη των χωρών της περιοχής μακριά από τις ιμπεριαλιστικές ενώσεις και οργανισμούς, που σημαίνει αγώνας κόντρα στο κεφάλαιο κάθε χώρας και την εξουσία του, ώστε οι λαοί να γίνουν κύριοι του παραγόμενου πλούτου και, με αμοιβαία επωφελείς συνεργασίες, να προωθούν και την ευημερία και την πρόοδό τους και την ειρήνη στην ευρύτερη περιοχή.

2. Είναι πέρα για πέρα ανεδαφική η άποψη πως η Ρωσία θα μας στηρίξει σε μια σειρά «εθνικών μαχών», που είναι σε εξέλιξη, όπως η διαφορά μας για το όνομα της ΠΓΔΜ, το Κυπριακό, και άλλα, γιατί τώρα, πλέον, είναι και φίλη και στρατηγική σύμμαχος. Το ίδιο, βέβαια, ανεδαφικές θα ήταν ανάλογες απόψεις, που θα αφορούσαν στις άλλες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις -τις ΗΠΑ και την Ευρωπαϊκή Ένωση- αν, αντί για τη Ρωσία, η χώρα μας είχε υπογράψει παρόμοιας σημασίας συμφωνία με κάποια από αυτές.

Πρέπει να είναι σε όλους καθαρό πως σε μια ιμπεριαλιστική δύναμη αυτό που πρωτανεύει είναι το δικό της συμφέρον και μόνον αυτό. Αν τα συμφέροντα της δύναμης αυτής το υπαγορεύουν δεν πρόκειται καθόλου να διστάσει να ανατρέψει τέτοιου τύπου επισφαλείς συμμαχίες και να αφήσει στα κρύα του λουτρού τις διάφορες «Ελλάδες», αδιαφορώντας πλήρως για τις συνέπειες που αυτές θα υποστούν.

Ακόμα, ο κάθε Έλληνας εργαζόμενος δεν πρέπει να συγχέει το ρόλο του σημερινού ρωσικού κράτους με το φιλειρηνικό ρόλο και την αντιιμπεριαλιστική προσφορά της Σοβιετικής Ένωσης στους λαούς όλου του κόσμου. Η Ρωσία σήμερα είναι μια καθαρά καπιταλιστική χώρα και ως τέτοια ενδιαφέρεται αποκλειστικά και μόνο για την κερδοφορία και τη διεύρυνση της ισχύος του ρωσικού κεφαλαίου.

3. Είναι, τέλος, έξω από κάθε πραγματικότητα η προσπάθεια των κυβερνητικών προπαγανδιστών να ενστερνιστούν οι Έλληνες εργαζόμενοι τους πανηγυρισμούς για τα οικονομικά οφέλη που θα προκύψουν από την υπογραφή και την υλοποίηση αυτής της συμφωνίας.

Και αυτός ο αγωγός, όπως και του πετρελαίου Μπουργκάς - Αλεξανδρούπολη, αν γίνει, θα ανήκει και θα τον εκμεταλλεύονται οι ισχυροί επιχειρηματικοί όμιλοι. Κανείς δεν πρέπει να αμφιβάλλει πως αποκλειστικός

σκοπός αυτών των επιχειρηματικών ομίλων είναι το υπερκέρδος, το οποίο δεν υπάρχει άλλος τρόπος για να εξασφαλιστεί παρά μόνο σε βάρος των λαϊκών συμφερόντων. Επόμενο είναι, λοιπόν, η ενέργεια να συνεχίσει να γίνεται όλο και πιο ακριβή για το λαό. Τελικό συμπέρασμα: Οικονομικά οφέλη από τέτοιες συμβάσεις προκύπτουν μόνο στους επιχειρηματικούς ομίλους. Οι λαοί βγαίνουν πάντα (και) οικονομικά χαμένοι.

Είναι ιδιαίτερα χρήσιμη η κατασκευή μεγάλων υποδομών μεταφοράς της ενέργειας όπως είναι αναγκαία και η ύπαρξη εναλλακτικών πηγών. Η αναζήτηση, η εξασφάλιση και η κατασκευή τέτοιων υποδομών είναι αναφαίρετο δικαίωμα της χώρας μας, που όμως πρέπει να διενεργούνται μακριά από τις ενδοιμπεριαλιστικές αντιθέσεις και διενέξεις.

Οι λαϊκές ανάγκες και η προστασία του περιβάλλοντος είναι αδύνατον να εξυμνητηθούν από τις πολιτικές που ακολουθεί η σημερινή κυβέρνηση, που ακολούθησαν όλες οι προηγούμενες αστικές κυβερνήσεις. Απαιτείται ένας διαφορετικός δρόμος ανάπτυξης, μαζί και ανάπτυξης διεθνών σχέσεων, όπου ο τομέας της ενέργειας θα είναι κοινωνικοποιημένος, θα τη διαχειρίζεται ένας ενιαίος αποκλειστικά δημόσιος λαϊκός φορέας και όχι καπιταλιστικός, και θα συνάψει διεθνείς συνεργασίες στη βάση του αμοιβαίου οφέλους.

ΤΡΑΠΕΖΙΚΟΣ ΔΑΝΕΙΣΜΟΣ

«Θηλιά» 104,1 δισ. ευρώ στα λαϊκά εισοδήματα

Με εξαιρετικά εντατικούς ρυθμούς σφίγγει η θηλιά του δανεισμού γύρω από τα καταχρεωμένα στις τράπεζες λαϊκά στρώματα. Καλύτερος «κράχτης» τηςπραμτίας των τραπεζών είναι η εφαρμοζόμενη πολιτική, η καθήλωση μισθών και συντάξεων σε επίπεδα χαμηλότερα ακόμη και από τον επίσημο πληθωρισμό, με την παρωδία αυξήσεων που προβλέπονται στις συλλογικές συμβάσεις. Η συγκεκριμένη πολιτική στέλνει τα ήδη υπερδανεισμένα νοικοκυριά στην «αγκαλιά» των τραπεζών, γεγονός που έρχεται να αποδυναμώσει παραπέρα τα λαϊκά εισοδήματα, ταυτόχρονα και να ενισχύσει τα υπερκέρδη του τραπεζικού κεφαλαίου.

Αποκαλυπτικά είναι τα επίσημα στοιχεία της Τράπεζας της Ελλάδας, σύμφωνα με τα οποία στο τέλος Δεκεμβρίου του 2007 τα ανεξόφλητα χρέη των νοικοκυριών (από καταναλωτικά και στεγαστικά δάνεια των νοικοκυριών στις τράπεζες) εκτινάχθηκαν στα 104,1 δισ. ευρώ καταγράφοντας και νέο άλμα, 22,1%. Τόσο τα απόλυτα όσο και τα σχετικά μεγέθη καταγράφουν την τάση της εξάρτησης των νοικοκυριών από τις τράπεζες. Είναι χαρακτηριστικό το γεγονός ότι τα χρωστούμενα διογκώνονται με ρυθμό που ξεπερνά το 1,5 δισ. ευρώ το μήνα!

Μαζί με τη μάζα του δανεισμού αυξάνουν και τα δάνεια των νοικοκυριών που οι τράπεζες βγάζουν στο «κόκκινο». Σύμφωνα με δηλώσεις του διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδας τα δάνεια των νοικοκυριών σε καθυστέρηση διαμορφώνονται στο 4,5% του συνολικού δανεισμού τους. Φτάνουν δηλαδή στο αστρονομικό ύψος των 4,7 δισ. ευρώ, γεγονός που έρχεται να επιτείνει παραπέρα τον οικονομικό στραγγαλισμό για τους οικονομικά ανήμπορους και καταχρεωμένους. Στην πραγματικότητα τα δάνεια που βγαίνουν στο «κόκκινο» είναι πολύ περισσότερα και αυτό γιατί στα επίσημα στοιχεία καταγράφονται μετά τις λογιστικές διαγραφές που εφαρμόζουν οι τράπεζες. Η ουσία βρίσκεται στο γεγονός ότι παρά τις λογιστικές διαγραφές οι τραπεζίτες -όπως ακριβώς και πριν από αυτές- συνεχίζουν τις αξιώσεις τους σε βάρος της πελατείας τους.

Οι τράπεζες βγαίνουν διπλά και τριπλά κερδοσύνες καθώς -εκτός από την καταλήστευση των δανειοληπτών- τζιρράρον τόσο με τις καταθέσεις όσο και με τις «πιλοποιήσεις» δανείων. Δηλαδή, με τα δάνεια των νοικοκυριών, τα οποία μεταβιβάζουν σε τρίτους προκειμένου να αποκτήσουν περισσότερη ρευστότητα με ευνοϊκά για τους ίδιους επιτόκια. Χαρακτηριστικό είναι το γεγονός ότι οι «πιλοποιήσεις» στα δάνεια των νοικοκυριών απογειώθηκαν σε 10,1 δισ. ευρώ, ποσό που ισοδυναμεί με το 9,7% της μάζας του δανεισμού.

Τα στοιχεία 12μήνου 2007 της Τράπεζας της Ελλάδας εμφανίζουν και τα εξής:

• Νοικοκυριά: Τα υπόλοιπα των δανείων διογκώθηκαν σε 104,11 δισ. ευρώ (από 85,8 δισ. ευρώ το Δεκέμβριο του 2006) με αύξηση 22%.

• Επιχειρήσεις: Χρωστούσαν 92,4 δισ. ευρώ (από 79,4 δισ. ευρώ) εμφανίζοντας ρυθμό μεταβολής -μετά τις λογιστικές διαγραφές- 18,2%.

• Το σύνολο των χρεών στις τράπεζες (νοικοκυριά - επιχειρήσεις) διαμορφώνεται σε 196,5 δισ. ευρώ ή στο 85,6% του αναθεωρημένου ΑΕΠ.

«Από το Σικάγο στην Καισαριανή...». Από την Ορεστιάδα ως την Κρήτη και από τα Γιάννενα ως την Καλαμάτα... Σε Θεσσαλία, Μακεδονία, Πελοπόννησο, Στερεά μέχρι το λιμάνι του Πειραιά και με κορυφαία τη συγκέντρωση της Αθήνας, εργάτες και εργάτριες, νέοι εργαζόμενοι, συνταξιούχοι, μετανάστες, άνεργοι τιμήσαν τη μεγάλη γιορτή της εργατικής τάξης. Σε πάνω από 70 απεργιακές συγκεντρώσεις, χιλιάδες εργαζόμενοι την Πρωτομαγιά πορεύτηκαν και διαδήλωσαν με τα λάβαρα του Πανεργατικού

Αγωνιστικού Μετώπου. Στα χνάρια της Ιστορίας και της ταξικής πάλης, χιλιάδες και χιλιάδες, για μια χρονιά ακόμη, εμπιστεύτηκαν τις ταξικές δυνάμεις. «Κοκκίνισαν» οι δρόμοι και οι πλατείες από τις σημαίες του αγώνα. Με παλμό, μουσικές και συνθήματα περπατούσαν στη μεγάλη γιορτή της εργατιάς οι συγκεντρώσεις... Η σφραγίδα του ΠΑΜΕ, η σφραγίδα του αγώνα αποτυπώθηκε βαθιά και στην Πρωτομαγιά του 2008. Η πάλη ενάντια στο κεφάλαιο και τον ιμπεριαλισμό. Η ταξική

αλληλεγγύη, η συμπαράσταση στους λαούς που αγωνίζονται, σαν κόκκινη κλωστή διαπερνούσε όλες τις συγκεντρώσεις. Η σταθερή γραμμή του ΠΑΜΕ, το πλατύ άνοιγμά του μέσα στην εργατική τάξη, η αποφασιστική του πάλη ενάντια στην αντιλαϊκή πολιτική, το περιεχόμενο των διεκδικήσεών του, όλα τούτα εκφράστηκαν με τον πιο καταλυτικό τρόπο στην Εργατική Πρωτομαγιά. Στις μαζικές απεργιακές συγκεντρώσεις έδωσαν το «παρών» νέες δυνάμεις. Εργάτες και

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ 2008

Με την ταξική σφραγίδα του ΠΑΜΕ ο γιορτασμός

Από εργατόκοσμο πλημμύρισαν η πλατεία Συντάγματος και οι γύρω δρόμοι της Αθήνας. Ήταν μια κινητοποίηση καμωμένη με το μεράκι των εργαζομένων. Προετοιμασμένη πάνω στην πείρα που αφήνουν οι μικρές και μεγάλες μάχες όλης της προηγούμενης χρονιάς.

Λίγα λεπτά μετά τις 11, έφθασε ο κόσμος από τα σημεία των προσυγκεντρώσεων, με εκατοντάδες πανό, σημαίες του ΠΑΜΕ, σημαίες κόκκινες, αποφασισμένοι να βροντοφωνάξουν ότι μόνο η ενίσχυση της ταξικής πάλης και η σφυρηλάτηση της ταξικής ενότητας μπορεί

να διαλύσει τις αυταπάτες, την απογοήτευση, τον αποπροσανατολισμό που καλλιεργεί το κεφάλαιο.

«Δεν έχουμε περιθώρια για καθυστέρηση. Παίρνουμε δύναμη από την Εργατική Πρωτομαγιά. Παίρνουμε δύναμη από την ταξική πάλη που είναι το αναγκαίο και αναγκατόστατο στοιχείο της προοδευτικής εξέλιξης της κοινωνίας, η κινητήρια δύναμη των εξελίξεων». Με τα λόγια αυτά ο Γ. Πέρρος, μέλος της Εκτελεστικής Γραμματείας του ΠΑΜΕ, κεντρικός ομιλητής της συγκέντρωσης, κάλεσε σε ένταση της πάλης για την καλύτερη οργάνωση της εργατικής τάξης σε ταξι-

κή κατεύθυνση.

«Δίνουμε, συνέχεια, όλες μας τις δυνάμεις για την οργάνωση της εργατικής τάξης στα συνδικάτα, τη βελτίωση της λειτουργίας τους, το δυνάμωμα των δεσμών τους με τους εργαζομένους». Για την ταξική ενότητα της εργατικής τάξης και τη συμμαχία με τη φτωχή αγροτιά και τους αυτοασαχολούμενους. Συνεχίζουμε την προσπάθεια για τη συγκρότηση και άλλων Επιτροπών Αγώνα στους χώρους δουλειάς, στις εργατικές γειτονιές. «Με αυτό τον προσανατολισμό οργανώνουμε την αντίσταση κατά των αντεργατικών μέτρων, συνεχίζουμε τη μάχη

των Συλλογικών Συμβάσεων, τον αγώνα για τα προβλήματα της εργατικής τάξης».

Και συνέχεια: «Αντιπαλεύουμε όλες τις αστικές και σορτουριστικές θεωρίες που αμφισβητούν τον πρωτοπόρο και ανατρεπτικό ρόλο της εργατικής τάξης. Είναι η τάξη που παράγει τον πλούτο, που τον καρπώνονται οι πλουτοκράτες. Γι' αυτό έχει κάθε λόγο να μπει μπροστά στην πάλη για την ανατροπή του εκμεταλλευτικού συστήματος».

Πριν ξεκινήσει η πορεία, οι απεργοί εγκρίνουν το ψήφισμα. «Από το Σικάγο στην Καισαριανή, ζήτω η 1η Μάη κι η πάλη η ταξι-

κή!», ακούγεται το πρώτο σύνθημα. Ενώ το πανό στην κεφαλή το διαδηλώνει: «1η Μάη: Ο πλούτος ανήκει στους εργάτες!». Το πανό της Ομοσπονδίας Οικοδόμων που ακολουθεί, επιμένει ότι η εργατιά πρέπει να δίνει προοπτική στους αγώνες της: «Ανοίγουμε το δρόμο για την απελευθέρωση από τα δεσμά του κεφαλαίου». Με τα κράνη και τις φόρμες της δουλειάς, οικοδόμοι, μεταλλεργάτες κι άλλοι, με τα συνθήματά τους ξεσηκώνουν όλη την πόλη: «Ο διάλογός τους είναι μια απάτη, νόμος είναι το δικό του εργάτη!».

Περνώντας έξω από τα γραφεία

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΥΠΟΛΟΙΠΗ ΕΛΛΑΔΑ

Ταξικό προσκλητήριο

Χιλιάδες εργάτες Έλληνες και μετανάστες, υπάλληλοι, άνεργοι, συνταξιούχοι, μικρομεσαίοι της πόλης και της υπαίθρου, αγρότες, γυναίκες, νέοι της Θεσσαλονίκης έδωσαν το «παρών» στο προσκλητήριο των ταξικών δυνάμεων και αντάμωσαν στη μεγάλη πρωτομαγιάτικη απεργιακή συγκέντρωση του ΠΑΜΕ στο Αγαλμα του Βενιζέλου. Λίγα μέτρα μακριά από το χώρο θυσίας των εργατών του Μάη του '36, επαναβεβαίωσαν την απόφασή τους, να βγουν νικητές στη μάχη κόντρα στην πλουτοκρατία και τον ιμπεριαλισμό. Να ανατρέψουν το σύστημα της εκμετάλλευσης και να οικοδομήσουν τη δική τους οικονομία και εξουσία, που θα είναι στη δούλεψη των λαϊκών αναγκών.

Από το βήμα της συγκέντρωσης, οι εκπρόσωποι των ταξικών συνδικάτων

έστειλαν μήνυμα συναδέλφωσης στους εργαζομένους της γειτονικής ΠΓΔΜ, όλων των βαλκανικών χωρών. Δήλωσαν ότι κοινό ταξικό συμφέρον είναι να «πετάξουν» τους ιμπεριαλιστές από την περιοχή και όχι να υποταχθούν στα σχέδιά τους για πυροδότηση τεχνητών αντιπαραθέσεων. Ακολούθησε μαχητική διαδήλωση στους δρόμους της πόλης, με τα τρακτέρ στην κεφαλή να ανοίγουν το δρόμο.

Μακεδονία και Θράκη

«Το δρόμο του αγώνα διαλέγει ο λαός, ανθρώπινος δε γίνεται ο καπιταλισμός». Αυτό το σύνθημα βρήκε έκφραση μέσα από τις μεγάλες απεργιακές συγκεντρώσεις του ΠΑΜΕ που έγιναν σε κάθε πόλη της Μακεδονίας και της Θράκης, από την Ορεστιάδα μέχρι την Καστοριά.

Από τη συγκέντρωση της Πρωτομαγιάς στη Θεσσαλονίκη

Πελοπόννησος

Απεργιακές συγκεντρώσεις και μαχητικές διαδηλώσεις, που ολοκληρώθηκαν με καταθέσεις στεφάνων στη μνήμη των επώνυμων και ανώνυμων ηρώων της εργατικής τάξης, πραγματοποιήθηκαν σε: Μουδανιά, Σέρρες, Βέροια, Νάουσα, Εδεσσα, Γιαννιτσά, Κατερίνη, Λιτόχωρο, Κιλκίς, Κοζάνη, Πτολεμαίδα, Καστοριά, Γρεβενά, Φλώρινα, Αλεξανδρούπολη, Ορεστιάδα, Κομοτηνή, Ξάνθη, Καβάλα, Θάσο και Δράμα.

Μαζική ήταν η ανταπόκριση των εργαζομένων της Πελοποννήσου στο κάλεσμα του ΠΑΜΕ. Στην Πάτρα, η καρδιά της πόλης χτυπούσε στην πλατεία Γεωργίου, με μαζική συμμετοχή των απεργών, ενώ ακολούθησε πορεία στα Ψηλά Αλώνια. Στη Βιομηχανική Περιοχή, τα διευθυντικά στελέχη της πολυεθνικής «Lidl» προσπάθησαν να λειτουργήσουν τις απο-

θήκες της εταιρείας. Με την αποφασιστική παρέμβαση του ΠΑΜΕ έκλεισαν όπως άνοιξαν.

Απεργιακές συγκεντρώσεις και πορείες των δυνάμεων του ΠΑΜΕ έγιναν σε όλες τις πρωτεύουσες των νομών, στο Αίγιο, καθώς και σε Κεφαλονιά και στη Ζάκυνθο, όπου της πορείας προηγήθηκε θεατρικό δράμα από τα μέλη της Πολιτιστικής Επιτροπής του Εργατικού Κέντρου του νησιού, ενάντια στις απολύσεις.

Βορειοδυτική Ελλάδα

Εκατοντάδες εργαζόμενοι και νεολαίοι συμμετείχαν δυναμικά στις πρωτομαγιάτικες απεργιακές συγκεντρώσεις του ΠΑΜΕ στις πόλεις της Βορειοδυτικής Ελλάδας. Από την Κέρκυρα έως τη Ναύπακτο δόθηκε ξεκάθαρο μήνυμα ταξικής ενότητας και λαϊκής συμμαχίας ενάντια στην πλουτοκρατία και τον ιμπεριαλισμό.

Στα Γιάννενα, εργαζόμενοι από όλους τους κλάδους αντάμωσαν στο δημαρχείο. Την απεργιακή συγκέντρωση ακολούθησε πορεία στους κεντρικούς δρόμους της πόλης. Στην κεφαλή δέσποζε το πανό του ΠΑΜΕ «Ταξική Ενότητα - Λαϊκή συμμαχία κατά της πλουτοκρατίας και του ιμπεριαλισμού». Ακολουθούσαν οι διαδηλωτές, κρατώντας κόκκινες ση-

εργάτριες που «κερδήθηκαν» στους μεγάλους αγώνες των ταξικών δυνάμεων για την Κοινωνική Ασφάλιση, στις κινητοποιήσεις για τους μισθούς και τα μεροκάματα, στην καθημερινή πάλη για την προστασία των ανέργων, το δικαίωμα στη δουλειά, στις διεκδικήσεις για δωρεάν Υγεία και Παιδεία. Αυτή η πλατιά συσπείρωση μέσα στο καμίνι των αγώνων είναι και το μεγάλο έπαθλο για τις ταξικές δυνάμεις. Είναι η νέα δύναμη, το νέο αίμα που θα δώσει ακόμα πιο αποφασιστική ώθηση στις μάχες που έρχονται.

Στιγμιότυπο από την κεντρική συγκέντρωση του ΠΑΜΕ στην Αθήνα

της ΕΕ, οι απεργοί αφήνουν να πετάξει ψηλά το πανό που αναγράφει: «ΟΧΙ στην Ευρωσυνθήκη - ΕΕ, Δημοψήφισμα τώρα!». Ακολουθούν εμπορεύματα, λογιστές, ξενοδοχοϋπάλληλοι, λιθογράφοι, εργαζόμενοι στην Ενέργεια, στην Υγεία, στις Μεταφορές, στα ΜΜΕ, από κάθε γειτονιά της Αθήνας. Μαζικό «παρόν» δίνουν και εργάτες από την Τουρκία, το Κουρδιστάν, το Πακιστάν, με συνθήματα στις μητρικές τους γλώσσες. «Προλετάριοι όλων των χωρών ενωθείτε!», φωνάζουν τα μέλη της Ένωσης Εργαζομένων Μπανγκλαντές. Καθώς το πλήθος φτάνει έξω από την αμερικάνικη

πρεσβεία, οι φωνές όλων σμίγουν σε μια βροντερή καταδική όλων των ιμπεριαλιστών: «Αυτοί σκοτώσαν Λαμπράκη - Μπελογιάννη, φονιάδες των λαών Αμερικόνο!». Το γιγαντοπανό που απλώνεται στη συμβολή Σούτσου και Β. Σοφίας υπογραμμίζει: «Ο ιμπεριαλισμός δεν είναι ανίκητος!».

Στον Παραιά

Απεργοί εργάτες από κάθε χώρο δουλειάς του Πειραιά, τη Ναυπηγοεπισκευαστική Ζώνη, τα εργοστάσια, το εμπόριο, τις οικοδομές, ναυτεργάτες, νέοι και νέες της νέας βάρδιας της εργατικής τάξης,

φοιτητές, σπουδαστές, με τις σημαίες του ΠΑΜΕ στα χέρια και τα κόκκινα λάβαρα του αγώνα και της ελπίδας, «έξωσαν» το πρώτο λιμάνι.

Συγκρότησαν μία μεγάλη απεργιακή συγκέντρωση, δίνοντας το σύνθημα της κλιμάκωσης των ταξικών αγώνων. Ταυτόχρονα, έχοντας στην προμετωπίδα το πανό του ΠΑΜΕ που έγραφε: «Ταξική ενότητα, λαϊκή συμμαχία κατά της πλουτοκρατίας και του ιμπεριαλισμού».

Επίθεση σε ομάδα περιφρούρησης

Επίθεση δέχτηκε το πρωί της

Πρωτομαγιάς ομάδα περιφρούρησης των Σωματείων της Ναυπηγοεπισκευαστικής Ζώνης, από ανθρώπους της εργοδοσίας, με αποτέλεσμα να οδηγηθεί με σπασμένο χέρι στο Θριάσιο Νοσοκομείο ο Κώστας Βαρβάκης, μέλος της διοίκησης του Συνδικάτου Μετάλλου Πειραιά. Ελαφρά τραυματίστηκε και ο μεταλλεργάτης Κώστας Βογιατζόγλου. Οι δύο εργάτες μαζί με άλλους συναδέλφους τους εντόπισαν σε καρνάγιο εργοστάσιο μαζί με τους δύο γιους του και λιγοστά ακόμα μέλη του συνεταιρισμού του να εκτελούν εργασίες. Στην προσπάθειά τους οι εργάτες να υπερασπί-

σουν την πρωτομαγιάτικη απεργία ξυλοκοπήθηκαν άγρια.

Τα Σωματεία κατήγγειλαν «το τραμπούκικο και εγκληματικό χτύπημα της εργοδοσίας» και τόνισαν ότι «η απάντησή μας θα είναι άμεση και αποφασιστική. Ατσάλωνουμε την ενότητά μας, περιφρουρούμε τον ταξικό μας προσανατολισμό και σχεδιάζουμε τους επόμενους αγώνες», «μέχρι την τελική νίκη, μέχρι η τάξη μας να διαφεντεύει και να ορίζει η ίδια την τύχη της».

Μαζικές, μαχητικές απεργιακές συγκεντρώσεις και πορείες έγιναν ακόμη σε Ελευσίνα, Λαύριο και Μέγαρα.

μαίες και τα λάβαρα του ΠΑΜΕ.

Σε Αρτα, Ηγουμενίτσα και Πρέβεζα εργάτες από όλους τους κλάδους συμπορεύτηκαν για άλλη μια φορά με το ΠΑΜΕ και γύρισαν την πλάτη στους εκπροσώπους του εργοδοτικού και κυβερνητικού συνδικαλισμού και σε «αριστεριστές» που πραγματοποίησαν από κοινού αναμικτές και ισχνές συγκεντρώσεις.

Στο Αγρίνιο έγινε πορεία από την πλατεία Δημοκρατίας στους κεντρικούς δρόμους της πόλης και κατάθεση στεφάνων στο μνημείο των κληρονομητών, με τη συμμετοχή του Εργατικού Κέντρου, της Ομοσπονδίας Αγροτικών Συλλόγων Αιτωλοακαρνανίας και τον Εμπορικό Σύλλογο.

Μήνυμα ταξικής ενότητας έστειλαν και οι εργαζόμενοι της Κέρκυρας, με έντονη την παρουσία των ιδιωτικών υπαλλήλων, των ξενοδοχοϋπαλλήλων και των οικοδόμων. Η συγκέντρωση έγινε στην πλατεία Σαρόκο. Δυναμικές απεργιακές συγκεντρώσεις πραγματοποιήθηκαν σε Λευκάδα, Ναύπακτο, Μεσολόγγι.

Θεσσαλία, Στερεά, Εύβοια

Οι Θεσσαλοί εργαζόμενοι και μαζί τους μετανάστες και συνταξιούχοι, ανέδειξαν τον αγωνιστικό, ταξικό χαρακτήρα της Πρωτομαγιάς κι έστει-

Από την πρωτομαγιάτικη συγκέντρωση στα Τρίκαλα

λαν το μήνυμα ότι η εργατική τάξη θα συνεχίσει και θα εντείνει τους αγώνες της μέχρι την τελική ταξική νίκη.

Στη Λάρισα η απεργιακή συγκέντρωση πραγματοποιήθηκε στην κεντρική πλατεία της πόλης, με τους εργάτες να κρατούν κόκκινες σημαίες και πανό στα οποία αναγράφονταν οι ταξικές διεκδικήσεις. Στην ομιλία του ο Τάκης Τσιόγκας, πρόεδρος του Εργατικού Κέντρου Λάρισας, επισήμανε ότι ο καπιταλιστικός δρόμος α-

νάπτυξης, που στηρίζεται στο κέρδος και η πολιτική της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ που εκφράζει και υπηρετεί τα συμφέροντα του κεφαλαίου, είναι υπεύθυνοι για τα προβλήματα που βιώνει η εργατική οικογένεια. Απεργιακές συγκεντρώσεις έγιναν, επίσης, στα Φάρσαλα, στον Τύρναβο και στην Ελασσόνα.

Στο Βόλο η απεργιακή συγκέντρωση έγινε στην Πλατεία Δημαρχείου. Ακολούθησε πορεία στους κεντρικούς δρόμους της πόλης και κατά-

θεση στεφάνων στο μνημείο του κληρονομητή. Απεργιακές συγκεντρώσεις έγιναν στη Σκόπελο και στον Αλμυρό.

Απεργιακή συγκέντρωση πραγματοποιήθηκε στην κεντρική πλατεία των Τρικάλων, καθώς και στο Παυσίλυπο της Καρδίτσας.

Ταξικές απεργιακές συγκεντρώσεις και πορείες έγιναν ακόμη σε Χαλκίδα, Αλιβέρι και Ιστιαία στην Εύβοια, τη Θήβα και τη Λιβαδειά, στη Βοιωτία, τη Λαμία, στη Φθιώτιδα και την Αμφισσα.

Κρήτη και νησιά

Στο Ηράκλειο, η πλατεία Ελευθερίας κοκκίνισε από νωρίς με τα πανό και τις σημαίες να πάνονται από τα συνθήματα. Ακολούθησε πορεία στους κεντρικούς δρόμους της πόλης και κατάθεση στεφάνων στα σημεία όπου εκτελέστηκαν οι πρωτοπόροι Ηρακλειώτες εργάτες, Στρατής Περγαλιδής και οι αδελφοί Χατζηγιώργη.

Στα Χανιά, οι εργαζόμενοι συγκεντρώθηκαν στην πλατεία Νέων Καταστημάτων. Στο Ρέθυμνο, η απεργιακή συγκέντρωση πραγματοποιήθηκε στην πλατεία του Δημαρχείου με πορεία στους κεντρικούς δρόμους της πόλης, ενώ δυναμική συγκέντρωση

και πορεία πραγματοποιήθηκε και στο Λασιθί, στην πλατεία του Αγίου Νικολάου.

Με ιδιαίτερο χαρακτηριστικό την παρουσία εργαζομένων που για πρώτη φορά συμμετείχαν σε απεργιακή συγκέντρωση (π.χ. από το χώρο των ξενοδοχοϋπαλλήλων), πραγματοποιήθηκε η απεργιακή συγκέντρωση στο Εργατικό Κέντρο της Ρόδου.

Στη Λήμνο, η συγκέντρωση του ΠΑΜΕ έγινε στο λιμάνι της. Στη Χίο, η συγκέντρωση πραγματοποιήθηκε στην πλατεία Βουνακίου και ακολούθησε πορεία και κατάθεση στεφάνων στο Μνημείο Ηρώων. Στη Σάμο, η συγκέντρωση έγινε στο Εργατικό Κέντρο και ακολούθησε πορεία στο λιμάνι. Ιδιαίτερα μαζική ήταν η απεργιακή συγκέντρωση που πραγματοποιήσαν οι ταξικές δυνάμεις στον Αγ. Κήρυκο της Ικαρίας. Στην Κω πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση στην πλατεία Ελευθερίας, πορεία στο κέντρο της πόλης και κατάθεση στεφάνων στο Μνημείο Ηρώων. Στη Μυτιλήνη, οι εργαζόμενοι συμμετείχαν μαζικά στην απεργιακή συγκέντρωση που πραγματοποιήθηκε στην πλατεία Σαφφούς, ενώ έγινε και κατάθεση στεφάνων στο μνημείο Ηρώων. Τέλος, απεργιακή κινητοποίηση πραγματοποιήθηκε και στην Κάλυμνο.

ΤΙ ΙΣΧΥΕΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΤΗΣ ΑΓΡΟΤΙΑΣ

Αντιασφαλιστικό σύστημα και για τους αγρότες

Επειδή πολλοί συναδέλφοι οικοδόμοι, κυρίως στην επαρχία, πριν μπουκ στον κλάδο ήταν αγρότες ή αντίστοιχα έχουν εκφράσει την επιθυμία να γραφτούν στην «Πανοικοδομική», όσον αφορά ορισμένα βασικά ζητήματα σχετικά με την ασφάλιση των αγροτών, τη διαδοχική ασφάλιση κλπ. Θα προσπαθήσουμε σε αυτό το φύλλο να αναδείξουμε βασικές πλευρές του ζητήματος, για την ενημέρωση των συναδέλφων.

Ο βασικός Νόμος 2458/1997, για την κύρια ασφάλιση των αγροτών, μαζί με το Νόμο 3232/2004, που εκτός των άλλων μετατρέπει τους εργαζόμενους από το ΙΚΑ στον ΟΓΑ και το Νόμο 3050/2002 για την Αγροτική Εστία, αποτελούν το νομικό πλαίσιο ενός ολοκληρωμένου οντολογικού ασφαλιστικού συστήματος των αγροτών και των εργαζομένων γης.

Πρόκειται για ασφαλιστικό σύστημα που κινείται στο πλαίσιο των γενικότερων αντιασφαλιστικών μέτρων των κυβερνήσεων της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ, απαλλάσσοντας το κράτος από την υποχρέωση της καταβολής εισφορών για την προνοιακή σύνταξη των αγροτών, απαλλάσσοντας τους εργοδότες από την υποχρέωση να ασφαλίζουν τους εργαζόμενους που δουλεύουν στον πρωτογενή τομέα και σε ορισμένες περιπτώσεις σε δραστηριότητες του δευτερογενούς τομέα (μεταποίηση αγροτικών προϊόντων) στο ΙΚΑ και τους μεταφέρει στον ΟΓΑ.

Το αποτέλεσμα είναι σημαντική μείωση των συντάξεων (τουλάχιστον 55%) από τη διαδοχική ασφάλιση από το ΙΚΑ στον ΟΓΑ και βεβαίως σημαντική μείωση κοινωνικών παροχών, όπως επίδομα ανεργίας, εργατική κατακία, καλύτερους όρους συνταξοδότησης. Με αυτήν την αυθαίρετη μεταφορά από το ΙΚΑ στον ΟΓΑ οι κερδοσώμιοι είναι οι εργοδότες, αφού μειώνονται κατά 62% τουλάχιστον οι εισφορές που καταβάλλουν.

Η Αγροτική Εστία που δημιούργησε η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ (αντίστοιχη της Εργατικής Εστίας), με στόχο την εξασφάλιση δωρεάν εβδομαδιαίων διακοπών, τετραήμερων εκδρομών, εισιτηρίων για θέατρα και βιβλία, σε ορισμένους αγρότες κάθε χρόνο, είναι καθαρή κοροϊδία. Οι πόροι της Αγροτικής Εστίας προέρχονται κατά 50% από τους ασφαλισμένους αγρότες και κατά 50% από το κράτος. Όμως, επειδή οι δικαιούχοι είναι πολλοί (2.000.000 περίπου, έμμεσα και άμεσα ασφαλισμένοι και συνταξιούχοι στον ΟΓΑ) τα έσοδα δεν φτάνουν να καλύψουν τις ανάγκες, με αποτέλεσμα όσοι δικαιούνται κάθε χρόνο εβδομαδιαίες διακοπές και τετραήμερες εκδρομές, που ανέρχονται στις 140.000, να βγαίνουν με κλήρωση.

Με βάση τις εισφορές των αγροτών είναι φευκική η προσπάθεια των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ να δημιουργήσουν στην κοινή γνώμη την αντίληψη ότι οι αγρότες κάνουν δωρεάν διακοπές και εκδρομές όταν οι αγρότες πληρώνουν το 50% των εξόδων της

Τι προβλέπεται για τη διαδοχική ασφάλιση

Η θεσμοθέτηση της διαδοχικής ασφάλισης στους αγρότες, που έγινε με το Ν.2458 (1997 άρθρο 13), δεν αποτελεί χάρη προς τους αγρότες επειδή άδικα τόσο χρόνια δεν αναγνωριζόταν η ασφάλισή τους σε άλλα ασφαλιστικά ταμεία παρά το γεγονός ότι πληρώναν κανονικά τις εισφορές τους. Η ρύθμιση αυτή δεν προκαλεί κανένα οικονομικό κόστος στον Κρατικό Προϋπολογισμό, επειδή η προσαύξηση της αγροτικής σύνταξης γίνεται με βάση τις εισφορές που είχαν πληρώσει οι αγρότες στα άλλα ασφαλιστικά ταμεία και τον τρόπο με τον οποίο υπολογίζουν τη σύνταξη χωρίς

να παίρνουν υπόψη τις διατάξεις για τα κατώτερα όρια.

Η προσαύξηση της σύνταξης όταν η διαδοχική ασφάλιση αφορά από τον ΟΓΑ προς άλλα ασφαλιστικά ταμεία είναι ιδιαίτερα χαμηλή επειδή η μηνιαία σύνταξη του ΟΓΑ είναι ίση με το 2% των ασφαλιστικών κατηγοριών στις οποίες έχουν υπαχθεί οι αγρότες για κάθε έτος ασφάλισης. Με δεδομένο ότι οι ασφαλιστικές κατηγορίες είναι πολύ μικρές και ότι πάνω από το 80% των αγροτών και αγροτισσών είναι ασφαλισμένοι στην κατώτερη ασφαλιστική κατηγορία που το 2008 είναι 415,93 ευρώ και η μεγαλύτερη

1.197,86 ευρώ, η σύνταξη που δικαιούνται να μεταφέρουν οι ασφαλισμένοι στην κατώτερη κλίμακα του ΟΓΑ το 2008 είναι 8,32 ευρώ/μήνα για κάθε χρόνο ασφάλισης στον ΟΓΑ, δηλαδή 99,84 ευρώ το χρόνο.

Πρόταση του προοδευτικού αγροτικού κινήματος των μικρομεσαίων αγροτών δεν είναι η αύξηση των ποσών των ασφαλιστικών κατηγοριών επειδή με αυτές καθορίζονται και οι εισφορές των αγροτών, αλλά η αύξηση του ποσοστού (2%) με το οποίο υπολογίζεται η σύνταξη. Δηλαδή το 2% να γίνει 8 ή 9%.

Αγροτικής Εστίας και το δικαίωμά τους για δωρεάν διακοπές και εκδρομές, ανυπακούει μια φορά στα 14 χρόνια.

Ο βασικός Νόμος 2458/1997 για την κύρια ασφάλιση των αγροτών

- Καταργεί σταδιακά σε 25 χρόνια με ρυθμό 4% το χρόνο, ξεκινώντας από το 2003, το προνοιακό κομμάτι της αγροτικής σύνταξης που στο σύνολό του επιβαρύνει τον κρατικό προϋπολογισμό.

- Δεν προβλέπει κατώτερη σύνταξη, εκτός από τις συντάξεις αναπηρίας, με αποτέλεσμα όταν ολοκληρωθεί το νέο σύστημα το 2026, που θα έχει κατα-

ργηθεί η προνοιακή σύνταξη, η συντριπτική πλειοψηφία των συντάξεων σε πραγματικές τιμές με 35 χρόνια ασφάλισης, θα είναι λίγο μεγαλύτερες από τη σημερινή προνοιακή σύνταξη που είναι επίδομα ελεημοσύνης και όχι σύνταξη.

- Ας υποθέσουμε ότι το 2005 εφαρμόζονταν ολοκληρωμένα ο Νόμος 2458/1997, ένας αγρότης που είχε ασφαλιστεί 35 χρόνια στην κατώτερη ασφαλιστική κλάση στην οποία έχει ασφαλιστεί το 81,3% των αγροτών, θα έπαιρνε σύνταξη 258,8 ευρώ/μήνα, ενώ η προνοιακή σύνταξη το 2005 ήταν 212,5 ευρώ/μήνα.

- Δηλαδή με το σύστημα της προνοιακής σύνταξης οι αγρότες το 2005 έ-

παιρναν 212,5 ευρώ/μήνα, χωρίς να έχουν καταβάλει άμεσα καμία εισφορά, ενώ με το νέο σύστημα πληρώνοντας εισφορές για 35 χρόνια θα πάρουν σύνταξη 258,8 ευρώ/μήνα. Αν έχουν ασφαλιστεί μόνο 15 χρόνια, που είναι ο ελάχιστος χρόνος που θεμελιώνει δικαίωμα συνταξοδότησης, και ο ελάχιστος χρόνος ασφάλισης στο ΙΚΑ για την καταβολή της κατώτερης σύνταξης, τότε η σύνταξη του αγρότη είναι μόλις 110,93 ευρώ/χρόνο.

- Για να συγκρίνουμε αυτές τις χαμηλές συντάξεις για τις οποίες οι αγρότες θα πληρώνουν εισφορές, η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ με τροπολογία της αύξησε τα χρόνια ασφάλισης των αγροτών στα

43 από τα 35, με τη δικαιολογία ότι δίνει τη δυνατότητα στους αγρότες να βγάλουν μεγαλύτερη σύνταξη.

- Οι συντάξεις αναπηρίας στις οποίες υπάρχει θεσμός κατώτερης σύνταξης είναι πάρα πολύ μικρές επειδή αναλογούν σε σύνταξη 15 χρόνων της κατώτερης ασφαλιστικής κλάσης αν η αναπηρία προέρχεται από κοινή αρρώστια ή εξωγενικό ατύχημα και σε σύνταξη 20 χρόνων της κατώτερης ασφαλιστικής κλάσης αν η αναπηρία προέρχεται από εργατικό ατύχημα. Δηλαδή η κατώτερη σύνταξη αναπηρίας, αν εφαρμόζονταν ολοκληρωμένα το νέο σύστημα ασφάλισης το 2005, στην πρώτη περίπτωση είναι μόλις 110,93 ευρώ/μήνα και στη δεύτερη 147,9 ευρώ/μήνα. Ποσά που μόνο συντάξεις δεν μπορούν να χαρακτηριστούν και μάλιστα για ανάπηρα άτομα.

- Το νέο σύστημα ασφάλισης των αγροτών είναι καθαρά κεφαλαιοποιητικό και όχι αναδιανεμητικό, με αποτέλεσμα οι συντάξεις να είναι καθαρά ανταποδοτικές, εκτός από τα ψίχουλα των συντάξεων αναπηρίας. Ο ανταποδοτικός χαρακτήρας του νέου συστήματος ασφάλισης των αγροτών έχει ως αποτέλεσμα οι συντάξεις να είναι ανάλογες των εισφορών που κατά το 1/3 προέρχονται από τους ασφαλισμένους αγρότες και κατά τα 2/3 από το κράτος.

- Το 2005 ο ασφαλισμένος στην κατώτερη ασφαλιστική κλάση πλήρωσε ετήσια εισφορά 398,28 ευρώ και η αντίστοιχη εισφορά του κράτους ήταν διπλάσια: 796,56 ευρώ, σύνολο: 1.194,84 ευρώ. Ο ασφαλισμένος στην ανώτερη ασφαλιστική κλάση πλήρωσε ο ίδιος 1.117,80 ευρώ και το κράτος 2.235,6 ευρώ, σύνολο: 3.353,4 ευρώ. Με 35 χρόνια ασφάλισης ο αγρότης της κατώτερης ασφαλιστικής κλάσης παίρνει σύνταξη 258,8 ευρώ/μήνα και ο αγρότης της ανώτερης ασφαλιστικής κλάσης (που συνήθως είναι μεγαλοαγρότης) 745,52 ευρώ/μήνα. Δηλαδή για το μεγαλοαγρότη το κράτος πληρώνει σχεδόν τριπλάσια ποσά σε σχέση με το μικρομεσαίο αγρότη και οι συντάξεις είναι ανάλογες των εισφορών, δηλαδή η σχέση της κατώτερης προς την ανώτερη σύνταξη είναι 1:2,9.

- Θεσμοθετεί για πρώτη φορά εισφορά για ιατροφαρμακευτική Περίθαλψη τόσο για τους ασφαλισμένους (0,14% επί της ασφαλιστικής κλάσης) όσο και για τους συνταξιούχους (4% επί των συντάξεων συμπεριλαμβανόμενης και της προνοιακής).

- Η εισφορά των αγροτών για ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, μαζί με τη διαδικασία κατά την οποία ο ΟΓΑ πληρώνει νοσήλια στα κρατικά νοσοκομεία, έχουν μετατρέψει τα κρατικά νοσοκομεία σε επιχειρήσεις που θα πωλούν τα προϊόντα τους (υπηρεσίες) στους διάφορους ασφαλιστικούς φορείς. Δηλαδή έχουν εμπορευματοποιήσει την Υγεία, και οι αγρότες ασθενείς θεωρούνται πελάτες των κρατικών νοσοκομείων.

ΥΠΟΧΡΕΤΙΚΗ ΣΤΡΑΤΕΥΣΗ ΣΤΑ 18

Θέλουν τη νεολαία στη «στρούγκα»

Μέσα στην Παχαλιά... η κυβέρνηση διά στόματος του Β. Μειμαράκη, υπουργού Εθνικής Άμυνας, έφερε ξανά στο προσκήνιο την απαίτηση των γερακιών του ΝΑΤΟ και της ΕΕ για «φρέσκο κρέας» για τις μηχανές του πολέμου, επαναφέροντας τα σενάρια για υποχρεωτική στράτευση στα 18. Το ζήτημα δεν είναι διαδικαστικό, δεν έχει να κάνει με τις αναβολές. Είναι θέμα πολιτικό και συνδέεται άμεσα με τη δομή και το χαρακτήρα των Ενόπλων Δυνάμεων, τη σύνδεσή τους με το ΝΑΤΟ και τον Ευρωστράτο, τον μισθοφορικό στρατό.

Στην ουσία, η κυβέρνηση με τις προτάσεις της, αλλά και με τις διάφορες παραλλαγές που βλέπουν το φως της δημοσιότητας βάζει το μαχαίρι στο λαιμό της νεολαίας: ή πας μισθοφόρος ή σε περιμένει η εκπαιδευτική και εργασιακή ζούγκλα. Θέλουν να εκμεταλλευτούν την ανασφάλεια που οι ίδιοι δημιουργούν στους νέους με την πολιτική τους για να τους ρίξουν από τη μα «στρούγκα» στην άλλη. Από το ατελείωτο τρέξιμο του Λυκείου και την αβεβαιότητα των ΕΠΑΛ - ΕΠΑΣ στο στρατό και από εκεί στη φτηνή και ευέλικτη εργασία.

Επιδιώκουν να μειώσουν τα «κενά» στη διαδρομή δάσκαλος - λοχαγός - εργοδότης, διευκολύνοντας το συμβιβασμό και την υποταγή της νέας βάρδιας της εργατικής τάξης στην ταξική εκμετάλλευση.

Ξεκάθαρος στόχος τους είναι η ενίσχυση των μισθοφορικών σωμάτων, για να μπορούν να στέλνουν κρέας στα κανόνια του ιμπεριαλισμού (ήδη 2.500 Έλληνες είναι σε αποστολές εκτός συνόρων) όπως έχουν δεσμευτεί οι ελληνικές κυβερνήσεις σε ΝΑΤΟ και ΕΕ. Το μέτρο στοχεύει στο να δοθεί ώθηση στα μισθοφορικά σώματα των ΕΠΟΠ, ΟΒΑ και ΕΦΥΕΣ. Τα σώματα δηλαδή που καθιέρωσαν οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ, και ως κύρια αποστολή τους έχουν να ικανοποιήσουν τις όλο και αυξανόμενες ανάγκες του ΝΑΤΟ και της ΕΕ για αποστολές στρατών κατοχής εκτός συνόρων, ώστε να επιβάλλουν στους λαούς το «δικαίο» της ιμπεριαλιστικής νέας τάξης πραγμάτων.

Παράλληλα θέλουν ένα στρατό εντός συνόρων για να αντιμετωπίζουν το λαϊκό κίνημα. Να καταστέλλουν απεργίες, διαδηλώσεις, να περιφρουρούν την εξουσία της τάξης τους.

Επιδιώκουν, να δημιουργήσουν έναν στρατό απομονωμέ-

Η κυβέρνηση προσπαθεί να βάλει το μαχαίρι στο λαιμό της νεολαίας που αγωνίζεται για ένα καλύτερο ατύχο: Η μισθοφόρος ή σε περιμένει η εκπαιδευτική και εργασιακή ζούγκλα

νο όσο το δυνατό περισσότερο από το λαό. Θέλουν έναν στρατό απέναντι στο λαό. Αυτή είναι η ταξική επιλογή της αστικής τάξης και ένας επιπλέον λόγος που η νεολαία και η εργατική τάξη πρέπει να σταθούν απέναντι στον μισθοφορικό στρατό.

Μόνο ως αστείο και μάλιστα μαύρου χιούμορ μπορεί κανείς να πάρει το επιχείρημα της κυβέρνησης για «μη διακοπή» των σπουδών ή της εργασίας. Το μεγάλο πρόβλημα των νέων είναι ότι είτε στα 18 είτε αργότερα καταταχθούν, τους περιμένει η αβεβαιότητα, οι

σπουδές χωρίς αντίκρισμα, η ανεργία και ο εργασιακός μεσαιώνας που η πολιτική της ΕΕ και των εκάστοτε κυβερνήσεων της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ, τους καταδικάζει καθημερινά να βιώνουν.

Είναι εξοργιστικό αυτοί που ιδιωτικοποιούν την Παιδεία, που μας καταδικάζουν στην ανεργία ή στην ανασφάλιστη και ευέλικτη εργασία να κόπτονται δήθεν για αυτές.

Όσον αφορά, το «παλιό» κλασικό επιχείρημα περί λειψανδρίας, που χρησιμοποιείται για την επιβολή του μισθοφορικού στρατού, δεν μπορεί να σταθεί

πουθενά, όταν την ίδια στιγμή χιλιάδες φαντάροι και στρατιωτικό προσωπικό βρίσκονται σε αποστολές εκτός συνόρων. Η λειψανδρία μπορεί να αντιμετωπιστεί με πρόκληση πολιτικού προσωπικού για τις βοηθητικές εργασίες, με σύγχρονες μεθόδους και εξοπλισμό φύλαξης εγκαταστάσεων.

Ταυτόχρονα, το μέτρο όχι μόνο δεν λύνει αλλά θα προκαλούσε σοβαρά προβλήματα στη στελέχωση των Ενόπλων Δυνάμεων, αφού θα στερούσε το στράτευμα από πολλές ειδικότητες, όχι μόνο γιατρών, ειδικών στους υπολογιστές,

μηχανικών, κλπ., αλλά και από τεχνικές ειδικότητες.

Εκ των πραγμάτων και με βάση όσα είπαμε παραπάνω, κομβικό ζήτημα στη στάση των κομμάτων και των Νεολαίων δεν είναι μόνο η στάση τους απέναντι στο μέτρο της υποχρεωτικής στράτευσης στα 18 αλλά η στάση τους απέναντι στο νέο δόγμα των ΕΔ και στο μισθοφορικό στρατό.

Η Νέα Δημοκρατία, ακολουθώντας τις υποχρεώσεις της σε ΝΑΤΟ και ΕΕ, προωθεί τη μετατροπή του στρατού σε μισθοφορικό και σε αυτή την κατεύθυνση καλλιεργεί το έ-

δαφος για την υποχρεωτική στράτευση στα 18. Με το μέτρο συμφωνεί και το ΛΑΟΣ.

Η ΟΝΝΕΔ, πιστή στις επιλογές της κυβέρνησης, θεωρεί πως το μέτρο είναι σε «σωστή κατεύθυνση».

Το ΠΑΣΟΚ διαφωνεί με το μέτρο, βάζοντας στο επίκεντρο διαδικαστικά θέματα. Δεν διαφωνεί, όμως, πουθενά όσον αφορά την αποστολή φαντάρων στο εξωτερικό (άλλωστε το ΠΑΣΟΚ τους έστειλε πριν από κάποια χρόνια), ούτε με την υπαγωγή των ΕΔ στο ΝΑΤΟ. Δεν διαφωνεί με τον Ευρωστράτο, ενώ επί κυβέρνησης ΠΑΣΟΚ ιδρύθηκαν τα μισθοφορικά σώματα. Συμφωνεί δηλαδή στην ουσία.

Η στάση του ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ είναι η πιο υποκριτική και χυδαία. Διαφωνούν με το μέτρο και καλούν την κυβέρνηση να προχωρήσει στη μετατροπή του στρατού σε μισθοφορικό! Πόσο αριστερό είναι αυτό; Ρωτήστε τους ίδιους. Να τι γράφουν στην «Αυγή»: «Αντί, λοιπόν, η κυβέρνηση να σχεδιάζει μέτρα για μείωση της θητείας στην κατεύθυνση της κατάργησης του στρατού, όπως συμβαίνει σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες, μέσω της αντικατάστασης από επαγγελματίες, προετοιμάζει το έδαφος για θητεία αμέσως μετά το Λύκειο!»

Παράλληλα, είναι υπέρ του Ευρωστρατού, ενώ, προκαλώντας το αίσθημα όλης της νεολαίας, ο πρόεδρος του ΣΥΝ δηλώνει με καμάρι «βιωματίας»!

Κανείς τους βέβαια, δεν κάνει κουβέντα για την αβεβαιότητα και την ανασφάλεια που ο ευρωμονόδρομος επιβάλλει στη νεολαία.

Καλούμε τους νέους οικοδόμους μαζί με τους άλλους νέους να αντιπαλέψουμε αυτά τα σχέδια και να παλέψουμε για Ενοπλες Δυνάμεις στην υπηρεσία του λαού:

- για να μην περάσει η υποχρεωτική στράτευση στα 18,
- για Ενοπλες Δυνάμεις χωρίς μισθοφόρους, έξω από τα δεσμά της ΕΕ και του ΝΑΤΟ,
- να απαιτήσουμε να γυρίσουν πίσω τώρα οι Έλληνες φαντάροι που βρίσκονται εκτός συνόρων,

- για θητεία με σύγχρονη, ουσιαστική στρατιωτική εκπαίδευση και ειδικευση, η οποία να μην είναι χαμένος χρόνος από τη ζωή. Για ΕΔ δημοκρατικές, στενά δεμένες με το λαό,

- να πρωταγωνιστήσουν στην πάλη για δικαίωμα με βάση τις ανάγκες τους για σπουδές, δουλειά και τη ζωή που τους αξίζει.

Οι Γερμανοί γίνονται... μετανάστες

Πριν από είκοσι ή τριάντα χρόνια θα φαινόταν αδιανόητο. Ωστόσο, το 2008 είναι στοιχείο μιας πραγματικότητας. Ο λόγος για τους Γερμανούς εργαζομένους που παίρνουν το δρόμο της μετανάστευσης για να βρουν μια δουλειά.

Μιλάμε φυσικά για τη Γερμανία, η οποία κατά τις δεκαετίες του '60, του '70 και του '80 ήταν η κατεξοχήν χώρα υποδοχής μεταναστών απ' όλο τον κόσμο.

Από τις δημόσιες αρχές υπολογίζεται ότι κάθε χρόνο, περίπου 155.000 Γερμανοί εργαζόμενοι υποχρεώνονται να εγκαταλείψουν τη χώρα τους για να ζητήσουν καλύτερη τύχη κάπου άλλου. Άλλο ένα «κατόρθωμα» της κυβέρνησης Χριστιανοδημοκρατών - Σοσιαλδημοκρατών.

Το ενδιαφέρον και ταυτοχρόνως προκλητικό είναι το γεγονός ότι η γερμανική κυβέρνηση παρουσιάζει την εξέλιξη αυτή περίπου ως... κατόκτηση των εργαζομένων.

Προβάλλεται, μάλιστα, το πρόγραμμα «διευκολύνσεων» για τους μετανάστες, το οποίο μεταξύ άλλων περιλαμβάνει δωρεάν αγγελίες για εύρεση εργασίας και πληρωμή ενός μέρους των εξόδων για τη μετεγκατάστασή τους.

Αυτό είναι το κατά τα άλλα γερμανικό «κοινωνικό κράτος» - πρότυπο για όλες τις ευρωπαϊκές χώρες.

Για τα μέσα ενημέρωσης, οι Γερμανοί και οι Γερμανίδες που αναγκάζονται να εκπαιριστούν για να

ζήσουν, είναι συχνά άνθρωποι με προσόντα, πτυχία ανωτάτων σχολών, πείρα, υψηλού βαθμού ειδικευση. Και δεν προέρχονται όλοι από την πρώην Ανατολική Γερμανία, όπου η ανεργία είναι ασύγκριτα μεγαλύτερη. Σημειώνεται ότι σήμερα στη Γερμανία κατοικούν κοντά επτά εκατομμύρια ξένοι. Σύμφωνα με στοιχεία, πρόσφατα δημοσιευμένα στον ευρωπαϊκό Τύπο, η αναλογία των Τούρκων (περιλαμβανομένων των Κούρδων) μεταξύ των αλλοδαπών που διαμένουν μόνιμα στη χώρα ανέρχεται στο 25,7%. Επονται οι Ιταλοί με ποσοστό σχεδόν 8%, οι Πολωνοί (5,5%), οι Σέρβοι και οι Μαυροβούνιοι (4,7%), οι Έλληνες (4,5%), οι Κροάτες (3,4%).

Ο κλάδος των κατασκευών αποτελεί έναν από τους πιο επικίνδυνους κλάδους, όσον αφορά στους κινδύνους για την υγεία και ασφάλεια των εργαζομένων. Εκατοντάδες είναι οι εργαζόμενοι στις κατασκευές που δεν έχουν γυρίσει σπίτι τους μετά τη δουλειά εξαιτίας θανατηφόρου εργατικού ατυχήματος και χιλιάδες αυτοί που έχουν σκακατευτεί. Πολλές είναι οι περιπτώσεις εργαζομένων που πάσχουν από άσθμα, δερματίτιδες, καρκίνο, βαρηκοΐα κλπ., χωρίς όμως να έχει γίνει διάγνωση ότι πρόκειται για «επαγγελματική ασθένεια».

Μόνο από το 2000 μέχρι σήμερα, περισσότεροι από 1.000 εργαζόμενοι στο σύνολο των κλάδων στη χώρα μας έχουν χάσει τη ζωή τους στους τόπους δουλειάς και χιλιάδες είναι αυτοί που έχουν τραυματιστεί. Όσον αφορά στην επίσημη καταγραφή των ατυχημάτων, υπάρχουν σημαντικά προβλήματα που αλλοιώνουν την πραγματική εικόνα (ελλιπής καταγραφή, ανασφάλιστοι εργαζόμενοι, μη αναγγελία από τον εργοδότη στις επιθεωρήσεις εργασίας κλπ.). Ακόμη όμως, και από αυτή την προβληματική καταγραφή, τα στοιχεία είναι αμείλικτα και δείχνουν ότι ο κλάδος των κατασκευών αποτελεί τον πιο επικίνδυνο όσον αφορά στα εργατικά ατυχήματα. Είναι ενδεικτικό, ότι, σύμφωνα με τα στοιχεία του ΙΚΑ, σε σύνολο 726 θανατηφόρων εργατικών ατυχημάτων την περίοδο 1999-2005, τα 264 (δηλ. το 36,4%) έχουν συμβεί στον κλάδο των κατασκευών! Αντίστοιχα, για την ίδια περίοδο έχουν καταγραφεί στο ΙΚΑ 27.503 εργατικά ατυχήματα (μη θανατηφόρα) στον κλάδο των κατασκευών, που αντιστοιχεί περίπου στο 25,5% του συνόλου των εργατικών ατυχημάτων. Το μεγαλύτερο μέρος αυτών οφείλεται σε πτώση από ύψος.

Όσον αφορά στις επαγγελματικές ασθένειες, στην ουσία δε διαγιγνώσκονται στην Ελλάδα και συνεπώς δεν καταγράφονται. Τυπικά υπάρχει η έννοια τους στο ΙΚΑ, στην πράξη όμως ελάχιστα περιπτώσεις είναι αυτές που αναγνωρίζονται τελικά, ακόμη και αν υπάρχουν τυπικά στον κατάλογο των επίσημων επαγγελματικών ασθενειών. Σε αυτά τα ελάχιστα στοιχεία επαγγελματικών ασθενειών του ΙΚΑ που έχουν δοθεί στο φως της δημοσιότητας, οι ασθένειες (π.χ. δερματίτιδες) που σχετίζονται με οικοδομικά και κατασκευαστικά υλικά κατέχουν σημαντικό ποσοστό, γεγονός που επιβεβαιώνεται και από στοιχεία άλλων χωρών. Στην πλειοψηφία τους όμως, οι ασθένειες στη χώρα μας χαρακτηρίζονται ως «κοινή νόσος» και όχι ως ασθένεια που οφείλεται στην εργασία. Αυτό σημαίνει ότι δε λαμβάνονται ειδικά μέτρα προστασίας στο χώρο εργασίας και αποκατάστασης της υγείας του εργαζομένου, δε δίνεται η δυνατότητα αποζημίωσης ή δυνατότητα πρόωρης συνταξιοδότησης με πλήρη κάλυψη.

ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ - ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΕΣ ΑΣΘΕΝΕΙΕΣ

Από τους πιο επικίνδυνους για τους εργάτες ο κλάδος των κατασκευών

Βασικοί κίνδυνοι και μέτρα προστασίας

Οι κίνδυνοι για τους εργαζομένους στον κλάδο των κατασκευών είναι πολλοί. Ενδεικτικά αναφέρουμε τους βασικότερους:

- 1) **Κίνδυνοι για την ασφάλεια, δηλ. κίνδυνοι εργατικών ατυχημάτων που μπορεί να έχουν ως αποτέλεσμα τον τραυματισμό ή και το θάνατο του εργαζομένου.** Οι κίνδυνοι αυτοί μπορεί να οφείλονται σε: πτώσεις από ύψος (απουσία ή ακαταλληλότητα ικριματών, υπερφόρτωση σκαλωσιών κλπ.), πτώσεις σε επικίνδυνα ανοίγματα, γλιστρήματα, καταπλάκωσεις, σύνθλιψη από μηχανήματα έργων, τροχαία ατυχήματα, τραυματισμοί από κινούμενα μέρη μηχανημάτων, τραυματισμοί από διερχόμενα οχήματα εργαταξίου ή από ανατροπή των μηχανημάτων, ηλεκτροπληξίες, κίνδυνοι που σχετίζονται με πυρκαγιές ή εκρήξεις (π.χ. χρήση εκρηκτικών στα τεχνικά έργα, συγκολλήσεις κλπ.), τραυματισμοί από πτώσεις αντικειμένων, κίνδυνοι από αφύλακτες αναμονές οπλισμού σκυροδέματος, εισπνοή τοξικών - ασφύζιων αερίων (π.χ. σε εργασίες σε σήραγγες), έκθεση σε ακραίες θερμοκρασίες κ.ά.

2) **Κίνδυνοι για την υγεία του**

εργαζομένου που μπορεί να οδηγήσουν στην εμφάνιση διαφόρων ασθενειών, όπως δερματίτιδες, άσθμα, καρκίνο, μεσοθηλώμα, πυρπίτση, πνευμονοκονίαση, μυοσκελετικά προβλήματα κ.ά. Οι κίνδυνοι αυτοί μπορεί να οφείλονται στην εισπνοή ινών αμιάντου (εργασίες αποξήλωσης, κατεδάφισης), στην εισπνοή και στην επαφή με τοιμίνο, με διάφορα χημικά (διαλυτικά, λούστρα, χρώματα, ρητίνες, κόλλες), ασφαλτικά προϊόντα, αναθυμιά-

σεις συγκολλήσεων, κίνδυνοι από δονήσεις ολόκληρου του σώματος ή των άνω άκρων (χειριστές χωματουργικών μηχανημάτων, χειριστές κομπρεσέρ κλπ.), επίπονες στάσεις εργασίας και χειρωνακτική διακίνηση φορτίων που δημιουργούν μυοσκελετικά προβλήματα, έκθεση σε υψηλό θόρυβο, σε ακτινοβολίες (ηλεκτροσυγκολλήσεις), θερμική καταπόνηση του εργαζομένου ιδιαίτερα σε περιόδους καύσωνα κ.ά.

3) Πολύ σημαντικοί είναι και οι

κίνδυνοι που σχετίζονται με το άγχος στην εργασία (π.χ. λόγω της εντατικοποίησης, της γενικότερης πίεσης που βιώνει ο εργαζόμενος στην προσπάθειά του να αντεπεξέλθει στις κοινωνικές του υποχρεώσεις, του φόβου της απόλυσης κλπ.) που μπορεί να οδηγήσει σε πολύ σοβαρές ασθένειες ή να αυξήσει την πιθανότητα εργατικού ατυχήματος.

Δεν είναι σπάνιο το γεγονός που καθημερινά αντιμετωπίζουν οι εργαζόμενοι στα εργοτάξια,

να περιορίζονται τα όποια μέτρα λαμβάνονται για την προστασία τους στη χρήση των λεγόμενων μέσων ατομικής προστασίας (δηλ. το κράνος, τα παπούτσια ασφαλείας, τις ζώνες ασφαλείας, τα γυαλιά, τις φόρμες εργασίας κλπ.). Τα μέσα αυτά είναι πράγματι απαραίτητα για την εργασία και μπορεί να προλάβουν ορισμένους κινδύνους, ωστόσο, τα μέτρα που πρέπει και υπάρχει η δυνατότητα να λαμβάνονται, είναι πολύ ευρύτερα. Ενδεικτικά

Οι θέσεις του ταξικού κινήματος

Απέναντι σε αυτή την κατάσταση, οι εργαζόμενοι που συσπειρώνονται στο ταξικό εργατικό κίνημα, στο ΠΑΜΕ, μαζί με το ριζοσπαστικό πλαίσιο πάλης για την κοινωνική ασφάλιση, την υγεία, τις συμβάσεις εργασίας κλπ., παλεύουν για καλύτερες συνθήκες εργασίας, απαιτούν άμεσα:

- Το τσάκισμα της εργοδοτικής τρομοκρατίας στους χώρους δουλειάς. Τη σύσταση και ενεργοποίηση ταξικών Επιτροπών των εργαζομένων για την υγεία και ασφάλεια (ΕΥΑΕ).

- Τον προσανατολισμό των ελεγκτικών μηχανισμών του κράτους στον έλεγχο της εργοδοτικής ευθύνης για την ουσια-

στική εφαρμογή των κανονισμών για την υγεία και ασφάλεια των εργαζομένων.

- Την κατάργηση των ιδιωτικών επιχειρήσεων παροχής υπηρεσιών υγείας και ασφάλειας (των λεγόμενων ΕΞΥΠΠ), που παρέχουν ψευδεπίγραφες υπηρεσίες με σκοπό το κέρδος και απλά την τυπική - νομική κάλυψη των εργοδοτών. Δημιουργία κρατικού σώματος Τεχνικών Ασφάλειας και Γιατρών Εργασίας και γενικότερα δημοσίων υποδομών υγείας και ασφάλειας ενταγμένων στο δημόσιο σύστημα υγείας.

- Την απόκρουση κάθε προσπάθειας κατάργησης των ΒΑΕ, καθώς και τη διευρυμένη εφαρμογή του θεσμού και σε άλλους κλάδους. Το ασφάλιστρο για τα

ΒΑΕ να το καταβάλλει το κράτος και η εργοδοσία.

- Την κατοχύρωση της εργοδοτικής εισφοράς για την ασφαλιστική κάλυψη του επαγγελματικού κινδύνου, στο πλαίσιο ενός αποκλειστικά δημόσιου συστήματος κοινωνικής ασφάλισης.

Ωστόσο, η συνδυασμένη ικανοποίηση των σύγχρονων αναγκών των εργαζομένων δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί σε μια οικονομία που λειτουργεί με κριτήριο το καπιταλιστικό κέρδος. Απαιτείται μέσα παραγωγής να γίνουν λαϊκή περιουσία. Απαιτεί να έρθουν στο προσκήνιο οι εργαζόμενοι, να βγουν στην αντίθεση γι' αυτή την ελπιδοφόρα προοπτική.

ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΤΕΣ ΣΤΙΣ ΣΗΡΑΓΓΕΣ

Εξαγγελίες που μένουν στα χαρτιά

Κυρία υπουργέ, Επανελημμένα, με καταγγελίες, απειρίες, διαμαρτυρίες κλπ. έχουμε καταγγείλει στην εκάστοτε κυβέρνηση, υπουργούς και άλλους υπευθύνους υπηρεσιακούς παράγοντες την απαράδεκτη κατάσταση στους χώρους δουλειάς από την έλλειψη μέτρων υγιεινής και ασφάλειας. Οι όποιες εξαγγελίες και υποσχέσεις των κυβερνήσεων τόσο του ΠΑΣΟΚ όσο και της ΝΔ μένουν στα χαρτιά. Η ζωή των οικοδόμων, όπως και των άλλων εργαζόμενων, με ευθύνη αυτών των κυβερνήσεων θεωρείται καύσιμη ύλη από τους εργοδότες για να αυγατίσουν τα κέρδη τους. Άλλωστε δεν είναι τυχαίο γεγονός οι δεκάδες νεκροί οικοδόμοι κάθε χρόνο και οι σακατεμένοι. Τα στοιχεία είναι αμειλικτα. Τα τελευταία 8 χρόνια οι νεκροί εργάτες έφθασαν τους 1.092, από τους οποίους το 70% είναι οικοδόμοι. Αυτά είναι τα καταγεγραμμένα, τα πραγματικά είναι πολύ περισσότερα.

Κυρία υπουργέ, Όπως είναι γνωστό βρίσκονται σε εξέλιξη μια σειρά μεγάλα έργα σε όλη τη χώρα. Από την πληροφόρηση που έχουμε η παρουσία των Επιθεωρήσεων Εργασίας είναι ανύπαρκτη. Ετσι οι εργοδότες αυθαρετούν, υποχρεώνουν τους εργάτες να εργάζονται σε επικίνδυνες εργασίες, χρησιμοποιούν ανειδίκευτους εργάτες σε δουλειές που χρειάζεται ειδικευση, όπως χειριστές μηχανημάτων κλπ. Είναι τουλάχιστον εγκληματικό αυτό που συμβαίνει στις σήραγγες όπου χρησιμοποιούν ακατάλληλα μηχανήματα, δεν υπάρχει επαρκής αέρας, φωτισμός, δε γίνονται μετρήσεις ατμοσφαιρικής ρύπανσης, θορύβου,

υγρασίας κλπ. Είναι τραγικό κι εγκληματικό από τη μεριά της εργοδοσίας το γεγονός ότι γίνονται ανατινάξεις μέσα στις σήραγγες, με τους εργάτες να παραμένουν μέσα. Βλέπετε ο χρόνος είναι χρήμα και οι εργοδότες δεν είναι διατεθειμένοι να τον χάσουν για να προστατέψουν τη ζωή των εργατών. Συγκεκριμένα, στην Καρδίτσα στη θέση Δρακότρυπα, στη σήραγγα που ανοίγεται, γίνονται ανατινάξεις σε δέκα χιλιόμετρα βάθος, με 250 καλά δυναμίτσα και οι εργάτες παραμένουν μέσα στη σήραγγα.

Το ίδιο συμβαίνει και στη σήραγγα Καλλιδρόμου στην Φθιώτιδα, ανάλογη είναι η κατάσταση και όπου αλλού ανοίγονται σήραγγες.

Είναι φανερό ότι οι εργάτες που εργάζονται εκεί μέσα είναι καταδικασμένοι. Αργά η γρήγορα οι συνέπειες θα εκδηλωθούν.

Γι' αυτή την κατάσταση η κυβέρνηση έχει σοβαρή ευθύνη γιατί δεν παίρνει κανένα μέτρο για την προστασία της ζωής των εργατών, στην ουσία βάζει πλάτη να αυθαρετούν οι εργοδότες σε βάρος της ζωής των οικοδόμων.

Άμεσα να κινητοποιήσει τις Επιθεω-

ρήσεις Εργασίας, να παρθούν όλα τα απαραίτητα μέτρα ώστε να σταματήσει η αυθαρεσία των εργοδοτών, να προστατευθεί η ζωή των εργαζόμενων στις οικοδομές, τις κατασκευές και τα μεγάλα έργα.

Καλούμε τους οικοδόμους να συσπειρωθούν στα συνδικάτα τους, να πάρουν την υπόθεση της ζωής τους στα δικά τους χέρια, να μην πεθαίνουν στις απαιτήσεις των εργοδοτών. Να καταδικάσουν τις πολιτικές ΝΔ και ΠΑΣΟΚ που έχουν την απόλυτη ευθύνη για τα εργοδοτικά εγκλήματα, για τη συσσώρευση των προβλημάτων που βιώνουν.

αναφέρουμε ορισμένα από αυτά:

- μέτρα προστασίας από πτώση από ύψος (κατάλληλα κριώματα, εγκατάσταση - μετατροπή - αποσυρμαλόνιση κριωμάτων από εκπαιδευμένα άτομα, χρήση ανυψούμενων εξεδρών εργασίας, κατάσταση υγείας του εργαζομένου που να επιτρέπει τη συγκεκριμένη εργασία κ.ά.),
- χρήση πιστοποιημένων μηχανημάτων με τις κατάλληλες προδιαγραφές προστασίας (π.χ. προφυλακτήρες, ηχητικά και οπτικά σήματα), κατάλληλος έλεγχος και συντήρηση αυτών, ειδικευμένο/αδειούχο χειριστές

μηχανημάτων έργων - τήρηση ορίων ταχύτητας, καλή ορατότητα κ.ά.,

- περίφραξη εργοταξίου, σήμανση χώρων εργασίας,
- έλεγχος και συντήρηση όλων των ηλεκτρικών εγκαταστάσεων - μεταφορά σε συνεννόηση με τη ΔΕΗ ή τήρηση αποστάσεων ασφαλείας από ηλεκτροφόρα καλώδια κατά τη διάρκεια εργασιών με ανυψωτικά μηχανήματα,
- σε περίπτωση έργων σε κτίρια που μπορεί να υπάρχει αιμάτωση πρέπει να τηρούνται ειδικά μέτρα προστασίας (έλεγχος πριν την έναρξη των εργασιών, απο-

μάκρυνση αιμάντου από ειδικά εκπαιδευμένα συνεργεία με κατάλληλο εξοπλισμό, μετρήσεις στους χώρους εργασίας),

- περίφραξη κάθε χώρου που μπορεί να δημιουργεί κινδύνους πτώσεων των εργαζομένων (π.χ. φρεστιά ανεγκυστήρων, ανοιχτές εκκαψές κλπ.),
- στην περίπτωση εκκαψών πρέπει να λαμβάνονται κατάλληλα μέτρα αντιπηξής για αποφυγή καταπλάκωσης των εργαζομένων, με συνεχή έλεγχο, ιδιαίτερα μετά από βροχή.

Τα μέτρα αυτά θα πρέπει να εντάσσονται σε μια διαδικασία ε-

κτίμησης των επαγγελματικών κινδύνων, λήψης μέτρων πρόληψης, εκπαίδευσης των εργαζομένων με βάση τους κινδύνους, ιατρική παρακολούθηση από το γιατρό Εργασίας κλπ. Οι εργαζόμενοι θα πρέπει να ενημερώνονται και να συμμετέχουν στη διαδικασία αυτή.

Η σημερινή κατάσταση

Η κατάσταση που επικρατεί στους εργασιακούς χώρους στον κλάδο των κατασκευών, αναδεικνύει ότι ελάχιστα από τα μέτρα που πρέπει να λαμβάνονται τηρούνται στην πραγματικότητα. Και, βέβαια, δεν πρόκειται μόνο για την έλλειψη εφαρμογής μέτρων όπως αυτά που ενδεικτικά αναφέραμε παραπάνω. Πολύ σημαντικό ζήτημα για την αποφυγή ατυχημάτων και ασθενειών είναι η επάρκεια του προσωπικού, η εκπαίδευσή του με βάση τη φύση της εργασίας και τους κινδύνους, οι ρυθμοί εργασίας κλπ. Σήμερα, όμως, είναι γνωστό ότι στους χώρους των κατασκευών αλλά και γενικότερα δουλεύουν πολλοί ανειδίκευτοι και ανασφάλιστοι εργαζόμενοι, με παραβίαση των ωραρίων και εντατικοποίηση της εργασίας, χωρίς τον απαραίτητο αριθμό προσωπικού. Αξίζει να θυμηθούμε τα μπόνους στους κατασκευαστικούς σμίλους την περίοδο της Ολυμπιάδας για να τελειώσουν σύντομα

τα έργα, με βαρύ φόρο αίματος από νεκρούς εργάτες στα εργοτάξια. Η αρνητική επίδραση αυτών των παραγόντων οξύνεται όσο εντείνεται η αντεργατική επίθεση της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της αστικής τάξης που χτυπά τα εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα των εργαζομένων, προωθώντας ακόμη περισσότερο τη λεγόμενη «ευαλωσία» (ευελιξία + «ασφάλεια» στην αγορά εργασίας, δηλ. ελαστικές μορφές απασχόλησης, «διευθέτηση» του χρόνου εργασίας κλπ., με κριτήριο την αύξηση της κερδοφορίας του κεφαλαίου).

Ταυτόχρονα, βρισκόμαστε μπροστά σε μια προσπάθεια αποχαρκτηρισμού και επαναξιολόγησης των Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελματιών (ΒΑΕ), από τη σημερινή κυβέρνηση της ΝΔ αλλά και στο παρελθόν του ΠΑΣΟΚ, που αποτελεί μέρος της συστηματικής επίθεσης ισοπέδωσης του συνόλου των εργατικών κατακτήσεων και προώθησης των καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων που παρακολουθούμε τα τελευταία χρόνια στη χώρα μας. Ο θεσμός των ΒΑΕ αποτελεί τη βασική ελάχιστη ασφαλιστική συμβολή στον περιορισμό των συνεπειών του επαγγελματικού κινδύνου και της πρώιμης φθοράς της υγείας των εργαζομένων σε μία σειρά κλάδων, όπως αυτός των κατασκευ-

ών. Σήμερα η επίθεση δεν αφορά κύρια τον αποχαρκτηρισμό επαγγελματιών, αλλά την αλλοίωση του χαρακτήρα του θεσμού και τη σταδιακή κατάργησή του. Στην καρδιά του προβλήματος είναι η κατάργηση των 5 ετών πρόωρης συνταξιοδότησης για όλους όσους εντάσσονται στα ΒΑΕ.

Η απάντηση στο ερώτημα «γιατί δε λαμβάνονται τα μέτρα προστασίας στους εργασιακούς χώρους», είναι ότι το πρόβλημα στην πραγματικότητα δεν είναι τεχνολογικό, αλλά πολιτικό. Δεν αφορά μόνο τον κλάδο των κατασκευών, αλλά το σύνολο των εργαζομένων. Η συνολική εξέταση του προβλήματος αναδεικνύει τις ευθύνες του αστικού κράτους, της εργοδοτικής πλευράς (ιδιαίτερα των μονοπωλιακών ομίλων) αλλά και της συμβιβασμένης ηγεσίας της ΓΣΕΕ. Τις συνέπειες της αντιλαϊκής πολιτικής των κυβερνήσεων ΠΑΣΟΚ, ΝΔ, σύμφωνα με τις κατευθύνσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που τις βιώνουμε καθημερινά στην εργασία, στην παιδεία, στην υγεία, σε όλους τους τομείς της ζωής μας, τις βιώνουμε και με την έλλειψη ασφάλειας στην εργασία στο σύνολο των κλάδων.

Ο μεγάλος ένοχος για τα εργατικά ατυχήματα και τις επαγγελματικές ασθένειες, δεν είναι άλλος από την εργοδοσία που θυσιάζει την υγεία και ασφάλειά μας στο βωμό του καπιταλιστικού κέρδους. Ο βασικός παράγοντας που καθορίζει κάθε επιλογή της καπιταλιστικής επιχείρησης σε σχέση με τη λήψη μέτρων προστασίας προσωπικού, είναι η επίδραση που θα έχει η επιλογή της στην κερδοφορία της. Συνένοχος γι' αυτήν την κατάσταση είναι το αστικό κράτος που στηρίζει και συγκαλύπτει την ανεξέλεγκτη δράση της εργοδοσίας. Η αρνητική κατάσταση αναδεικνύεται με το ότι δεν εφαρμόζεται ούτε καν το υπάρχον νομοθετικό πλαίσιο και από τη μετατροπή των προβλεπόμενων οργάνων για την υγεία και ασφάλεια σε μηχανισμούς τυπικής - νομικής κάλυψης του εργοδότη. Στους περισσότερους χώρους δουλειάς δε γίνονται έλεγχοι ή οι έλεγχοι είναι τυπικοί και περιορίζονται στο αν τηρούνται ορισμένες προβλέψεις στα χαρτιά. Οι όποιοι έλεγχοι γίνονται (συνήθως μετά από ένα σοβαρό εργατικό ατύχημα) δεν προσανατολίζονται στην εργοδοτική ευθύνη, αλλά τις περισσότερες φορές σε κάποιον υπάλληλο με συμβουλευτικές αρμοδιότητες, όπως ο τεχνικός ασφάλειας ή ο επιβλέπων μηχανικός. Δεν πρόκειται για τυχαία κενά και ελλείμματα. Η σημερινή κατάσταση αντανακλά την ουσιαστική συμβολή του κράτους στην προσπάθεια της άρχουσας τάξης να δώσει τη μάχη της ανταγωνιστικότητας, συμπεριλαμβάνοντας την τιμή της εργατικής δύναμης. Συνένοχη είναι και η ηγεσία του συνδικαλιστικού κινήματος που βαδίζει χέρι χέρι με τους εκπροσώπους της εργοδοτικής και κρατικής τρομοκρατίας και συγκαλύπτει τον ταξικό χαρακτήρα του προβλήματος.

ΣΥΓΚΑΛΥΨΗ

**Κρύβουν
τους νεκρούς
στους τόπους
δουλειάς**

Η κυβέρνηση της ΝΔ προσπαθεί να κρύψει τις συνέπειες από τις άθλιες εργασιακές σχέσεις που έχουν μετατρέψει σε παγίδες θανάτου τους τόπους δουλειάς. Η υφυπουργός Απασχόλησης, με αφορμή το γεγονός ότι ο Απρίλης έχει ανακηρυχτεί μήνας για την υγεία και ασφάλεια στην εργασία, «παραποίησε» προκλητικά τα στοιχεία του Σώματος Επιθεωρητών Εργασίας (ΣΕΠΕ) για να κρύψει τον αριθμό ακόμα και αυτών των επίσημα καταγεγραμμένων θανατηφόρων εργατικών «ατυχημάτων».

Η Σοφία Καλαντζάκου προκλητικά ισχυρίζεται ότι «το 2003 τα θανατηφόρα εργατικά ατυχήματα, σύμφωνα με τα στοιχεία του ΣΕΠΕ, έφθασαν τα 120, ενώ το 2007 αριθμούσαν τα 94». Ομως, σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία του ΣΕΠΕ, το 2003 οι νεκροί εργάτες έφθασαν τους 145 και το 2007 τους 115. Με άλλα λόγια, η υφυπουργός εξαφάνισε 46 νεκρούς εργάτες τα δύο αυτά χρόνια. Ο πραγματικός αριθμός των νεκρών είναι βέβαια πολύ μεγαλύτερος. Κάτι που έχει επιβεβαιώσει και ο Γ. Γιακουμάτος όταν ως υφυπουργός Απασχόλησης στις 27 Απρίλη 2006 επιβεβαίωσε ότι «δηλώνεται ίσως και λιγότερο από το 65% των εργατικών ατυχημάτων».

Η υφυπουργός Σ. Καλαντζάκου «παραποίησε» τα επίσημα στοιχεία, αφαιρώντας από αυτά τους εργάτες που έχασαν τη ζωή τους από παθολογικά αίτια! Συνειδητά προσπαθούν να διαγράψουν τους θανάτους από παθολογικά αίτια, για να αθώωσουν τις άθλιες συνθήκες στους χώρους δουλειάς. Συνειδητά δεν καταγράφουν τις επαγγελματικές ασθένειες και τους θανάτους από αυτές, καταργούν τα Βαρέα και Ανθυγιεινά Επαγγέλματα, διατηρούν υποστελεχωμένες τις ελεγκτικές υπηρεσίες. Με μια φράση, συνειδητά προωθούν όλα εκείνα τα μέτρα που κάνουν φτηνότερη για το κεφάλαιο την εργατική δύναμη. Και έρχονται μετά να τιμήσουν δήθεν τους νεκρούς εργάτες, θεοσιζοντας υποκριτικά επετείους για την Υγιεινή και την Ασφάλεια.

ΤΙ ΦΕΡΝΕΙ Ο ΝΟΜΟΣ - ΠΛΑΙΣΙΟ

Στόχος τους η αυριανή

Την περίοδο αυτή προωθείται η υλοποίηση του νέου νόμου - πλαισίου, που ψήφισε πριν ένα χρόνο η κυβέρνηση με τη συμφωνία στα ουσιώδη που έδωσε ο ΠΑΣΟΚ.

Οι ανάγκες του κεφαλαίου για μεγαλύτερη κερδοφορία και οι πολιτικοί εκφραστές του προχωρούν σε αναδιαρθρώσεις που θέλουν να υποτάξουν τα πανεπιστήμια ακόμα περισσότερο στις διαθέσεις των μονοπωλίων. Πιέζουν για παραγωγή μάζας αποφοίτων που θα είναι φτηνοί, ευέλικτοι, πλήρως προσαρμοσμένοι στις ανάγκες του κεφαλαίου, χωρίς κανένα δικαίωμα και κόστος για τους εργοδότες και συνάμα υπερασπιστές των συμφερόντων των μονοπωλίων και του εκάστοτε εργοδότη. Μια γενιά που δεν θα ξέρει τι σημαίνει θωρο, ασφάλιση, άδειες μετ' αποδοχών κ.ά. δικαιώματα!

Το νέο καθεστώς λειτουργίας των ΑΕΙ - ΤΕΙ εκφράζει τις σύγχρονες ανάγκες του κεφαλαίου, όπως διατυπώθηκαν στη Λισαβόνα και την Μπολόνια, για την εκπαίδευση στην ΕΕ, υπαγορεύει στα πανεπιστήμια ένα μοντέλο λειτουργίας που προσομοιάζει περισσότερο σε επιχείρηση, όπου οι φοιτητές αντιμετωπίζονται ως πελάτες που πληρώνουν όλα και περισσότερο για το καθετί, ενώ πελατειακές σχέσεις αναπτύσσονται και μεταξύ των ιδρυμάτων

και των επιχειρήσεων (οι οποίες θα παραγγέλνουν έρευνες και απόφοιτους... στα μέτρα τους).

Μέσα σ' αυτό το γενικό πλαίσιο, ο νόμος φέρνει και μια σειρά από μέτρα και ρυθμίσεις που υπηρετούν την ίδια ακριβώς κατεύθυνση.

• Η διαγραφή των λεγόμενων «αιώνιων φοιτητών» γίνεται ακριβώς για να φτιάξει τη «βιτρίνα» των ιδρυμάτων - επιχειρήσεων, για να λειτουργούν καλύτερα οι «αξιολογήσεις», για να υπάρχει δικαιολογία μείωσης της κρατικής χρηματοδότησης. Στη λογική αυτή πετάει έξω από τις σχολές εκατοντάδες σπουδαστές που αναγκάζονται, για να τα βγάλουν πέρα, να εργάζονται ταυτόχρονα με τις σπουδές τους. Το ποσοστό των εργαζόμενων στα ΤΕΙ φτάνει και το 60% και προέρχεται από λαϊκές οικογένειες.

• Αντίστοιχα, η περιστολή και η αλλαγή του χαρακτήρα του ακαδημαϊκού ασύλου, προωθείται ακριβώς επειδή δεν μπορεί σε ένα «ιδιωτικοποιημένο» ίδρυμα να υπάρχει άσυλο, δεν μπορεί οι έρευνες και συνολικότερα οι δραστηριότητες, π.χ., των πανεπιστημιακών να έρχονται σε αντίθεση με τα συμφέροντα των επιχειρήσεων - χρηματοδοτών!

• Με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, όλα τα άρθρα του νόμου, από τα Τετραετή Επιχειρησιακά Προγράμματα και την επιβολή μάντζερ στα

ιδρύματα, μέχρι τα προσαποτιμώμενα μαθήματα, την περικοπή στη δωρεάν διανομή συγγραμμάτων και... τις υπηρεσίες ψυχολογικής υποστήριξης των φοιτητών, όλα υπηρετούν το μοντέλο του πανεπιστημίου που θα υποτάσσεται πλήρως στις απαιτήσεις του κεφαλαίου. Σ' αυτή τη λογική είναι ενταγμένη και η ρύθμιση του νέου νόμου για τις εκλογές για τα διοικητικά όργανα των Ιδρυμάτων, η αναγνώριση των ιδιωτικών ψευτοκολεγίων (ΚΕΣ) κτλ.

Τη στιγμή που η εργατική τάξη δέχεται ολομέτωπη επίθεση από τις δυνάμεις του κεφαλαίου, στην Κοινωνική Ασφάλιση, στο εισόδημα, στη σταθερή και πλήρη εργασία, αυτές οι αντιδραστικές μεταρρυθμίσεις όχι μόνο δεν έρχονται για να ενισχύσουν το δημόσιο, δωρεάν χαρακτήρα της εκπαίδευσης, αλλά έρχονται να επιφέρουν ένα ακόμη πλήγμα στις εργατικές και λαϊκές οικογένειες και στα παιδιά τους, στους νέους εργαζομένους που σπουδάζουν, στην αυριανή βάρδια της εργατικής τάξης.

Εται με τις νέες αναδιορθώσεις:

• Τα δημόσια πανεπιστήμια θα «τρέχουν» σε μια κούρσα ανταγωνισμού, όπου τα κριτήρια για το ποιο πανεπιστήμιο είναι «ανταγωνιστικό» και ποιο όχι, ποιο χρηματοδοτείται και ποιο όχι, τα θέτει η αγορά. Πρακτικά, τα δημόσια πανεπι-

στήμια θα αναγκαστούν να προχωρήσουν σε: Υποβάθμιση των σπουδών και των πτυχίων, «σκόντο» στη μόρφωση, προσαρμογή της διδασκαλίας και της έρευνας στις επιδιώξεις των επιχειρήσεων, επιβολή διδασκτρών στους φοιτητές, μετακυλίοντας το κόστος της μόρφωσης 100% στις λαϊκές οικογένειες.

• Το επιχειρηματίες ότι τα ιδιωτικά πανεπιστήμια θα χτυπήσουν «στο σκληρό της πυρήνα την παραπαιδεία», που ταλανίζει τους εργάτες και τις οικογένειές τους καταρρέει από την ίδια την πραγματικότητα. Στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση, όπου υπάρχει ιδιωτικός και δημόσιος τομέας, το αποτέλεσμα είναι η καλπάζουσα αύξηση της παραπαιδείας και ταυτόχρονα η τραγική υποβάθμιση του δημόσιου σχολείου.

• Η «δυσκόλυνση πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση» που επαγγέλλεται η κυβέρνηση, που δήθεν «θα απελευθερώσει τις μεσοίες και φτωχές οικογένειες από το υψηλό κόστος», πρόκειται για μια ακόμα πλάνη: Τα «φθμισμένα» πανεπιστήμια και οι «πρωτοκλασάτες» σχολές θα παραμένουν απλησίαστες για τα παιδιά της εργατικής τάξης και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων. Για την πλειοψηφία των νέων, το μέλλον που ετοιμάζεται είναι να λαμβάνουν γνώσεις μιας χρήσης από τα «πανεπι-

στήμια», να «χρηζουν» διαρκούς επανακατάρτισης και να είναι φτηνοί και ευέλικτοι εργαζόμενοι.

• «Συνεισφορά στην κοινωνική πρόοδο και την οικονομική ανάπτυξη σε τοπικό, περιφερειακό και εθνικό επίπεδο. Συνεργασία με κοινωνικούς, πολιτιστικούς και παραγωγικούς φορείς σε τοπικό, περιφερειακό και εθνικό επίπεδο» διαβάζουμε στο έγγραφο του υπουργείου, ότι πρέπει να κάνει το κάθε ίδρυμα στο πλαίσιο του τετραετούς επιχειρησιακού προγράμματος που πρέπει να φτιάξει. Δηλαδή, στόχος των ιδρυμάτων θα πρέπει να είναι η συνεισφορά τους στην καπιταλιστική ανάπτυξη, στην ευρωστία των επιχειρήσεων. Γι' αυτό το λόγο θα συνεργάζονται με τους «παραγωγικούς φορείς» (βλέπε επιχειρήσεις). Μάλιστα, θα πρέπει να υποβαθμίσουν το ρόλο τους στο επίπεδο της «τοπικής» ανάπτυξης, δηλαδή, η Γεωπονική π.χ., θα υποβαθμίζεται στην ενσκόληση με την τοπική χλωρίδα και πανίδα ή η Ιατρική στην Αλεξανδρούπολη θα ειδικευτεί σε ασθένειες που φαίνεται να εμφανίζονται σε υψηλά ποσοστά ο τοπικός πληθυσμός. Επόμενα, οι επιχειρήσεις μπαίνοντας μέσα στις σχολές θα μπορούν να βάζουν χέρι και να πετοσκόβουν τα προγράμματα σπουδών με βάση τις ανάγκες έχουν οι επιχειρήσεις σήμερα. Δηλαδή ξέχνα τη σφαιρική ολοκλη-

Αγώνας για δημόσια και δωρεάν ενιαία ανώτατη εκπαίδευση

Η επίθεση στα μορφωτικά δικαιώματα της νεολαίας δεν εξηγείται με το «εκδικητικό μένος», «την επίδειξη δύναμης» του υπουργού Παιδείας, όπως την παρουσιάζουν το ΠΑΣΟΚ και ο ΣΥΡΙΖΑ. Έχει να κάνει με συγκεκριμένες δεσμεύσεις που έχουν αναλάβει οι κυβερνήσεις τόσο της ΝΔ όσο και του ΠΑΣΟΚ απέναντι στο μεγάλο κεφάλαιο και την ΕΕ, για να προωθήσουν την επιχειρηματική λειτουργία των πανεπιστημίων. Επόμενα, η ΝΔ επιχειρεί αυτές τις αλλαγές, όχι από μόνη της, αλλά έχοντας τις πλάτες και των άλλων κομμάτων της πλουτοκρατίας και του ευρωμονόδρομου, τα οποία επί της ουσίας συμφωνούν με αυτήν την πολιτική και στο παρελθόν δήλωσαν ποικιλοτρόπως αυτήν τη συμφωνία.

Σε αυτήν της την προσπάθεια η κυβέρνηση έχει και την ουσιαστική συναίνεση του ΠΑΣΟΚ, όπως εξάλλου την είχε και για την αναθεώρηση του άρθρου 16. Αλλωστε μια σειρά δεσμεύσεων η χώρα μας τις ανέλαβε με κυβέρνηση το ΠΑΣΟΚ, συμφωνώντας για το στενότερο δέσιμο της εκπαίδευσης με τις επιχειρήσεις.

Πέρα από το ΠΑΣΟΚ, του οποίου η στήριξη στα σχέδια της κυβέρνησης είναι δεδομένη, και ο ΣΥΡΙΖΑ, όχι μόνο έχει συμφωνήσει αλλά έχει συμβάλει ενεργά στην προώθησή τους (με τις παρεμβάσεις Αλαβάνου για την εφαρμογή της κοινοτικής Οδηγίας και την αναγνώριση των Κέντρων Ελευθέρων Σπουδών, με τη στήριξη ακαδημαϊκών του στο νόμο - πλαίσιο). Και στο ληστή ψωμί και στο χωροφύλακα χαμπέρι, είναι η

τακτική του ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ. Ο ίδιος ο πρόεδρος του ΣΥΝ Αλ. Τσιπρας σε συνέντευξή του δηλώνει πως το κράτος «οφείλει να στήσει έτσι το εκπαιδευτικό του σύστημα ώστε να παράγει γνώση που να αξιοποιείται, να πουλιέται ακριβά στην αγορά εργασίας και ταυτόχρονα ο χ ή ο ψ επιχειρηματίας να ξέρει ότι αυτό που θα επιτύχει εδώ δε θα το βρει αλλού» (συνέντευξη στην εφημερίδα «Athens Voice», τεύχος 212)!

Πρέπει να πολεμήσουμε με σταθερό μέτωπο τους στόχους της κυβέρνησης, που είναι η πολιτική της ΕΕ και των βιομηχανών. Απέναντι σε αυτή την επίθεση δεν μπορεί να είναι λύση τα ξαναζεσταμένα σοσιαλδημοκρατικά συνθήματα και οι λύσεις διαχείρισης της κατάστασης που προτείνει ο ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ. Χρειάζεται συνολικότερη σύγκρουση με αυτές τις αντιδραστικές αλλαγές και πάλη που να στοχεύει τη ρίζα αυτής της πολιτικής.

Ο αγώνας ενάντια στα μέτρα και τις κατευθύνσεις υποταγής των ιδρυμάτων στην κερδοφορία του κεφαλαίου, για τη μη εφαρμογή όλων των αντιλαϊκών νόμων είναι αναπόσπαστα δεμένος με τον αγώνα για ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΑΙ ΔΩΡΕΑΝ ΕΝΙΑΙΑ ΑΝΩΤΑΤΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ στη υπηρεσία των λαϊκών αναγκών! Πρέπει να είναι ξεκάθαρο ότι στόχος αυτών των αναδιρθρώσεων είναι η εργατική τάξη και τα παιδιά της. Έτσι από κοινού πρέπει να δοθεί η μάχη ενάντια σε αυτή την αντιλαϊκή πολιτική. Μόνο όταν η πάλη αυτή γίνει υπόθεση όλου του λαού και αμφισβητήσει τον πυρήνα της γραμμής του κεφαλαίου μπορούμε να μιλάμε για ουσιαστικές νίκες.

βάρδια της εργατικής τάξης

ρωμένη γνώση ενός επιστημονικού αντικειμένου. Σήμερα η αγορά θέλει αυτό και αυτό πρέπει να μάθεις. Δεν ενδιαφέρεται το κεφάλαιο αν αύριο αυτή η γνώση θα είναι ξεπερασμένη και το πτυχίο δεν θα έχει αξία. Η στόχευση είναι η εξής: να δημιουργούνται απόφοιτοι, με γνώσεις μιας χρήσης, με πτυχία χωρίς αξία, χωρίς απαιτήσεις και δικαιώματα, που θα πουλάνε την εργατική τους δύναμη για πενταροδεκάρες, έρμαια των νόμων της προσφοράς και της ζήτησης της αγοράς. Όταν κυβέρνηση και ΠΑΣΟΚ λένε ότι οι απόφοιτοι των ελληνικών ιδρυμάτων δεν είναι ανταγωνιστικοί, εννοούν ότι δεν είναι τόσο φτηνοί όσο επιθυμούν οι εργοδότες.

Στην κατεύθυνση αυτή και προσπαθώντας οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ πριν, της ΝΔ σήμερα, σε συνεργασία με τον ΣΕΒ και πιστοί στις κατευθύνσεις της ΕΕ, έχουν ξεκινήσει έναν, δίχως προηγούμενο, οικονομικό στραγγαλισμό των ιδρυμάτων με προϋπολογισμούς που κάθε χρόνο είναι τραγικά μειωμένοι! Στόχος είναι να σπρώξει τα ιδρύματα σε αναζήτηση πόρων εκτός κρατικού προϋπολογισμού και φυσικά στη δημιουργία συνεργασιών και στην αναζήτηση χρηματοδότησης από πολυεθνικές. Η πραγματικότητα είναι ότι εδώ και χρόνια η λαϊκή οικογένεια πληρώνει πανάκριβα τη μόρφωση των παιδιών της. Ένας σπουδαστής

πληρώνει χιλιάδες ευρώ για αναλώσιμα υλικά, σημειώσεις κλπ. και αν είναι και από επαρχία το κόστος εκτινάσσεται στα ύψη! (ενοίκιο, φαγητό κλπ.).

● Να στρώσουν το δρόμο για την παραπέρα ιδιωτικοποίηση και επιχειρηματική δραστηριότητα των ιδρυμάτων! Έτσι ώστε το χρέος να μη βαρύνει πια αυτούς αλλά απευθείας την εργατική τάξη και γενικότερα το λαό και τα παιδιά του.

Αυτές οι αντιδραστικές αλλαγές είναι ζωτικής σημασίας για το κεφάλαιο. Ο καπιταλισμός βλέπει τη σύνδεση της παιδείας - εργασίας ως ένα παζλ, στο οποίο το ένα κομμάτι πρέπει να ταιριάζει απόλυτα με το άλλο, και να εξυπηρετεί τα συμφέροντα του κεφαλαίου, την ολοένα μεγαλύτερη κερδοφορία του. Σε αυτή την κατεύθυνση κινούνται οι αλλαγές σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης, και στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Οι σύγχρονες ανάγκες του κεφαλαίου, όπως διατυπώθηκαν στις αποφάσεις της Λισαβόνας και της Μπολόνια για την εκπαίδευση στην Ευρωπαϊκή Ένωση και η κυβέρνηση της ΝΔ ενσωμάτωσε στο νόμο - πλαίσιο για τα πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ, υποχρεώσεων στα πανεπιστήμια να λειτουργούν ως επιχειρήσεις, σε στενή σύνδεση με τις ανάγκες του κεφαλαίου, όπου οι φοιτητές θα αντιμετωπίζονται ως πελάτες που θα πληρώνουν όλο και περισσότε-

ρο για την κατάκτηση γνώσης υποταγμένης στις ανάγκες του κεφαλαίου.

Η κυβέρνηση, μέσα από τις τελευταίες δηλώσεις του υπουργού Παιδείας Ε. Στυλιανίδη, έδειξε ότι δεν είναι διατεθειμένη να κάνει ούτε βήμα πίσω από την επίθεση που έχει εξαπολύσει ενάντια στα πανεπιστήμια και στα ΤΕΙ. Εχοντας στόχο να μετατρέψει τα ιδρύματα όχι μόνο σε υπηρέτες κερδοσκοπίας αλλά και σε ιδεολογικούς υπερασπιστές των συμφερόντων των μονοπωλίων. Ξεχώρισαν δηλώσεις όπως «οι ανάγκες της αγοράς εργασίας λειτουργούν ως οδηγός για τις αποφάσεις μας», «χρειάζεται ένα σοκ και αυτό δεν είναι άλλο από την αναθεώρηση του άρθρου 16 του Συντάγματος, ώστε να σπάσει το κρατικό μονοπώλιο και να μπορέσει στην Ελλάδα να λειτουργήσει ελεύθερα και το μη κρατικό ΑΕΙ». Εφτάσε στο σημείο να περ: «Προβληματίζομαι ποιοι δάσκαλοι και ποια πανεπιστήμια ήταν αυτά που εκπαίδευσαν τους τρομοκράτες των Δίδυμων Πύργων στη Νέα Υόρκη, τους εγκληματίες του Λονδίνου και της Μαδρίτης».

Το ζήτημα, βέβαια, δεν είναι να απαντήσουμε στον προβοκατόρικο προβληματισμό του υπουργού Παιδείας αλλά να γίνει σαφές σε όλους ότι πρέπει να απαλλαγτούμε από την πολιτική και τα κόμματα που τρομοκρατούν το λαό.

ΚΑΘ Σ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΠΛΗΣΙΑΖΕΙ, ΚΑΝΕΝΑ ΜΕΤΡΟ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΛΗΦΘΕΙ

Ορατός πάλι ο κίνδυνος των πυρκαγιών

Συμπληρώνεται ένας χρόνος σχεδόν από τις εφιαλτικές καταστροφικές πυρκαγιές του περασμένου καλοκαιριού και όλα δείχνουν ότι και φέτος θα ζήσουμε μια ακόμη εφιαλτική θερινή περίοδο. Τα καμένα δάση, τους νεκρούς, τις κατεστραμμένες περιουσίες, την ανυπολόγιστη καταστροφή του περιβάλλοντος ακολούθησε η απόλυτη σιωπή.

Είναι γνωστό σε όλους πια ότι τόσο η κυβέρνηση της ΝΔ σήμερα όσο και αυτές του ΠΑΣΟΚ τα προηγούμενα χρόνια, σε συνεργασία με τα μεγάλα ιδιωτικά συμφέροντα - στο πλαίσιο πάντα της οικονομίας της αγοράς - αναπτύσσουν δραστηριότητες με στόχο την ένταση της κερδοφορίας στα δάση και την πλήρη ιδιωτικοποίησή τους.

Οι κυβερνήσεις κάθε χρόνο «δεσμεύονται» με εξαγγελίες για αποτελεσματική προστασία των δασών, καθώς και για την έγκαιρη και αποτελεσματική αντιμετώπιση των πυρκαγιών. Και όμως, κάθε καλοκαίρι χιλιάδες στρέμματα δάσους γίνονται στάχτη, ενώ όλο και πιο συχνά θρηνούμε ανθρώπινα θύματα.

Εμείς γνωρίζουμε καλά ότι οι συγκεκριμένες πολιτικές -μαζί και η αναθεώρηση του άρθρου 24- εντάσσονται στο σχέδιο των καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων, που επιδιώκει να δώσει τη λύση στο πλαίσιο της ελεύθερης αγοράς, του ανταγωνισμού και των ιδιωτικοποιήσεων.

«Κάψτε και χτίστε». Αυτό είναι το μήνυμα που στέλνουν τα μέτρα που παίρνουν οι κυβερνήσεις. Το φυσικό περιβάλλον μετατρέπεται σε εμπόρευμα και αντικείμενο ανεξέλεγκτης κερδοφορίας. Οποιαδήποτε ανάπτυξη στηρίζεται στο ξεπούλημα του εθνικού πλούτου και της δημόσιας περιουσίας, στην ανάθεση της διαχείρισης των οικοσυστημάτων στην ιδιωτική πρωτοβουλία.

Είναι αυτή η πολιτική, η πλήρως ενταγμένη στις κατευθύνσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που αντιμετωπίζει τα δάση και το περιβάλλον γενικότερα σύμφωνα με τους νόμους της αγοράς, που παραδίδει τα δάση στο έλεος των καταπατητών και των οικοπεδοφάγων.

Είναι γνωστοί αυτοί που χρόνια επιβραβεύουν στην πράξη τους καταπατητές. Είναι οι ίδιοι που όταν κτίζονται αυθαίρετες πολυτελείς βίλες τις νομιμοποιούν. Που απαραχαρρίζουν δασικές εκτάσεις για να ικανοποιήσουν μεγάλα συμφέροντα. Που δε δίνουν ούτε ένα ευρώ για την πρόληψη των πυρκαγιών, που αρνούνται να καλύψουν τις ανάγκες σε έμψυχο υλικό και υποδομές για δασοπροστασία και δασοσυρρόβηση. Που διακινδυνώνουν τα προβλήματα των εποχικών δασοσυρροβηστών.

Με την πολιτική αυτή στηρί-

Για μας το δάσος είναι λαϊκή περιουσία που πρέπει να τη διαχειρίζεται και να την προστατεύει ένας ενιαίος δημόσιος φορέας.

Το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα καλεί την εργατική τάξη, τη νεολαία, να πάρουν την υπόθεση της προστασίας των δασών στα χέρια τους. Να μετατρέψουν την οργή και την αγανάκτηση σε πάλη για μια άλλη δασική πολιτική, για να μπει φρένο στην αντιδασική πολιτική των κυβερνήσεων ΝΔ και ΠΑΣΟΚ.

Το ΠΑΜΕ, τα ταξικά συνδικάτα, αγωνίζονται και διεκδικούν την πλήρη αναδάσωση των καμένων περιοχών, τη λήψη ουσιαστικών μέτρων πρόληψης των πυρκαγιών και την ενίσχυση της δασοσυρρόβησης. Οφείλουμε να αγωνιστούμε για:

Τι διεκδικεί το ταξικό κίνημα

- Την άμεση κατάργηση των αντιδασικών νόμων και να αντισταθούμε σε κάθε νέα απόπειρα αναθεώρησης του άρθρου 24 του Συντάγματος.
- Την υλοποίηση ολοκληρωμένου Κτηματολογίου και Δασολογίου με σύγχρονα επιστημονικά κριτήρια.
- Την κατοχύρωση και επέκταση του χα-

ρακτήρα των δημοσίων δασικών εκτάσεων.

- Την ανάδειξη και καταγραφή όλων των παρανομιών που έχουν γίνει στο δασικό χώρο.

- Τη δημιουργία Ενιαίου Φορέα Δασοπροστασίας.

- Τη θεσμοθέτηση της υποχρέωσης της πολιτείας να προβαίνει άμεσα στην αναδάσωση όλων των εκτάσεων που κρίνονται αναδασωτέες και τη διάθεση του 1% του Τακτικού Προϋπολογισμού ειδικά για αναδασώσεις.

- Την ουσιαστική αποκατάσταση των πληγέντων από πυρκαγιές.

- Την κατεδάφιση των αυθαίρετων κατασκευών μέσα σε δάση και δασικές εκτάσεις. Την αποθάρρυνση όλων των επιδοξων σφετεριστών της δασικής περιουσίας.

ζουν την καταπάτηση της δημόσιας γης, αρνούνται να διαμορφώσουν ένα ασφαλές νομικό πλαίσιο δασοπροστασίας και πρόληψης, διευκολύνουν την κερδοσκοπία με κάθε τρόπο. Οι νόμοι που ψηφίστηκαν από ΝΔ και ΠΑΣΟΚ για την αναθεώρηση του άρθρου 24 επιτρέπουν ουσιαστικά τις καταπατήσεις και τις αλλαγές χρήσεων γης.

Τεράστιες εκτάσεις καμένης γης χαρακτηρίζονται μη αναδα-

σώτες. Ελάχιστα έχει προχωρήσει η αναδάσωση στις περιοχές που έχουν πληγεί. Προωθείται η ιδιωτικοποίηση των δασών, των δασικών εκτάσεων και των προστατευόμενων περιοχών. Η δημόσια περιουσία βρίσκεται στο έλεος των καταπατητών.

Αποτελεί πρόκληση και προαβολή της νοημοσύνης του λαού το άλλοθι που επικαλείται η κυβέρνηση περί δυσμενών καιρικών συνθηκών, ενώ ουσιαστικά η

πρόληψη έχει εγκαταλειφθεί, αλλά και οι πιστώσεις για τον περιορισμό των πυρκαγιών δεν ανταποκρίνονται στις ανάγκες των περιστάσεων. Τεράστιες είναι οι ελλείψεις σε προσωπικό, απαραιτήτως και ταλαιπωρημένα τα μέσα πυρόσβεσης, υποβαθμίζονται οι επίγειες δυνάμεις πυρόσβεσης.

Η σε παγκόσμια κλίμακα καταλήστευση και καταστροφή των δασών, η ερημοποίηση των εδα-

φών, η λειψυδρία και τα άλλα φαινόμενα που βρισκουν έκφραση και στη χώρα μας, σχετίζονται άμεσα με το ληστρικό κοινωνικο-οικονομικό σύστημα ανάπτυξης σε βάρος των φυσικών πόρων. Μπροστά σε αυτή την κατάσταση δεν μπορούμε να μένουμε αμέτοχοι. Διεκδικούμε το δικαίωμα στη ζωή και στο μέλλον των παιδιών μας, αγωνιζόμαστε για ανατροπή αυτών των λογικών με συγκεκριμένα αιτήματα.

Όχι σε δικηγόρους

Συνάδελφοι,

Πολλές φορές απευθυνόμαστε σε δικηγόρους για ζητήματα ασφαλιστικά, εργασιακά κ.ά., που μας απασχολούν. Είναι λάθος. Η πρώτη πόρτα που πρέπει να χτυπήσουμε είναι του Σωματείου ή της Ομοσπονδίας. Εκεί θα πάρουμε τις πληροφορίες που μας ενδιαφέρουν, υπεύθυνα και χωρίς να πληρώνουμε δικηγόρους και καμιά φορά και κάποιους άσχετους στο καφενείο, που μας θάζουν σε περιπέτεια.

Αλλαγή διευθύνσεων

Η «ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ» πάει ταχυδρομικά σε όσους συναδέλφους τα Σωματεία έχουν δώσει τις διευθύνσεις τους. Επειδή όμως πολλές φορές αλλάζουμε κατοικία, θα πρέπει να ενημερώνουμε για τη νέα διεύθυνση τα Σωματεία, ώστε να παίρνουμε την εφημερίδα.

Το πρόβλημα με την καταβολή του Δώρου

Συνάδελφοι σχετικά με τις δυσκολίες που παρουσιάστηκαν σε ορισμένες περιπτώσεις στην καταβολή του Δώρου, είτε μέσω των υποκαταστημάτων του ΙΚΑ ή μέσω τραπεζών, η Ομοσπονδία έκανε επανειλημμένες διαμαρτυρίες στο ΙΚΑ και στις περισσότερες περιπτώσεις τα προβλήματα λύθηκαν και οι συνάδελφοι πήραν το Δώρο τους. Στις περιπτώσεις που δεν έγινε δυνατό να λυθεί το πρόβλημα (είναι ελάχιστες), θα το εισπράξουν οι συνάδελφοι μαζί με το δώρο του Αυγούστου. Σε ό,τι έχει να κάνει με τα εκκαθαριστικά των ενσήμων που έχουμε να πάρουμε, σε πολλές περιπτώσεις, πάνω από χρόνο, είναι γεγονός ότι στο ΙΚΑ υπάρχει σοβαρό πρόβλημα σχετικά με τη μηχανογράφηση, που δεν αφορά βέβαια μόνο τους οικοδόμους, αλλά όλους τους ασφαλισμένους του ΙΚΑ.

Το πρόβλημα έχει προκύψει από τότε που η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ κατήργησε τη μηχανογράφηση του ΙΚΑ και παραγώγησε σε ιδιώτη όλη τη διαδικασία. Σήμερα η εταιρεία που έχει αναλάβει τη μηχανογράφηση, στην ουσία εμποίζει συνολικά τους ασφαλισμένους και δεν τους παρέχει, όπως είναι υποχρεωμένη, τα εκκαθαριστικά σημειώματα.

Η Ομοσπονδία έχει κάνει πολλές παρεμβάσεις στο ΙΚΑ και το αρμόδιο Υπουργείο, όμως όλοι σφυρίζουν αδιάφορα και καλύπτουν την παρανομία της εταιρείας με την οποία έχουν συνάψει τη συμφωνία.

Σε κάθε περίπτωση, ανεξάρτητα αν παίρνουμε τα εκκαθαριστικά ή όχι, τα ένσημα περνάνε κανονικά στο σύστημα, αυτό άλλωστε φαίνεται από την κατάσταση ασφάλισης που παίρνουμε κάθε φορά με το Δώρο.

Επειδή όμως υπάρχει πρόβλημα με τις φορολογικές δηλώσεις, να απευθυνόμαστε στα κατά τόπους Υποκαταστήματα του ΙΚΑ και να ζητάμε ασφαλιστική ενημερότητα.

«ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ»
Όργανο Ομοσπονδίας Οικοδόμων και Συναφών Επαγγελματιών Ελλάδας
 e-mail: omoikel5@otenet.gr
ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ
Ομοσπονδίας Οικοδόμων και Συναφών Επαγγελματιών Ελλάδας
ΖΗΝΩΝΟΣ 7-9, 104 31 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. 210 5243.785
ΕΚΔΟΤΗΣ: ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΣΟΥΛΑΣ
Γρ. Αυξεντίου 12, Α. Κυψέλη
Διευθύνεται από Επιτροπή
Φωτοστοιχειοθεσία - Εκτύπωση:
Τυποεκδοτική ΑΕ, Λεύκης 134, Κρυονέρι Αττικής

«Μα το ντέρμπι είναι στημένο, από πριν ξεπουλημένο και συ πνίγεσαι σε δίχρωμα κασκόλ». Με μελωδικό τρόπο ο Βασίλης Παπακωνσταντίνου απέδωσε σε... δύο γραμμές, ό,τι πραγματικά συμβαίνει στο «βασιλιά των σπορ», το ποδόσφαιρο. Και δεν αναφερόμαστε στ' αποτελέσματα (που αρκετές φορές είναι περίεργα), αλλά στη δομή και τον προσανατολισμό του.

Απέκτησε, όχι άδικα, το χαρακτηρισμό του λαϊκότερου των αθλημάτων, αφού είναι αυτό με τη μεγαλύτερη απήχηση, στις τάξεις των φιλάθλων. Ποιο όμως ποδόσφαιρο; Αυτό που γνωρίσαμε κλοτσώντας στις αλάνες (όταν ακόμα υπήρχαν), που πρέσβευε αρχές, αξίες, συναισθήματα; Ή αυτό που βιώνουμε εδώ και πολλά χρόνια, το εμπορευματοποιημένο;

Ποιο από τα δύο του πρόσωπα ερωτεύτηκαν οι πιστοί του; Υπάρχει αληθινή σχέση ανάμεσά τους; Το ένα είναι συνέχεια του άλλου, όπως κάποιοι ισχυρίζονται; Ή μήπως μοιάζουν όσο ένα αντικείμενο με το είδωλό του, μέσα από έναν παραμορφωμένο καθρέπτη; Η ζώσα πραγματικότητα είναι μονόδρομος ή υπάρχει και άλλη επιλογή;

Από τη στιγμή που το ποδόσφαιρο εμπορευματοποιήθηκε και έγινε επιχείρηση άρχισε η καταράκιλα και η μετάλλαξή του. Από δικαίωμα της νεολαίας και κοινωνικό αγαθό, έγινε μια μηχανή παραγωγής κέρδους και ένα πεδίο αντιπαραθέσεων αντικρουόμενων συμφερόντων. Τη θέση της χαράς και της απόλαυσης του παιχνιδιού, της μαγείας του ξεχωριστού πήρε η σκοπιμότητα, η με κάθε μέσο επιδίωξη του αποτελέσματος, η βιομηχανοποίησή του.

Το ποδόσφαιρο υφίσταται έναν συνεχώς αυξανόμενο βιασμό. Οι «προστάτες» του, για να ικανοποιήσουν τα δικά τους συμφέροντα, αδιαφόρησαν για την «προσωπικότητα», τις αρχές και την αποστολή του. Και το μετάλλαξαν από ένα παιχνίδι για τους πολλούς, σε πυλώνα στήριξης της εξουσίας τους και μια κερδοφόρα επιχείρηση για λίγους. Ταύτισαν τα δικά τους συμφέροντα, με το «καλό του». Και επιπλέον, με περισσό θράσος οι βιαστές του, προσπαθούν να το εμποτίσουν (καθώς και όσους το αγαπούν και ασχολούνται μαζί του) με τη νοοτροπία «αν δεν μπορείς να αποφύγεις κάτι, απόλαυσέ το». Προβάλλοντας σαν μονόδρομο την υφιστάμενη κατάσταση.

Γέμισε ο χώρος από εκμεταλλευτές, απατεώνες, καιροσκόπους. Κυριάρχησαν η ανισονομία, η υποκρισία, η διαφθορά, το ίδιον συμφέρον, η υστεροβουλία και η συναλλαγή. Και όλα αυτά με την αμέριστη στήριξη - συνεχή των εκάστοτε κυβερνώντων. Κατά τους οποίους, για τους εργαζόμενους και τους συνταξιούχους, «η οικονομία δεν αντέχει, χρειάζονται θυσίες» κλπ. Εται οι εργαζόμενοι αναγκάζονται σε μεροκάματα και συντάξεις πείνας, το λαϊκό εισόδημα καθημερινά μειώνεται, οι κοινωνικές παροχές εξαφανίζονται. Από την άλλη οι εξουσιάζοντες - διαχρονικά - χαρίζουν εκατομμύρια ευρώ με απανωτές ρυθμίσεις, κάνουν φοροαπαλλαγές και άλλες παροχές, κλείνουν τα μάτια σε καραμπινάτες παραβιάσεις νόμων που οι ίδιοι ψήφισαν...

Αγοραία λογική

Για την πλειοψηφία των άδολων πιστών του, το ποδόσφαιρο παραμένει ίδιο. Το αντιμετωπίζουν με την ίδια αγάπη και λατρεία, το βλέπουν με τα ίδια μάτια. Αντιμετωπίζουν με αρκετή δόση συναισθηματισμού την ομάδα, δεν την κοστολογούν, τη συνδέουν με ιδανικά, βιώματα κλπ. Είναι απόλυτα πιστοί σ' αυτήν και τα σύμβολά της, τα οποία θέλουν να φέρουν. Είτε ως κασκόλ, είτε ως μπλούζα, είτε, είτε, είτε... Αυτό ακριβώς εκμεταλλεύονται οι «ταγιοί», που τη βλέπουν μόνον ή κυρίως ως επιχείρηση. Σημαντικό προσόν τους δεν είναι η αγάπη στο σύλλογο ή η

Η μετάλλαξη του ποδοσφαίρου

Από δικαίωμα της νεολαίας και κοινωνικό αγαθό μετατρέπεται σε μηχανή παραγωγής κέρδους

γνώση του ποδοσφαίρου, αλλά η τεχνοκρατική κατάρτιση. Γι' αυτούς η μεγιστοποίηση του κέρδους αποτελεί το υπέρτατο κριτήριο.

Θεώρηση που δεν άφησε αναλλοίωτη τη φυσιογνωμία, τις αρχές και τους στόχους του αθλήματος. Επιβλήθηκαν μοντέλα που στηρίζονται στην αρχή «τα πάντα για το αποτέλεσμα». Ετσι η τέχνη και η έμπνευση πέρασαν στο περιθώριο. Καθοριστική σημασία έχει πλέον η σκοπιμότητα, που θα οδηγήσει στη νίκη. Δεν είναι απορριπτό να θυσιαστεί το θέαμα για να έρθει το αποτέλεσμα. Στόχος δεν είναι η άθληση και η χαρά του παιχνιδιού, αλλά η επιτυχία και τα έσοδα.

«Οι ομάδες επανασχεδιάζονται σύμφωνα με τους κανόνες πανίσχυρων οικονομικών και επικοινωνιακών κολοσσών, το παιχνίδι δεν εξαρτάται πλέον από το συντονισμό του ταλέντου κάποιων ποδοσφαιριστών που είναι ικανοί να δημιουργήσουν αξέχαστες και μυθικές, μαγικές στιγμές, αλλά από συστήματα που φέρουν το όνομα και το επίθετο του προπονητή (...). Οι παίκτες δεν είναι πλέον οι βασικοί ιερείς, όπως και οι πιστοί δεν είναι οι κύριοι του ναού: το γαμήζουν, αλλά η καταλυτική δύναμη του χρήματος βρίσκεται στις αποκλειστικότητες της τηλεόρασης και στη διαφήμιση. Ούτε καν ο Ρονάλντο δεν είναι ένας αληθινός ποδοσφαιριστής: είναι ένα δημιούργημα της FIFA και των πολυεθνικών εταιρειών αθλητικών ειδών». Το απόσπασμα είναι από άρθρο του Ισπανού δημοσιογράφου και συγγραφέα, Μανουέλ Βάθκεθ Μονταλμπάν («Ποδόσφαιρο. Μια θρησκεία σε αναζήτηση θεού. Μια θρησκεία σε χέρια πολυεθνικών», Εκδόσεις «Μεταίχμιο»).

Γ. Κ.

Και όμως υπάρχει άλλη πορεία

Κάποτε το ποδόσφαιρο (και όλος ο αθλητισμός) περιστρεφόταν γύρω από τον άνθρωπο. Είχε στόχο την ψυχαγωγία του, την ανάπτυξη της προσωπικότητάς, τη θεμελίωση των ανθρωπιστικών αξιών, τη διατήρηση της υγείας και άλλων ιδιοτήτων που βελτιώνουν την ποιότητα ζωής. Ήταν το άθλημα που αγαπήσαμε από παιδιά, που μας χάρισε ώρες ξεγνοιασιάς, χαράς και κοινωνικοποίησης.

Αυτές οι ιδιότητές του είναι άχρηστες (αν όχι επικίνδυνες) για τους επιχειρηματίες και τους εξουσιαστές, γ' αυτό τις περιθωριοποίησαν. Ευτυχώς δεν κατάφεραν να τις εξαφανίσουν. Υπάρχουν εστίες αντίστασης όπου το ποδόσφαιρο είναι κοινωνικό αγαθό και δικαίωμα. Και ως τέτοιο αντιμετωπίζεται. Υπάρχουν ακόμα πυρήνες όπου τα παιδιά μαθαίνουν να χαίρονται το ποδόσφαιρο, ν' αγαπούν το άθλημα και όσα ευεργετικά αυτό μπορεί να τους προσφέρει σωματικά και πνευματικά.

Πριν από λίγο καιρό, ο υπογράφων παρακολούθησε ένα τουρνουά ποδοσφαίρου. Ελαβαν μέρος ομά-

δες από διάφορους κλάδους εργαζομένων και πέντε από στεγνά θεραπευτικά προγράμματα αποτοξίνωσης. Οι κουβέντες των παιδιών -που έκαναν μια καταστροφική επιλογή, κάποια στιγμή της ζωής τους, αλλά βρήκαν την δύναμη και το κουράγιο να την διορθώσουν- ξεναπότισαν κάποια από τα βασικά χαρακτηριστικά του ποδοσφαίρου (και εν γένει του αθλητισμού): «Συμμετέχουμε, παίζουμε ομαδικά. Όπως αγωνιζόμαστε μέσα στο ποδοσφαιρικό γήπεδο, έτσι αγωνιζόμαστε καθημερινά και έξω από αυτό. Για τη ζωή μας.

Μόνο από την τηλεόραση έβλεπα ποδόσφαιρο. Τώρα καταλαβαίνω ότι δεν έχει καμία σχέση. Όταν είσαι μέσα στο γήπεδο είναι τελείως διαφορετικά. Το πιστεύεις, το παλεύεις, το προσπαθείς. Εδώ το ζεις, απ' έξω απλά το φαντάζεσαι. Αυτή είναι τεράστια διαφορά, δημιουργεί έντονα συναισθήματα. Το κυριότερο, είσαι μέσα στα πράγματα. Αυτή είναι η ζωή, αυτή είναι η πραγματικότητα. Ζεις το παιχνίδι. Και το να μάθεις να ζεις το παιχνίδι είναι σημαντικό για να μάθεις να ζεις τη ζωή. Αυτή είναι και πρέπει να είναι η πραγματικότητα. Εμείς δεν το είχαμε ζήσει ποτέ και δεν το

περιμέναμε». Για να προσθέσει ο πατέρας ενός από αυτά: «Τα παιδιά ξεναβρίσκουν τον εαυτό τους, τον αγαπάνε, αγαπάνε τη ζωή. Μαθαίνουν να λειτουργούν ομαδικά, αποκτούν στόχους, ιδανικά».

Όσο λοιπόν και αν προσπαθούν να μας πείσουν για το αντίθετο -όσο έχουν συμφέροντα- υπάρχει άλλη πραγματικότητα. Το ζητούμενο είναι από εξαίρεση να μετατραπεί σε κανόνα. Να γίνει συνείδηση και απαίτηση της πλειοψηφίας, που θα την επιβάλει. Είναι δύσκολη διαδρομή αλλά απαραίτητη. Απαιτούνται πολλές ατομικές και συνολικές αλλαγές και υπερβάσεις.

Είναι όμως καθήκον, κυρίως απέναντι στη νεολαία, να μη χαθεί άλλος πολύτιμος χρόνος. Υγιείς δυνάμεις του ποδοσφαίρου (και εν γένει του αθλητισμού), κοινωνικοί και συνδικαλιστικοί φορείς πρέπει να κατανοήσουν την αναγκαιότητα ανάληψης άμεσης δράσης. Για τη δημιουργία ενός κινήματος με διαφορετική φιλοσοφία και στόχους. Που θα ξανακάνει το ποδόσφαιρο (και γενικότερα τον αθλητισμό) λαϊκό δικαίωμα, με επίκεντρο τον άνθρωπο και τις πραγματικές ανάγκες του.

ΜΕΧΡΙ ΝΑ «ΚΛΕΙΣΟΥΝ ΕΡΜΗΤΙΚΑ ΟΙ ΘΥΡΕΣ» ΠΟΥ ΕΠΙΤΡΕΠΟΥΝ ΞΕΝΕΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ

Με τον εφιάλτη του εμφυλίου ο Λίβανος

Εφιαλτικά γνώριμες είναι οι σκηνές που διαδραματίζονται τις τελευταίες εβδομάδες, στη λιβανική πρωτεύουσα. Είναι σκηνές που θυμίζουν έντονα τον αιματηρό 15χρονο εμφύλιο, που έληξε το 1990. Εναν εμφύλιο που, ακόμη και τώρα που τα όπλα κυριαρχούν στη Βηρυτό, όλες οι αντιμαχόμενες πλευρές διατείνονται ότι θέλουν να αποφύγουν.

Αφορμή για τη σοβαρότατη κλιμάκωση αποτέλεσε η κυβερνητική απόφαση να ζητήσει τερματισμό της λειτουργίας του δικτύου τηλεπικοινωνιών ασφαλείας της «Χεζμπολάχ» και να απομακρύνει το διευθυντή ασφαλείας του διεθνούς αεροδρομίου της Βηρυτού ως «συμπαθούντα» της οργάνωσης που δεν «παρενέβη» για την απομάκρυνση κάμερας που η «Χεζμπολάχ» φέρεται να τοποθέτησε για να παρακολουθεί τον αεροδιάδρομο. Γεγονός, πάντως, είναι ότι η ένταση μεταξύ της φιλοαμερικανικής κυβέρνησης Σινώρα (όπου συμμετέχουν το κύριο συνιστικό κόμμα «Κίνημα για το Μέλλον» του Σάαντ Χαρίρι, το κόμμα του Τζουμπλάντ, οι Χριστιανοί Φαλαγγίτες του Αμίν Τζεμαγιέλ, αλλά και του Σαμίρ Ζάζα) και της αντιπολίτευσης (όπου ηγείται η σιιτική «Χεζμπολάχ» και συνεργάζονται η επίσης σιιτική «Αμάλ» του προέδρου του κοινοβουλίου Ναμπίχ Μπέρι, το φιλοσουριακό Εθνικιστικό Σοσιαλιστικό Κόμμα και ο μαρωνίτης χριστιανός στρατηγός Ασούν) σαβεί εδώ και μήνες. Αποτυπώθηκε, άλλωστε, ανάγλυφα στις 18 άκαρπες απόπειρες εκλογής νέου Προέδρου.

Η «Χεζμπολάχ» και οι σύμμαχοί της παραιτήθηκαν από την κυβέρνηση «ενότιης», ζητώντας μεγαλύτερη εκ-

Τα άρματα μάχης βγήκαν πάλι στους κεντρικούς δρόμους της Βηρυτού

προώπιση στη λήψη αποφάσεων. Το αίτημα αφορά, κυρίως, τους σίτες, την πολυπληθέστερη, πλέον, κοινότητα. Εντούτοις, ο λιβανικός εκλογικός νόμος, που δομείται αποκλειστικά στις θρησκευτικές σέκτες, βασιζέται σε πληθυσμιακά δεδομένα του 1960, αφήνοντας με μειωμένες εξουσίες τη σιιτική κοινότητα, που τότε δεν ήταν η πλειοψηφία.

Η «Χεζμπολάχ», ενισχυμένη στα μάτια της λιβανικής κοινής γνώμης συνολικά από την αιματηρή σύγκρουση με

τον εισβολέα ισραηλινό στρατό το καλοκαίρι του 2006, έχει με διάφορους τρόπους (απεργίες, διαδηλώσεις, κλπ.) πιέσει για την ανάληψη περισσότερων εξουσιών και τη διενέργεια εκλογών στη βάση ενός νέου εκλογικού νόμου, με γνώμονα πάντα τις θρησκευτικές σέκτες. Σήμερα, έχοντας πραγματοποιήσει μια εντυπωσιακή επίδειξη δύναμης καταλαμβάνοντας όλες τις συνιστικές συνοικίες της Βηρυτού και παραδίδοντας τες ήρεμα στον (προς το παρόν ενωμένο και ουδέτερο) λιβανικό στρα-

τό, θέτει ως όρο για την απόσυρση των μαχητών της από τους δρόμους την ανάκληση των μέτρων σε βάρος της και την «κανονοποίηση των αιτημάτων της στο πλαίσιο ενός «εθνικού διαλόγου».

Από την άλλη, η κυβέρνηση Σινώρα, αν και τυπικά δεν κατέχει τη δικαιοδοσία, μετά την απόσυρση της αντιπολίτευσης, να λάβει σημαντικές αποφάσεις, απορρίπτει τα αιτήματα της «Χεζμπολάχ» και των συμμάχων της κατηγορώντας τους για «έλλειψη νομιμότητας» και «πραξικόπημα» - τις

τελευταίες μέρες- που εξυπηρετεί τα συμφέροντα «τρίτων», κατονομάζοντας το Ιράν και τη Συρία. Την πυγμή να παραμείνει αδιάλλακτη την εξασφαλίζει η αμέριστη και απροκάλυπτη υποστήριξη των ΗΠΑ και άλλων ιμπεριαλιστικών δυνάμεων, που βλέπουν σε αυτήν το «Δούρειο Ίππο» για να προωθήσουν τα συμφέροντά τους, διά της «ευρείας Μέσης Ανατολής».

Αν κάτι είναι ξεκάθαρο είναι ότι οι μάχες στους δρόμους της Βηρυτού επηρεάζουν τις εξελίξεις σε μια περιοχή πολύ ευρύτερη των λιβανικών συνόρων. Επηρεάζουν ολόκληρη την περιοχή της Μέσης Ανατολής, τους λαούς της και τις σχέσεις μεταξύ των θρησκευτικών δογμάτων τους, μετατρέποντας, για άλλη μια φορά, το Λίβανο σε «πεδίο βολής ξένων φαντάρων». Όπως εγκαίρως έχει επισημάνει το Λιβανικό ΚΚ, η τραγωδία του εμφυλίου, που αιματοκύλησε με 150.000 ψυχές το λιβανικό λαό και ερήμωσε τη χώρα στο βωμό των ιμπεριαλιστικών συμφερόντων, θα πάψει να αποτελεί «απειλητικό ενδεχόμενο» μόνο όταν «κλείσουν ερμητικά οι θύρες» που επιτρέπουν ξένες παρεμβάσεις στα εσωτερικά της χώρας.

Και ένα πρώτο, θεμελιώδες βήμα, είναι η ριζική αλλαγή του εκλογικού νόμου, έτσι ώστε να εγκαταλειφθεί ο αποπροσανατολιστικός διαχωρισμός των σεκτών, έτσι ώστε ο λιβανικός λαός ενωμένος να αντιμετωπίσει τα πραγματικά του προβλήματα. Στην παρούσα φάση, πάντως, το ενδεχόμενο αυτό μοιάζει εξαιρετικά απόμακρο και η δαμόκλειος σπάθη ενός ακόμη αιματοκυλισματος «κρέμεται» απειλητικά πάνω από το κεφάλι των Λιβανέζων.

Τρομακτική η ανθρωπιστική τραγωδία στη Γάζα

«Τρομακτική» χαρακτηρίζει την ανθρωπιστική κατάσταση στη Λωρίδα της Γάζας η Υπηρεσία του ΟΗΕ για τους Παλαιστίνους πρόσφυγες, κατηγορώντας το Ισραήλ ότι δεν της προμηθεύει καύσιμα για να κινήσει τα φορτηγά, από τα οποία εξαρτάται η επιβίωση 1,5 εκατομμυρίου Παλαιστίνων. Για «χειρότερο» απαρτχάιντ από αυτό της Νότιας Αφρικής» κάνει λόγο ο επικεφαλής της Επιτροπής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του Οργανισμού, Τζον Ντούγκαρτ, που κατηγορεί το Ισραήλ για επιβολή συλλογικής τιμωρίας, «ναζιστικού τύπου» σε έναν ολόκληρο λαό, όπως συμπληρώνει ο επικείμενος διάδοχός του, Ρίτσαρντ Φάλκ.

Καμία από αυτές τις σκληρές καταγγελίες, όμως, δεν

αλλάζει την πραγματικότητα. Την πραγματικότητα της πείνας, της εξαθλίωσης, της ταπεινώσης, της, επί δεκαετίες, στέρησης της ελευθερίας και της ανεξαρτησίας, της, κατ'επανάληψη, καταπάτησης κάθε έννοιας δικαίου, κάθε ικανότητας ανθρώπινης αξιοπρέπειας. Την πραγματικότητα του γενεακόλου αυστηρού αποκλεισμού, των αιματηρών εισβολών, των δολοφονιών ακριβείας, της προσάρτησης γης, της καταστροφής καλλιεργειών, της κατεδάφισης σπιτιών, των εκατοντάδων εποικισμών και χιλιάδων εποίκων, του διαχωριστικού τείχους, της διάλυσης της καθημερινής ζωής, του καλλιεργούμενου εσωτερικού δικασμού.

Αυτή είναι η πραγματικότητα του κράτους του Ισραήλ με την απροκάλυπτα κινική εγκληματική του τακτική, των ι-

Τα παιδιά είναι από τους πρώτους που πληρώνουν το τίμημα της ισραηλινής βαρβαρότητας

μπεριαλιστικών δυνάμεων, ΗΠΑ και ΕΕ, που χρησιμοποιούν το Παλαιστινιακό ως διαπραγματευτικό χαρτί στις σχέσεις τους με τον αραβικό κόσμο, προκειμένου να προωθήσουν τα σχέδιά τους για την

«ευρεία Μέση Ανατολή», αλλά και της καπιταλιστικής Ρωσίας που παρεμβαίνει για τα δικά της συμφέροντα στην περιοχή. Είναι η πραγματικότητα και της κατ'εμφημισμόν «διεθνούς κοινότητας», συμπερι-

λαμβανομένου του ΟΗΕ, με τη συνένοχη σιωπή της. Αυτή είναι η πολυετής κατοχή και οι συνέπειές της. Και η λέξη αυτή δεν τίθεται καν στο τραπέζι των λεγόμενων «διαπραγματεύσεων», που έχει μετατραπεί σε άλλοθι «καλών προθέσεων» εκ μέρους των θυτών που απαιτούν και, έχοντας τες εξασφαλίσει, εντείνουν τη δολοφονική τους δράση κατά των θυμάτων τους Παλαιστίνων, με τη γνωστή πλέον λογική, και από άλλες περιπτώσεις, ταύτισης της αντίστασης με την τρομοκρατία.

Για τους ιμπεριαλιστές δεν μπορεί παρά να είναι «τρομοκρατία» κάθε πράξη αντίστασης που εμποδίζει ή ανατρέπει τα σχέδιά τους, κάθε φωνή που σηκώνεται εναντίον τους. Δεν μπορεί παρά να πρέπει να παταχτεί κάθε αγώνας για ανεξαρτησία και ελευθερία που

δεν εντάσσεται στο στενό πλαίσιο των «σχεδίων (του δικού τους τύπου) εκδημοκρατισμού». Σχεδίων που έχουν εκπονήσει για την περιοχή, με στόχο να εξυπηρετήσουν τα δικά τους συμφέροντα, ισοπεδώνοντας ολόκληρες χώρες και δολοφονώντας απροκάλυπτα λαούς.

Οι Παλαιστίνιοι, αγωνιζόμενοι για το αυτονόητο δικαίωμά τους σε μίαν ανεξάρτητη και βιώσιμη πατρίδα μετά από τόσες αιματοβαμμένες δεκαετίες, παλεύουν και ενάντια στα ιμπεριαλιστικά σχέδια για την «ευρεία Μέση Ανατολή». Ο αγώνας αυτός δεν είναι μόνο δικός τους. Είναι ο αγώνας του κάθε λαού ενάντια στα ιμπεριαλιστικά σχέδια που χαράσσουν με αίμα τα σύνορα και αναδιανέμουν τον πλανήτη για τα υπερκέρδη του κεφαλαίου.